

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΥΦΕΣΗ & ΕΙΡΗΝΗ
ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ Ε.Ε.Δ.Υ.Ε.

ΑΡΟΜΟΙ TNS ΕΙΡΗΝΗΣ

ΤΕΥΧΟΣ Νο 48 • 3 € • ΓΕΝΑΡΗΣ-ΜΑΡΤΗΣ 2010

ΕΛΛΑΣ

ΤΟΥΡΚΙΑ

Αιγαίο το χρονικό ενός προαναγγελθέντος ξεπουλήματος

διαβάστε ακόμα σ' αυτό το τεύχος:

- Η οικονομική κρίση του καπιταλισμού και οι επιπτώσεις της στην Ελλάδα
- Καλλικράτης: η κερκόπορτα του ιμπεριαλισμού
- Αφγανιστάν: η μεγάλη επίθεση

...και πολλά άλλα επίκαιρα θέματα

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Της Γραμματο-
Κ.Τ.Α.
Αρθρος Αθενας
1124
ΚΩΔΙΚΟΣ: 4078

Στο εξώφυλλο: Χάρτης του Αιγαίου όπου αποτυπώνονται: 1. Τα ελληνικά χωρικά ύδατα των 6 μιλίων (η μπλε γραμμή παράλληλα προς τις ακτές). 2. Η οριογραμμή του FIR Αθηνών (η έντονη γραμμή που ξεκινάει από τις εκβολές του Εβρου, διέρχεται μπροστά από τις τουρκικές ακτές και καταλήγει στο Καστελόριζο). 3. Ο 25ος Μεσομβρινός (η έντονη γραμμή από Βορρά προς νότο στο κέντρο του Αιγαίου). Ανατολικά του 25ου Μεσομβρινού προωθείται η δημιουργία «ζώνης αποφυγής έντασης», δηλαδή μιας «γκρίζας» περιοχής που θα περιβάλλει και τα ελληνικά νησιά του ανατολικού Αιγαίου.

2 Της Σύνταξης

3 Συνάντηση Παπανδρέου-Ομπάμα
της Άννας Μπαλή, δημοσιογράφου

6 Αιγαίο: το χρονικό ενός προαναγγελθέντος ξεπουλήματος

του Νίκου Τζοβλά, αξιωματικού Π.Ν. ε.α., μέλους της Κ.ΕΘ.Α.

10 Καλλικράτης: η κερκόπορτα του ιμπεριαλισμού

του Γιώργου Μηλιώνη

12 Η οικονομική κρίση του καπιταλισμού και οι επιπτώσεις της στην Ελλάδα

του Τρύφωνα Κωστόπουλου, αναπλ. καθηγητή Παντείου Παν/μίου

16 Έλληνες στρατιώτες εκτός συνόρων

του Κυριάκου Ζηλάκου, δημοσιογράφου

22 Αφγανιστάν: η μεγάλη επίθεση

της Ιωάννας Ζαρκαδούλα, μέλους της Γραμματείας της ΕΕΔΥΕ

28 ΗΠΑ-Ρωσία: Νέα στρατιωτικά δόγματα

του Νίκου Παπαναστάση, αντισυνταγματάρχη ε.α., προέδρου Επιτροπής Ειρήνης Δάφνης

31 Η πατρίδα σε κίνδυνο!

του Νίκου Τζοβλά, αξιωματικού Π.Ν. ε.α., μέλους της Κ.ΕΘ.Α.

32 Νίκος Νικηφορίδης (1928-1951)

του Στρατή Κουνιά, αντιπροέδρου της Γραμματείας της ΕΕΔΥΕ

35 Αντ. Κακαρά: Αλιώρι, το κονάκι των χοίρων

Παρουσίαση του νέου του βιβλίου

36 Αφιέρωμα: ΕΕΔΥΕ

επιμέλεια: Άρης Καρρέρ, δημοσιογράφος

Ελληνική Επιτροπή για τη Διεθνή Ύφεση και Ειρήνη

του Αντώνη Κακαρά, αρχιπλοιάρχου Π.Ν. ε.α., μέλους της Κ.ΕΘ.Α.

Μικρό ιστορικό της ΕΕΔΥΕ

του Ευάγγελου Μαχαίρα, προέδρου της ΕΕΔΥΕ

41 «Λίβανος»: με αφορμή μια ταινία

της Αγγελικής Χατζηστέλιου

43 Δημ. Καλτσώνη: Ελληνική Συνταγματική Ιστορία (τ. II, 1941-2001)

Παρουσίαση του νέου του βιβλίου

διαβάστε ακόμη... Ανακοινώσεις της ΕΕΔΥΕ, Εκδηλώσεις Επιτροπών Ειρήνης, μικρά νέα από τον διεθνή Τύπο κ.ά.

Οι δράστες και τα θύματα της οικονομικής κρίσης

Το «πλιάτσικο» δεκαετιών του δημόσιου χρήματος εις βάρος του ελληνικού λαού από τους φορείς της διαπλοκής (επιχειρηματικό κατεστημένο - κυβερνήσεις και στελέχη ΠΑΣΟΚ και Ν.Δ.) είναι, κατά κοινή ομολογία των ίδιων των εκπροσώπων των δύο μεγάλων κομμάτων, η βασική αιτία της οικονομικής κρίσης που μαστίζει τη χώρα αλλά και της υπερδιόγκωσης του δημόσιου χρέους.

Και ενώ ο έλληνας πρωθυπουργός χτυπά την πόρτα των ισχυρών κρατών της Ε.Ε., του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και των ΗΠΑ ως επαίτης για τη χορήγηση βοήθειας επιβίωσης της άπορης Ελλάδας και ενώ η χώρα υφίσταται τον πλήρη εθνικό ευτελισμό από τους «εταίρους» της στην Ε.Ε. αλλά και διεθνώς, οι δράστες της χρεωκοπίας της Ελλάδας απολαμβάνουν όχι μόνο ατιμώρητοι αλλά και ανενόχλητοι τους καρπούς της καταλήστευσης του ελληνικού λαού.

Ακόμη και η «καραμέλα» των εξεταστικών επιτροπών της Βουλής για τη δήθεν «αποκάλυψη» των πολιτικά υπόλογων για την κλοπή του δημόσιου χρήματος φαίνεται ότι λιώνει προτού προσφέρει έστω την ελάχιστη μικρογεύση διάθεσης αυτοκάθαρσης της πολιτικής εξουσίας. Παράλληλα, τα σκάνδαλα του χρηματιστηρίου, των ομολόγων, της εγκληματικής διασπάθισης του δημόσιου χρήματος για τα ολυμπιακά έργα, της Μονής Βατοπέδιου, της Siemens κ.ά. τοποθετούνται στα αρχεία με το χαρακτηρισμό ως «αγνώστων δραστών» εγκλήματα.

Και βέβαια δεν θα μπορούσε να γίνει αλλιώς αφού η αποκάλυψη των δραστών θα οδηγούσε στον αποδεκατισμό των επιτελείων και των δύο μεγάλων κομμάτων και θα έστελνε στο εδώλιο των κατηγορουμένων σημαντικό μέρος της «αφρόκρεμας» του επιχειρηματικού κόσμου της χώρας.

Έτσι, όπως συνήθως, επικράτησε η πρακτική της «συνωμοσίας της σιωπής». Σε τελική ανάλυση υπάρχει πάντα η πεπατημένη αλλά ασφαλής πολιτική λύση στο αδιέξοδο: Η μεταφορά του βάρους στις πλάτες των λαϊκών στρωμάτων.

Με την ευκολία που προσφέρει η αναλγησία των κυβερνώντων, η ψυχολογική βία των μέσων μαζικής ενημέρωσης, μέσω του βομβαρδισμού του άμοιρου πολίτη για την ανάγκη αποδοχής αδιαμαρτύρητα της απομύζησης του εισοδήματός του και φυσικά η «ευγενής» σύμπραξη των εργοδοτικών οργανώσεων που προειδοποιούν για κατακόρυφη άνοδο της ανεργίας αν δεν συρρικνωθούν τα δικαιώματα και οι οικονομικές διεκδικήσεις των εργαζομένων, το έδαφος έγινε γόνιμο για τα πρωτοφανή και σκληρά οικονομικά μέτρα που επιβάλλονται εις βάρος των λαϊκών εισοδημάτων.

Έτσι, το δικαστήριο του καπιταλιστικού συστήματος κατέληξε στην ετυμηγορία του: Αθώοι οι αρχιερείς της διαπλοκής και της καταλήστευσης του εθνικού πλούτου και ένοχος ο λαός που υποχρεώνεται με το στέρημά του να ξαναγεμίσει τα ταμεία του δημοσίου, ώστε να δημιουργηθεί εκ νέου η λεία που θα αρπάξουν πάλι τα γεράκια της πλουτοκρατίας.

Απέναντι σε αυτή την ολοκληρωτική αδικία ένας είναι ο φόβος της πολιτικής και οικονομικής εξουσίας: Η ένταση και η έκταση της λαϊκής οργής και αντίδρασης. Κατά συνέπεια μία είναι και η απάντηση του λαού για την προστασία του από την εφαρμογή των εξοντωτικών για τα λαϊκά εισοδήματα μέτρων: Η μαχητική, μαζική και διαρκής αντιπαράθεση με το πολιτικοοικονομικό κατεστημένο για την αποτροπή των μέτρων αφαίμαξης των εργασιακών, συνταξιοδοτικών και οικονομικών δικαιωμάτων του.

Οι Αρόκοι της Ειρήνης

ΦΩΤΟ: ΠΑΙΟΚ @ FICKR

Συνάντηση Παπανδρέου-Ομπάμα

Αμερικανική στήριξη της αντιλαϊκής πολιτικής,
έναντι παραχώρησης κυριαρχικών δικαιωμάτων;

Της ΑΝΝΑΣ ΜΠΑΛΛΗ

Δημοσιογράφου

HΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΑ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ στην Ουάσιγκτον, στα πλαίσια των προσπαθειών του να εξασφαλίσει τη στήριξη του Αμερικανού προέδρου στα προβλήματα που αντιμετωπίζει η ελληνική οικονομία, ήταν αρκετά αποκαλυπτική σε ό,τι αφορά και την εξωτερική πολιτική της χώρας μας, επιβεβαιώνοντας τις ανησυχίες που είχαν δημιουργήσει οι μέχρι τότε δηλώσεις και κινήσεις του κ. Παπανδρέου.

Κοινό μέτωπο κατά των λαών

Τα περί ευρωπαϊκής πρωτοβουλίας, που ο Έλληνας πρωθυπουργός μετέφερε στον Μπαράκ Ομπάμα, για δημιουργία μετώπου κατά των κερδοσκόπων, μόνο ως αστείο μπορεί να τα δει κάποιος, αν σκεφτεί ότι απευθυνόταν στον ηγέτη της μητρόπολης του καπιταλισμού. Έχοντας υπόψη ότι και οι τρεις διεθνείς οίκοι αξιολόγησης που υποβαθμίζουν την ελληνική οικονομία είναι αμερικανικοί και ότι η χώρα του Αμερικανού προέδρου ανταγωνίζεται την ηγετιδα δύναμη της ευρωζώνης, τη Γερμανία, αντιλαμβάνεται κανείς τι είδους στήριξη επεδίωξε ο κ. Παπανδρέου.

Ποια ήταν η στήριξη που πήρε;

Το μόνο σίγουρο είναι ότι ο Μπαράκ Ομπάμα εξέφρασε την απόλυτη υποστήριξη στα αντιλαϊκά μέτρα της ελληνικής κυβέρνησης, αποδεικνύοντας ότι ανεξάρτητα από τους όποιους ενδοκαπιταλιστικούς ανταγωνισμούς μετάξυ ΗΠΑ-ΕΕ το μόνο μέτωπο που μπορούν να δημιουργήσουν όλοι αυτοί από κοινού είναι ένα μέτωπο κατά των λαϊκών κατακτήσεων.

Η κατάργηση της βίζας

Κατά την επίσκεψη του Έλληνα πρωθυπουργού στην Ουάσιγκτον ανακοινώθηκε και η κατάργηση της βίζας για τους Έλληνες που θα ταξιδεύουν στις ΗΠΑ. Συγκεκριμένα, με την ανακοίνωση αυτή, η Ελλάδα εντάσσεται στο «Visa Waiver Program», δηλαδή σε μια ομάδα 35 χωρών, οι πολίτες των οποίων έχουν το δικαίωμα να ταξιδεύουν στις ΗΠΑ για 90 ημέρες χωρίς να απαιτείται θεώρηση του διαβατηρίου τους. Ο κ. Παπανδρέου χαρακτήρισε την κατάργηση της βίζας «ψήφο εμπιστοσύνης» για την Ελλάδα και τόνισε ότι η ελληνική κυβέρνηση είναι αποφασισμένη να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις της και να συνεργαστεί στενά σε διεθνές επίπεδο για την αντιμετώπιση της «τρομοκρατίας».

Ενδιαφέρον έχει η ανακοίνωση με την οποία η υπουργός Εσωτερικής Ασφάλειας των ΗΠΑ Τζάνετ Ναπολιτάνο γνωστοποίησε λίγο αργότερα επίσημα την απόφαση της κυβέρνησης Ομπάμα για ένταξη της Ελλάδας στο «Visa Waiver Program».

«Συγχαίρω τους εταίρους μας στην Ελλάδα για τη δέσμευσή τους να εφαρμόζουν αυστηρά κριτήρια σε ό,τι αφορά τον έλεγχο και την ασφάλεια», αναφέρει ο κ. Ναπολιτάνο και υπογραμμίζει τη σημασία της ανταλλαγής πληροφοριών για την επίσκεψη Ελλήνων πολιτών στις ΗΠΑ, καθώς, όπως λέει, «εργαζόμαστε μαζί για να προστατεύσουμε τους πολίτες μας και να ενδυναμώσουμε τις οικονομίες μας».

Με λίγα λόγια, με τις παραπάνω δηλώσεις και τις ίδη υπάρχουσες συμφωνίες όλα αυτά μεταφράζονται σε νομιμοποίηση του φακελώματος του ελληνικού λαού από τις αμερικανικές «αντιτρομοκρατικές» υπηρεσίες, έλεγχο και επιτήρηση των ελληνικών αεροδρομίων και παρουσία ενόπλων πρακτόρων τους στις υπερατλαντικές πτήσεις. Για αυτού του είδους τη στήριξη που πήρε ο κ. Παπανδρέου και για την οποία προφανώς δεν έχει λόγο να χαίρεται ο ελληνικός λαός, οι αμερικανοί «φίλοι» είναι φανερό ότι ζήτησαν και κάποια ανταλλάγματα και, όχι τυχαία, εκτός

από τα οικονομικά θέματα συζητήθηκε, και μάλιστα σε μεγαλύτερη έκταση, η εξωτερική μας πολιτική.

Στη «συμμαχία των προθύμων»

Ο κ. Παπανδρέου στην Ουάσιγκτον, τόσο στις δηλώσεις του μετά τη συνάντησή του με την Αμερικανίδα υπουργό Εξωτερικών Χίλαρι Κλίντον όσο και σε αυτές μετά τη συνάντησή του με τον Αμερικανό πρόεδρο, έκανε εκτενή αναφορά στην εξωτερική πολιτική που πρόκειται να ακολουθήσει η κυβέρνησή του, δίνοντας διαβεβαιώσεις για ενεργητική υποστήριξη των συμφερόντων των ΗΠΑ. Αναφερόμενος στα Βαλκάνια, ο κ. Παπανδρέου τόνισε ότι η Ελλάδα θέλει να αναλάβει «πρωταγωνιστικό ρόλο σταθεροποιητικού παράγοντα στην περιοχή», τονίζοντας ότι η ευρωπαϊκή πορεία και η ένταξη στο ΝΑΤΟ των Δυτικών Βαλκανίων θα σημάνουν και «την επίλυση των διμερών προβλημάτων». Αναφέρθηκε, μάλιστα, στο στόχο της κυβέρνησής του να ενταχθούν τα Δυτικά Βαλκάνια στην ΕΕ έως το 2014.

Τι εννοεί ο κ. Παπανδρέου;

Ο κ. Παπανδρέου εννοεί ότι θα προωθήσει, όπως επιθυμούν οι ΗΠΑ, τους σχεδιασμούς για την ανεξαρτητοποίηση του Κοσσυφοπεδίου. Άλλωστε, για όσους θυμούνται, ο κ. Παπανδρέου και ως υπουργός Εξωτερικών στην κυβέρνηση Σημίτη, μαζί με τον στενό του συνεργάτη και σύμβουλο Άλεξ Ρόντος, που δεν ομιλούσε καν την ελληνική, είχε συμβάλει τα μέγιστα προς αυτή την κατεύθυνση. Επίσης, η Ουάσιγκτον ενδιαφέρεται για την ένταξη της ΠΓΔΜ στο ΝΑΤΟ και η ελληνική κυβέρνηση είναι φανερό ότι επείγεται να κλείσει το ανοιχτό θέμα με τα Σκόπια άρον άρον, συμφωνώντας σε μια ονομασία χωρίς όρο να σταματήσουν οι αλυτρωτικές βλέψεις των γειτόνων, προκειμένου να ανοίξει ο δρόμος για την ένταξη της ΠΓΔΜ στη Βορειοανατολική συμμαχία. Μάλιστα, αξιωματούχοι του Λευκού Οίκου σημείωναν ότι υπήρξε συγκεκριμένη πρόταση από τον Αμερικανό πρόεδρο ώστε να αναγνωριστεί η ΠΓΔΜ ως «Βόρεια Μακεδονία».

Αναφερόμενος στις ελληνοτουρκικές σχέσεις, ο πρωθυπουργός μίλησε για «προβλήματα» που υπάρχουν ανάμεσα στην Ελλάδα και στην Τουρκία, θέτοντας ουσιαστικά ζήτημα «διαφορών» πέραν της υφαλοκρηπίδας, και πρόσθεσε: «Προσπαθούμε να αναζωογονήσουμε τις ελληνοτουρκικές σχέσεις και να λύσουμε όλα τα προβλήματα όπως, για παράδειγμα, το θέμα της υφαλοκρηπίδας», λέγοντας ότι «σ' αυτή την προσπάθεια έχουμε τη στήριξη των ΗΠΑ».

Λίγες μέρες μετά την επίσκεψη του κ. Παπανδρέου στην Ουάσιγκτον:

Ο Αμερικανός πρέσβης στην Ελλάδα κ. Σπέκχαρντ προτείνει λύση των «διαφορών» με την Τουρκία στο Αιγαίο στο πλαίσιο του ΝΑΤΟ και ταχεία επίλυση του προβλήματος της ονομασίας της ΠΓΔΜ. Σύμφωνα με τα μέχρι τώρα σενάρια, το όποιο σχέδιο θα προβλέπει και την αποστρατικοποίηση των ελληνικών νησιών δίπλα στα τουρκικά παράλια, γεγονός που θα έχει οδυνηρές συνέπειες στην άμυνα της χώρας. Συνέπειες θα υπάρχουν, επίσης, και από τη συμμετοχή στη ΝΑΤΟϊκή εκδοχή της «αντιπυραυλικής ασπίδας» των Αμερικανών.

Δημοσίευμα της Κύρας Αδάμ στην «Ελευθεροτυπία» αποκάλυπτε ότι η κυβέρνηση είναι κοντά σε μια συμφωνία για τη διχοτόμηση του Αιγαίου.

Ο Τούρκος υπουργός αρμόδιος για θέματα της ΕΕ Εγκεμέν Μπαγίς, μετά τη συνάντησή του με τον πρωθυπουργό Γ. Παπανδρέου, στο περιθώριο της Συνόδου Κορυφής της ΕΕ, μιλώντας σε δημοσιογράφους της χώρας του, προανήγγειλε «θεαματικά αποτελέσματα» κατά τη διάρκεια της συνάντησης των δύο πρωθυπουργών στα τέλη Μάη - αρχές Ιούνη και έσπευσε να χαιρετίσει την απόφαση της ελληνικής κυβέρνησης «να αποκλείσει από τις στρατιωτικές παρελάσεις τα άρματα μάχης και τα βαρέα όπλα», συνδέοντας την πρωτοβουλία αυτή με την αποστρατιωτικοποίηση του Αιγαίου! «Αποκλεισμός», είπε, «των βαρέων όπλων πρέπει να γίνει και στο Αιγαίο και στην Ανατολική Μεσόγειο γιατί είναι περιοχές ειρήνης».

Την ίδια στιγμή η Τουρκία κλιμακώνει επικίνδυνα τις προκλήσεις της στο Αιγαίο, με την ελληνική κυβέρνηση να μην αντιδρά ουσιαστικά.

Στο μεταξύ, όλα δείχνουν ότι για την Κύπρο πρωθείται ένα σχέδιο χειρότερο από το σχέδιο Ανάν.

Στη συζήτηση Παπανδρέου-Ομπάμα συζητήθηκε φυσικά και το θέμα του Αφγανιστάν και η ελληνική συμμετοχή στις κατοχικές δυνάμεις. Στο θέμα αυτό υπήρξε σαφής δέσμευση του Έλληνα πρωθυπουργού για διατήρηση των ελληνικών δυνάμεων που θα αναλάβουν τη διοίκηση του αεροδρομίου της Καμπούλ και την εκπαίδευση των Αφγανών αεροπόρων και στρατιωτικών.

Απαραίτητη η αντίσταση σε όλα τα μέτωπα

Πίσω, λοιπόν, από τις φιλοφρονήσεις και τα ωραία λόγια που πρόβαλλαν τα ΜΜΕ στη χώρα μας για τη συνάντηση Παπανδρέου-Ομπάμα καλό είναι να προσπαθούμε να δούμε την πραγματική εικόνα. Η στήριξη που αναζητά η

Ο Τούρκος υπουργός Εγκεμέν Μπαγίς, έσπευσε να χαιρετίσει την απόφαση της ελληνικής κυβέρνησης «να αποκλείσει από τις στρατιωτικές παρελάσεις τα άρματα μάχης και τα βαρέα όπλα», συνδέοντας την πρωτοβουλία αυτή με την αποστρατιωτικοποίηση του Αιγαίου!

κυβέρνηση δεν είναι η στήριξη που χρειάζεται ο ελληνικός λαός, και οι λύσεις στα όποια προβλήματα αντιμετωπίζει η χώρα μας όχι μόνο δεν μπορεί να προέλθει από αυτού του είδους τις επαφές, αλλά αντίθετα αυτές μπορούν να δημιουργήσουν πολύ μεγαλύτερα και σοβαρότερα προβλήματα.

Ο κ. Παπανδρέου, επικαλούμενος τον πατριωτισμό των Ελλήνων, επιδιώκει να πληρώσουν για την κρίση οι εργαζόμενοι. Ταυτόχρονα, με την απαράδεκτη δύλωσή του ότι η Ελλάδα, λόγω της οικονομικής κρίσης, έχει κάσει μέρος της εθνικής της κυριαρχίας, επιχειρεί να δικαιολογήσει παραχωρήσεις κυριαρχικών δικαιωμάτων. Και η μεν οικονομική κρίση κάποτε θα περάσει, αλλά η παραχώρηση εδαφικών κυριαρχικών δικαιωμάτων δεν θα είναι προσωρινή.

Η συγκυρία είναι αναμφισβήτητα πολύ δύσκολη και σύνθετη. Τα ΜΜΕ στην πλειοψηφία τους επιδιώκουν και θα συνεχίσουν να επιδιώκουν να αναφέρονται μόνο στην οικονομία, με στόχο όμως, και για αυτό το θέμα, να μεγιστοποιούν τα ασύμαντα. Ταυτόχρονα θα αποσιωπούν τις πραγματικές συνέπειες από την εξωτερική πολιτική της κυβέρνησης.

Η αντίσταση σε αυτή την πολιτική πρέπει να είναι ισχυρή και σε όλα τα μέτωπα. Πρέπει να είναι αντίσταση στην αντιλαϊκή πολιτική που οδηγεί σε εργασιακό μεσαίωνα, αλλά και στον ενδοτισμό μιας εξωτερικής πολιτικής που βγάζει στο παζάρι τη χώρα και παραχωρεί κυριαρχικά δικαιώματα. ▲

Αιγαίο - Το χρονικό ενός προαναγγελθέντος ξεπουλήματος

25ος Μεσημβρινός

Του ΝΙΚΟΥ ΤΖΟΒΛΑ

Απόστρατου Αξιωματικού Πολεμικού Ναυτικού
Μέλους της Κίνησης για την Εθνική Άμυνα (Κ.ΕΘ.Α.)

Mε ελεγχόμενες διαρροές μέσα από τον «φίλιο» προς την κυβέρνηση αστικό Τύπο «αποκαλύφθηκε» η πρόθεση της κυβέρνησης για διευθετήσεις στο Αιγαίο τόσο στο στρατιωτικό επίπεδο όσο και στο πεδίο της οικονομικής εκμετάλλευσης γνωστό και ως συνδιαχείρηση στο Αιγαίο. Φαίνεται ότι δεν μπορεί να κρατηθεί άλλο η όρεξη των μεγάλων πολυεθνικών καθώς και των ιμπεριαλιστών «φίλων μας» για τα διαφαινόμενα κοιτάσματα στην περιοχή. Η ανύπαρκτη και οσφυοκάμπτουσα εξωτερική πολιτική των κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ και Ν.Δ. όλα αυτά τα χρόνια της μεταπολιτευτικής περιόδου έδωσε γη και ύδωρ, **Βίημα προς Βίημα**, από τον Οκτώβρη του 1980 (με την επανένταξη της Ελλάδας στο στρατιωτικό σκέλος του NATO) έως και σήμερα. Η Κίνηση για την Εθνική Άμυνα έχει αναδείξει το θέμα εδώ και δέκα χρόνια. Τα κομμάτια του παζλ για τα όσα έχουν δρομολογηθεί για το Αιγαίο έχουν ξεκινήσει εδώ και 30 χρόνια...

Ας θυμηθούμε ότι οι πιέσεις για την **κατάργηση καταρχήν των ορίων επιχειρησιακής ευθύνης**, πρώτο στάδιο των ιμπριαλιστικών σχεδίων που ζεκίνησαν με αφορμή την επανένταξη της χώρας μας στο στρατιωτικό σκέλος του NATO:

- **Τον Οκτώβρη του 1980** με την γνωστή «συμφωνία Ρότζερς». Η Ελλάδα επανεντάχτηκε στην ουσία χωρίς σύνορα γιατί η Τουρκία απειλούσε με «βέτο» και δεν δεχόταν την επανένταξη αυτή στην προ της αποχώρησης του 1974 κατάσταση.
- **Τον Δεκέμβρη του 1992** η κατάσταση αυτή αλλάζει μορφή με την **κατάργηση** (στα πλαίσια του NATO), **των ορίων περιοχών ευθύνης** και το Αιγαίο παραμένει για τους Νατοϊκούς «γκρίζα» θάλασσα. Εδώ αρχίζει και η «νομιμοποίηση» του νέου καθεστώτος της περιορισμένης εθνικής κυριαρχίας στο Αιγαίο.
- **Τον Ιούνη του 1993** στην σύνοδο του NATO (στον Αστέ-

ρα της Βουλιαγμένης) ο σχεδιασμός αυτός κινείται στο ίδιο πνεύμα όπου αναφέρεται για πρώτη φορά η τουρκική απαίτηση για συνδιοίκηση στο Αιγαίο, με παθητική από την πλευρά της Ελληνικής κυβέρνησης (Βαρβιτσιώτης). Ανάμεσα στα άλλα εισάγεται για πρώτη φορά και η ιδέα για δημιουργία Κέντρων Συνδυασμένων Αεροπορικών Επιχειρήσεων Σε Λάρισα και Σμύρνη.

- **Τον Ιούλιο του 1997** με την η **Συμφωνία της Μαδρίτης** (Σημίτης - Ντεμιρέλ) και μετά τα τετελεσμένα γεγονότα που δημιουργήθηκαν στα Ίμια, η Ελλάδα αναγνωρίζει και τα «**ζωτικά συμφέροντα και ενδιαφέροντα**» της Τουρκίας στο Αιγαίο. Μέχρι τότε το μόνο σημείο τριβής, επίσημα, ήταν το ζήτημα της υφαλοκρηπίδας και μόνον αυτό. Από την αναγνώριση αυτή αρχίζει το παιχνίδι και οι απαιτήσεις της Τουρκίας επί των «γκρίζων ζωνών».

- **Τον Απρίλη του 1999**, στη Σύνοδο της Ουάσιγκτον παράλληλα με την επικύρωση της νέας δομής του **NATO** προβλέπεται και η πλήρης κατάργηση των εθνικών ορίων επιχειρησιακής ευθύνης των κρατών μελών και καθιερώνεται ο **ενιαίος αμυντικός χώρος** στα πλαίσια των ορίων της συμμαχίας.
- **Τον Σεπτέμβρη του 1999** (21-22 Σεπτέμβρη) στην Σύνοδο Υπουργών Άμυνας στο Τορόντο του Καναδά συζητήθηκαν «τεχνικά θέματα» με βάση τις διεκδικήσεις της Τουρκίας στο Αιγαίο, δηλαδή τη δημιουργία δύο Νατοϊκών υποστρατηγείων στη Λάρισα και Σμύρνη μεθοδεύοντας την διχοτόμηση του Αιγαίου με ελληνοτουρκική συγκυριαρχία και υπό την επικυριαρχία των Αμερικανών. Οι απαράδεκτες προτάσεις αφορούν διχοτόμηση με άξονα περίπου τον 25° μεσημβρινό δίνοντας έτσι την αρμοδιότητα άσκησης αυτού του ελέγχου στην Τουρκία για μια περιοχή που περιλαμβάνει τα ελληνικά νησιά του Ανατολικού Αιγαίου όπως και διαδρόμους επικοινωνίας (Θαλάσσιας και εναέριας) των νησιών αυτών με την ηπειρωτική Ελλάδα.
- **Τον Δεκέμβρη του 1999** με την περιβότη «Συμφωνία του Ελσίνκι» η Ελλάδα αναγνώρισε για πρώτη φορά «συνοριακές διαφορές» με την Τουρκία.
- **Τον Μάιο 2000** (20 Μάη - ιο Ιούνη) η Νατοϊκή άσκηση **“Dynamic Mix 2000”** αποτελεί πρόβα επιβολής της αμερικανικής επικυριαρχίας στο Αιγαίο και ενεργοποιείται το Νατοϊκό στρατηγείο της Λάρισας. Για πρώτη φορά συμμετέχουν σε άσκηση επί ελληνικού εδάφους τουρκικές στρατιωτικές δυνάμεις. Στην διάρκεια της άσκησης αυτής το **FIR Αθηνών** πέρασε στον έλεγχο του ΝΑΤΟ και αναστέλλεται ο όρος που πάντα έμπαινε από ελληνικής πλευράς για **υποβολή σχεδίων πτήσεων** από τα μαχητικά αεροσκάφη.
- **Τον Οκτώβρη του 2002** (5-15 Οκτώβρη) διεξάγεται η Νατοϊκή άσκηση **«Destined Glory»** στην Ιταλία και στο Ιόνιο πέλαγος. Για μία ακόμη φορά αμφισβητούνται τα ελληνικά κυριαρχικά δικαιώματα στο Αιγαίο. Τα Νατοϊκά επιτελεία στον σχεδιασμό τους σχετικά με τα τουρκικά μαχητικά αεροπλάνα που θα προέρχονταν από την Τουρκία διχοτόμησαν το Αιγαίο εξαιρώντας έτσι από το ελληνικό FIR όλο το θαλάσσιο χώρο του Ανατολικού Αιγαίου και απάλλαξαν από την υποχρέωση ως όφειλαν, της υποβολής σχεδίων πτήσεων. Παράλληλα δόθηκε εντολή στα ελληνικά μαχητικά από τους Αμερικανούς μέσω του ιπτάμενου ραντάρ (ΑΒΑΚΣ), να επιστρέψουν στην βάση τους γιατί είχαν σηκωθεί τουρκικά μαχητικά να τα αναχαιτίσουν. Επιβάλουν με αυτόν τον τρόπο το μισό Αιγαίο να καταγράφεται **σαν γκρίζα, χωρίς ελληνικά κυριαρχικά δικαιώματα, περιοχή**.

- **Τον Ιούνη του 2003** ακολουθεί η διαδικασία εφαρμογής της νέας δομής του **NATO** με τις αποφάσεις της Συνόδου των υπουργών Άμυνας στις Βρυξέλλες, εκεί όπου έγινε αποδεκτό από ελληνικής πλευράς (Παπαντωνίου), να μην υπάρχουν εθνικά όρια ευθύνης στο Αιγαίο και την κεντρική ευθύνη να την έχουν τα Νατοϊκά στρατηγεία. Έτσι, καθιερώνεται η **on line** εικόνα στο αεροπορικό στρατηγείο της Νάπολης στα πλαίσια των περιβότων ΜΟΕ (Μέτρα Οικοδόμησης Εμπιστοσύνης) για το Αιγαίο. Σε αυτό το πλαίσιο μάλιστα τόσο το ΝΑΤΟ όσο και την Τουρκία έχουν λόγο ακόμα και για τις ελληνικές ασκήσεις (Ναυτικού και Αεροπορίας) που προγραμματίζονται για το Αιγαίο και ο προγραμματισμός αυτώς υποβάλλεται κάθε φθινόπωρο στην αρμόδια στρατιωτική επιτροπή και με ότι **συνεπάγεται σ'** αυτό.
- Αξίζει να σημειωθεί ότι μέσα από αυτές τις Νατοϊκές διαδικασίες που οι ελληνικές κυβερνήσεις αποδέχονται έμμεσα ή άμεσα, βρίκαν τελικά τρόπο έκφρασης και εφαρμογή οι πιο βασικές τουρκικές απαιτήσεις ενάντια στο δικαίωμα επέκτασης των ελληνικών χωρικών υδάτων στα 12 μίλια (από τα 6 που είναι σήμερα), για τον περιορισμό του ελληνικού χώρου στα 6 μίλια (από τα 10 που είναι σήμερα) κάτι που υιοθετεί το ΝΑΤΟ, η μη αναγνώριση από την Τουρκία της Ελληνικής αρμοδιότητας ελέγχου των στρατιωτικών πτήσεων πάνω από το Αιγαίο (**FIR Αθηνών**), και τέλος η απαίτηση για αποστρατιωτικοποίηση των νησιών του Ανατολικού Αιγαίου και της Λήμνου.
- **Τον Σεπτέμβρη του 2004** η ελληνική κυβέρνηση αποδέχεται την τροποποίηση σχετικού κειμένου του Διεθνούς Οργανισμού Πολιτικής Αεροπορίας (ICAO) που αφορά τη διαγραφή του όρου **«όρια» (boundaries)** σχετικά με την αρμοδιότητα των **ορίων της έρευνας και διάσωσης** στον διεθνή χώρο του Αιγαίου. Ένα δικαίωμα και πρακτική του ICAO που εφάρμοζε η

Ελλάδα από το 1952. Εδώ βέβαια υπάρχουν και ένοχες παραλήψεις μεταξύ ΓΕΑ, ΓΕΕΘΑ και Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας για την εξασφάλιση αρμοδιότητας έρευνας και διάσωσης η οποία συνδέεται άρρηκτα με τα ελληνικά κυριαρχικά δικαιώματα στο Αιγαίο.

- **Τον Απρίλη του 2005** Το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας με ανακοίνωσή του (και μετά από επίσκεψη του ΥΠΕΞ Μολυβιάτη στην Τουρκία) αναφέρει ότι τα εισερχόμενα τουρκικά αεροσκάφη που θα μπαίνουν στο FIR Αθηνών παράνομα και χωρίς να έχουν καταθέσει σχέδια πτήσης απλώς θα αναγνωρίζονται και δεν θα αναχαίτιζονται από τα ελληνικά μαχητικά. Υπενθυμίζεται ότι πάγια τακτική και δικαιώματα ήταν και είναι η αναχαίτιση των τουρκικών μαχητικών να αναχαιτίζονται την στιγμή που έχουν ως κατεύθυνση τον ελληνικό εναέριο χώρο.
- Την άνοιξη του 2009 ολοκληρώθηκε το ξεπούλημα του Αιγαίου και ποιος ζέρει τι άλλο έχει σειρά που αφορά την εθνική κυριαρχία και τα σύνορα της πατρίδας μας. Τα τύμπανα άρχισαν να χτυπούν. Τα συμφέροντα μεγάλα. Το σχέδιο για διχοτόμηση άρχισε να παίρνει σάρκα και οστά. Ήδη αποκαλύφθηκε η υποχώρηση της κυβέρνησης στις Νατοτουρκικές απαιτήσεις και αποδέχθηκε να παραχωρήσει την εκ περιτροπής διοίκηση του Συμμαχικού Αεροπορικού Υποστρατηγείου της Λάρισας και σε Τούρκο ανώτατο αξιωματικό. Έχει προηγηθεί η συμμαχική υποστήριξη για την γραμμή διχοτόμησης του Αιγαίου στον 25^ο Μεσομερινό στις 17 Φλεβάρη 2009 όταν δύο τουρκικά F-4 (Φάντομ) πέταξαν πάνω από την ελληνική νησίδα Καλόγηρος με την κάλυψη νατοϊκού ιπτάμενου ραντάρ τύπου ABAKΣ.

Αυτό το **χρονικό** είναι ενδεικτικό για την ενδοτικότητα των ελληνικών κυβερνήσεων εις βάρος των εθνικών μας κυριαρχικών δικαιωμάτων. Δείχνει ότι το Αιγαίο που έχει περάσει στα χέρια του NATO και μέσω αυτού έχει αρχίσει ένας διάλογος με την Τουρκία για την μοιρασία του. Στην ουσία λειτουργεί ως ένας «Δούρειος Ίππος» ενάντια στην εθνική κυριαρχία της χώρας. Ο νεοταξικός μεγαλοϊδεατισμός των κυβερνήσεων των τελευταίων τριάντα τουλάχιστον ετών αποδεικνύει την φιλοσοφία της διεκδίκησης του αυξημένου ρόλου των στα πλαίσια της «νέας τάξης πραγμάτων» και ξεπουλούν στην κυριολεξία κάθε έννοια κυριαρχικών δικαιωμάτων αλλά και της εθνικής Άμυνας της χώρας. Σήμερα δέχεται η κυβέρνηση την τοποθέτηση του λύκου να φυλάει τα πρόβατα. Ευνότο είναι πλέον ότι **η Ελλάδα δεν έχει καμία θέση στο NATO που στην ουσία συνιστά τον υπ' αριθμόν ένα εχθρό της εθνικής κυριαρχίας και ανεξαρτησίας.** ▲

«Πείτε μας τη γνώμη σας» λέει το Στέιτ Ντιπάρτμεντ σε νέα διαδικτυακή υπηρεσία

Το δικτυακό τόπο Opinion Space εγκαινίασε τη Δευτέρα το Στέιτ Ντιπάρτμεντ ζητώντας την γνώμη των πολιτών σε όλο τον κόσμο σχετικά με παγκόσμια ζητήματα και την εξωτερική πολιτική των Ηνωμένων Πολιτειών.

Στόχος του δικτυακού τόπου είναι να προωθήσει την παγκόσμια συζήτηση στην εξωτερική πολιτική, αναφέρει το αμερικανικό υπουργείο Εξωτερικών.

Οι χρήστες του δικτυακού τόπου Opinion Space καλούνται να δώσουν διεύθυνση e-mail και να προσδιορίσουν τη χώρα στην οποία ζουν προκειμένου να καταθέσουν τις απόψεις τους.

Ο δικτυακός τόπος παρουσιάζει ένα «χάρτη απόψεων» με τα πιο πολυσυζητημένα θέματα. «Έάν συναντούσατε την Χίλαρι Κλίντον για ποιο ζήτημα θα της μιλούσατε, γιατί είναι σημαντικό για εσάς και ποιες συγκεκριμένες προτάσεις έχετε;» ρωτά το Opinion Space.

συγκρίσεις...

Ελλάδα, ο μεγάλος εισαγωγέας

Ευρωπαϊκή πρωτιά στην εισαγωγή συμβατικών όπλων παίρνει η Ελλάδα, ενώ παραμένει και στην υψηλότατη πέμπτη θέση παγκοσμίως, έχοντας πάντως... βελτιωθεί από την τρίτη, που κατείχε την περίοδο 1999-2003. Τα στοιχεία για τις παγκόσμιες πωλήσεις συμβατικών όπλων περιλαμβάνονται στην ετήσια έκθεση του Ινστιτούτου Ερευνας Διεθνούς Ειρήνης της Στοκχόλμης (SIPRI), που διαπιστώνει ότι στην εξεταζόμενη περίοδο 2004-2008, οι πωλήσεις αυξήθηκαν κατά 22%, με τα αναπτυσσόμενα κράτη να επιδίδονται σε επικίνδυνη κούρσα εξοπλισμών. Λίγες θέσεις κάτω από τις αναδυόμενες υπερδυνάμεις Κίνα και Ινδία είναι η Ελλάδα, σε ποσοστό εισαγωγών συμβατικών όπλων, τα οποία προέρχονται από 13 συνολικά χώρες. Είναι, όμως, η Ελλάδα ο δεύτερος πελάτης της Γερμανίας και ο τρίτος της Γαλλίας. Εισάγει το 31% του συνόλου των όπλων από τη Γερμανία, το 24% από τις ΗΠΑ και το 24% από τη Γαλλία. **Από το 1999, αναφέρει η έκθεση, η Ελλάδα είναι σταθερά η μεγαλύτερη εισαγωγέας συμβατικών όπλων στην Ευρώπη.**

Οι εισαγωγές της το διάστημα 2004-2008, όμως, μειώθηκαν κατά 5%, συγκριτικά με την περίοδο 1999-2003, κάτι που την «έριξε» από την τρίτη θέση -στην παγκόσμια λίστα εισαγωγέων- στην πέμπτη.

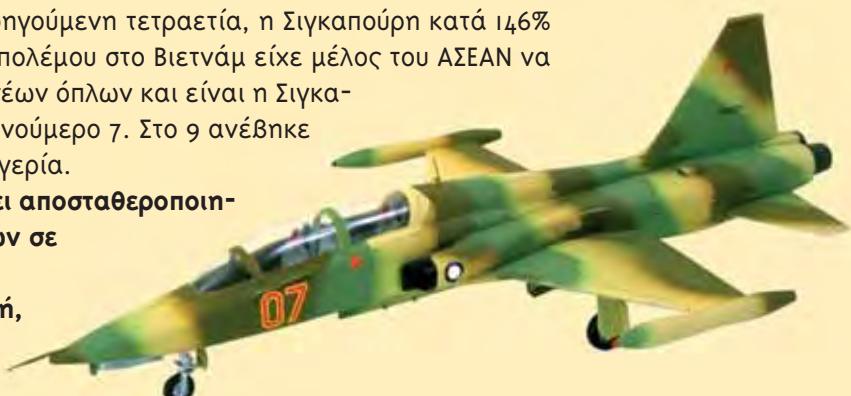
Στην όγδοη θέση, από την τέταρτη, έπεισε η Τουρκία το διάστημα 2004-2008. Η έκθεση, ωστόσο, επισημαίνει ότι η Τουρκία υπέγραψε το 2008 πολύ σημαντικές συμφωνίες, μεταξύ των οποίων αυτή για 6 υποθρύχια τύπου 214 με τη Γερμανία και εκείνη για την προμήθεια 51 επιθετικών ελικοπτέρων A-129 από την Ιταλία. Τα ελικόπτερα θα κατασκευαστούν στην Τουρκία.

ΗΠΑ, ο μεγάλος εξαγωγέας

Οι ΗΠΑ παραμένουν ο μεγαλύτερος εξαγωγέας συμβατικών όπλων, παίρνουν μάλιστα το 31% της «πίτας». Επονται, στις επόμενες εννέα θέσεις της δεκάδας, ευρωπαϊκές χώρες. Η Ρωσία είναι στη δεύτερη θέση, με 25% των παγκόσμιων εξαγωγών και ακολουθούν: Γερμανία (10%), Γαλλία (8%), Ηνωμένο Βασίλειο (4%), Ολλανδία (3%), Ιταλία (2%), Ισπανία (2%), Ουκρανία (2%) και Σουηδία (2%).

Το SIPRI διαπίστωσε ότι σε διεθνές επίπεδο το εμπόριο συμβατικών όπλων αυξήθηκε κατά 22%, με τα μαχητικά αεροσκάφη να αντιπροσωπεύουν το 27% του συνόλου των όπλων που αγοράστηκαν. Στη Νότια Αμερική οι εισαγωγές όπλων αυξήθηκαν κατά 150% την τελευταία πενταετία, σε σχέση με την αρχή της χιλιετίας. Στη Νοτιοανατολική Ασία η Μαλαισία αύξησε τις εισαγωγές της κατά 722% σε σχέση με την προηγούμενη τετραετία, η Σιγκαπούρη κατά 146% και η Ινδονησία κατά 84%. Από την εποχή του πολέμου στο Βιετνάμ είχε μέλος του ASEAN να μπει στη λίστα των δέκα μεγαλύτερων εισαγωγέων όπλων και είναι η Σιγκαπούρη αυτή που τα... κατάφερε. Βρίσκεται στο νούμερο 7. Στο 9 ανέβηκε επικίνδυνα και μία ακόμα ασταθής χώρα: η Αλγερία.

«Οι παραγγελίες και οι παραδόσεις εν δυνάμει αποσταθεροποιητικών όπλων οδήγησαν σε κούρσα εξοπλισμών σε περιοχές όπου βασιλεύει η ένταση: στη Μέση Ανατολή, τη Βόρεια Αφρική, τη Νότια Αμερική, τη Νότια και Νοτιοανατολική Ασία», αναφέρει η έκθεση του SIPRI.

Καλλικράτης: η κερκόπορτα του ιμπεριαλισμού

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΜΗΛΙΩΝΗ

«...Το δεύτερο που οφείλουμε να κάνουμε είναι να απαλλαγούμε οριστικά από τη συντηρητική και πελατειακή αντίληψη που καταδυναστεύει τη Θεσσαλονίκη. Το ξέρετε όλοι. Η πόλη αυτή εξαρτάται από το πελατειακό κράτος, αλλά και από τη γραφειοκρατία των Αθηνών. Αυτά τα δεσμά πρέπει να σπάσουν και θα σπάσουν για όλες τις Περιφέρειες της χώρας.

Και το τρίτο που πρέπει να κάνουμε είναι να δώσουμε στη Θεσσαλονίκη τη δυνατότητα να αποφασίσει μόνη της τον τρόπο με τον οποίο θα επιδιώξει την τοποθέτησή της στον ευρωπαϊκό και στον παγκόσμιο χάρτη της ανάπτυξης. Δηλαδή να διεκδικήσει, με δικές της αποφάσεις, το διεθνή στρατηγικό της ρόλο. Στα δίκτυα, στην ενέργεια, στις μεταφορές, στις επικοινωνίες, στην τεχνολογία της πληροφορικής. Να γίνει χρηματοοικονομικό, εκθεσιακό και εμπορικό κέντρο. Να γίνει κέντρο υπηρεσιών υγείας και ελκυστικός τουριστικός προορισμός. Να αναδείξει μια αγροτική παραγωγή υψηλής ποιότητας.

Στη Θεσσαλονίκη, στη Βόρεια Ελλάδα, όπου έχουμε τεράστιες δυνατότητες, μπορούμε να εφαρμόσουμε τις πιο προχωρημένες ιδέες που υπάρχουν. Να γίνει πρωτοπόρα. Έχει τους ανθρώπους. Έχει το δυναμικό. Έχει την ιστορία. Έχει τον πολιτισμό. Το μόνο που χρειάζεται είναι ένα κράτος που της το αναγνωρίζει. Που τη σέβεται και δεν την κρατά εγκλωβισμένη. »»

(Γιώργος Παπανδρέου - Θεσσαλονίκη, 29 Σεπτεμβρίου 2009)

Εκκωφαντικοί ήχοι από «κόρνες» και αλαλαγμοί του πλήθους, που μάλλον δεν συνειδητοποιούσε τι ακριβώς άκουγε, σκέπασαν τα τελευταία λόγια του αρχηγού –τότε– της αξιωματικής αντιπολίτευσης, προέδρου του ΠΑΣΟΚ, Γιώργου Παπανδρέου που μόλις είχε εξαπολύσει μια βόμβα μεγατόνων στην τελευταία, πριν τις εκλογές της 4ης Οκτωβρίου 2009, ομιλία του στην Θεσσαλονίκη. Με την αποστροφή αυτή από την ομιλία του ο κ. Παπανδρέου, αποκάλυπτε έναν ολόκληρο σχεδιασμό της αστικής τάξης στην Ελλάδα, ο οποίος στοχεύει «πολύ μακριά» και εγκυμονεί τεράστιους κινδύνους για τον λαό, ενώ ταυτόχρονα ο σχεδιασμός αυτός δεν είναι καθόλου άσχετος από το πολύπλοκο ιμπεριαλιστικό παιχνίδι που βρίσκεται σε εξέλιξη εδώ και πολλά χρόνια στην ευρύτερη περιοχή των Βαλκανίων.

Το «Σχέδιο Καλλικράτης» αποτελεί κατά την γνώμη μας σοβαρότατο τμήμα αυτού του σχεδιασμού της αστικής τάξης, επιφέροντας, από την μια, και σε πλήρη αντίθεση με όσα επισήμως υποστηρίζονται, το τελειωτικό χτύπημα στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Επιπλέον, σε ένα δεύτερο και πιο μακροπρόθεσμο επίπεδο, η «νέα αρχιτεκτονική των δήμων», ανοίγει τον

ασκό του Αιόλου για σημαντικότατες –ενδεχομένως και γεωγραφικές–ανακατατάξεις στην ευρύτερη περιοχή.

Αλλά ας πάρουμε τα πράγματα με την σειρά:

Με το «Σχέδιο Καλλικράτης» οι 76, σήμερα, διοικητικές ενότητες της χώρας, θα περιοριστούν σε 13, ενώ ειδικά στην Αττική και την Θεσσαλονίκη θα υπάρξουν ρυθμίσεις ώστε να αποκτήσουν «μπτροπολιτικό» χαρακτήρα.

Μέσω του «Καλλικράτη» μεταφέρονται στην «περιφέρεια» μια σειρά σοβαρότατων αρμοδιοτήτων διοικητικού και οικονομικού χαρακτήρα, τα οποία καθιστούν τις «περιφέρειες» όχι απλώς εκτελεστικά όργανα μιας σειράς αρμοδιοτήτων που μέχρι τώρα είχε η κεντρική διοίκηση, αλλά ταυτόχρονα τους δίνουν και αποφασιστικό ρόλο σε θέματα προγραμματισμού και ανάπτυξης.

Ταυτόχρονα, το κεντρικό κράτος θα περιοριστεί στον «επιτελικό» του ρόλο.

Σε αυτή την βάση αναδεικνύονται τρία μείζονος σημασίας ζητήματα: πρώτον, μέσω του «Καλλικράτη» η τοπική αυτοδιοίκηση χάνει εντελώς πλέον, τον τοπικό της χαρακτήρα, χωρίς φυσικά αυτό να σημαίνει πως είναι κανείς υπέρ της κατάστασης που επικρατεί σήμερα σε αυτήν.

Ο τοπικός χαρακτήρας χάνεται πρώτα-πρώτα με τις συγχωνεύσεις, που σημαίνουν κατάργηση μικρότερων δήμων και κοινοτήτων και ένταξή τους σε μεγάλα, έως πολύ μεγάλα διοικητικά συστήματα.

Ταυτόχρονα, με τις συγχωνεύσεις αυτές η Τοπική Αυτοδιοίκηση μετατρέπεται ολοκληρωτικά, πλέον, σε ιμάντα εφαρμογής των πολιτικών επιλογών της αστικής τάξης σε περιφερειακό επίπεδο.

Ο δήμαρχος και ο περιφερειάρχης αποκόπτονται, πλέον, εντελώς –καθώς η αρχή είχε γίνει με τον «Καποδίστρια»– από τον λαό στον οποίο μπαίνουν ακόμα περισσότερα εμπόδια ώστε να διεκδικήσει τα αιτήματά του, έχοντας, κατά περίπτωση, σύμμαχό του και την εκλεγμένη τοπική αυτοδιοίκηση.

Πέραν της λειτουργίας τους ως ιμάντες των «κεντρικών» πολιτικών επιλογών, οι περιφέρειες και αυτό είναι το δεύτερο ζήτημα, θα ασκήσουν και την δική τους πολιτική «εσόδων», πράγμα που σημαίνει ότι επιβάλλεται στον λαό ένας ακόμα μπχανισμός απομόνωσης πόρων, αλλά και ένας μπχανισμός που θα ασκεί την «δική του» πολιτική σε σοβαρότατης σημασίας ζητήματα για τον λαό: Παιδεία, Υγεία, οικονομική ανάπτυξη.

Το δεύτερο αυτό ζήτημα, όμως, συνδέεται με το επόμενο, τρίτο, το οποίο κατά την γνώμη μας αποτελεί και το σοβαρότερο και αυτό δεν είναι άλλο από την ποιοτική διαφοροποίηση που θα επιφέρει σε εθνικό επίπεδο η επιβολή του «Καλλικράτη».

Η πρώτη επισήμανση αφορά τον «χάρτη» του «Καλλικράτη», όχι μόνο με την έννοια του πόσοι δήμοι θα απομένουν σε κάθε ενοποιημένη, πλέον, περιφέρεια, αλλά κυρίως στο ποιες θα είναι οι περιφέρειες αυτές, δηλαδή, επί της ουσίας, με ποιόν τρόπο θα ενοποιηθούν τα οικονομικά και ενεργειακά κέντρα της χώρας.

Πρόκειται για σοβαρότατης σημασίας θέμα, καθώς αν «δει» κανείς την κατάσταση όπως θα διαμορφωθεί με περιφέρειες που περιλαμβάνουν στους κόλπους τους ενεργειακές, βιομηχανικές κλπ πηγές «εξοπλισμένες» ταυτόχρονα με σειρά αποφασιστικών αρμοδιοτήτων και αν βεβαίως λάβει υπόψη του τους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς από την μια για το σύνολο της περιοχής και τους ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς ταυτόχρονα για την «κατάληψη» καλύτερων θέσεων στα ευρύτερα Βαλκάνια, αντιλαμβάνεται σε πόσο επικίνδυνους δρόμους εισέρχεται η χώρα.

Ουσιαστικά, δηλαδή, μέσω του «Καλλικράτη» θα δημιουργηθούν, κωρίς να αναφέρεται βεβαίως ανοιχτά, 13 «αυτόνομες» περιφέρειες, οι οποίες από την μια θα εξυπηρετούν την πολιτική της αστικής τάξης και των κερδών του κεφαλαίου με την παράκαμψη των πολλών

«εμποδίων» που ενδεχομένως μέσω της αντιστάσεώς τους να αποτελούσαν οι μέχρι τώρα τοπικές αυτοδιοικήσεις, ενώ από την άλλη αυτές οι περιφέρειες θα αποκτήσουν βασικές αρμοδιότητες «αυτόνομης» περιοχής.

Ο δρόμος για «συμφωνίες» που θα επιτρέψουν την περαιτέρω διείσδυση του ιμπεριαλισμού, μέσω των «επενδύσεων» σε περιοχές της Ελλάδας είναι πλέον ανοιχτός, καθώς η δημιουργία των περιφερειών μέσω του «Καλλικράτη» θα αποτελέσει την υλική βάση γι' αυτό.

Οι ανησυχίες που εγείρονται, γίνονται ακόμα πιο έντονες, αν λάβει κανείς υπόψη του και την εδώ και πολύ καιρό εκπορευόμενη, από διάφορα κέντρα, προπαγάνδα για «παγκοσμιοπόλη», «σύνορα που πέφτουν», «έθνη που δεν είναι τίποτε άλλο παρά «αφηγήσεις», τις επικλήσεις του ίδιου του πρωθυπουργού, παλαιότερα, στα «օράματα» του Ρήγα Φεραίου(!), τις συχνές αναφορές του ίδιου στην ένταξη των Δυτικών Βαλκανίων στην ΕΕ, κωρίς να ποτέ να ξεκαθαρίζει, άρα νομιμοποιεί, την «ανεξαρτησία» του Κοσσυφοπεδίου στις διαδικασίες της οποίας εξάλλου οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ διαδραμάτισαν αποφασιστικό ρόλο, διευκολύνοντας τα μέγιστα τον ιμπεριαλισμό.

Επιπλέον, αν μελετήσει κανείς προσεκτικά το γιουγκοσλαβικό «μοντέλο» με την «αυτοδιαχείρισή του» που τόσο υμνούσε η σοσιαλδημοκρατία σε όλες τις εκδοχές της, θα παρατηρήσει ότι η ανισομετρία που τελικά δημιούργησε ανάμεσα στις διάφορες περιοχές της πρώην Γιουγκοσλαβίας, αποτέλεσε με την σειρά της την υλική βάση –αυτή ήταν ουσιαστικά η αιτία– που επέτρεψε την ανοιχτή ιμπεριαλιστική επέμβαση και τόσα δεινά επέφερε στους λαούς της πάλαι ποτέ ενιαίας χώρας.

Το λαϊκό κίνημα πρέπει να επαγρυπνεί και να μελετά στο σύνολό της την πολιτική που η αστική τάξη εφαρμόζει στην Ελλάδα. Παραμερίζοντας τους τόνους «χαρτιού» που τυπώνονται και τους «ποταμούς» λόγων που εκπέμπονται, πρέπει σύντομα και συγκροτημένα να αντιλαμβάνεται τους κινδύνους που αντιπροσωπεύει αυτή η πολιτική για τα λαϊκά και εθνικά, από την άποψη των εργαζομένων και της μεγάλης λαϊκής πλειοψηφίας, ζητήματα.

Ο «εκσυγχρονισμός» του κράτους που πράγματι έχει ανάγκη η αστική τάξη δεν έχει σε τίποτα να κάνει με τα λαϊκά συμφέροντα, αντίθετα μόνο δεινά μπορεί να επισωρεύσει στον λαό ο οποίος πρέπει να είναι έτοιμος όχι πλέον να αποκρούσει τα σχέδια αυτά, αλλά να τα ακυρώσει στην πράξη, ανοίγοντας με την πάλη του τον δρόμο για την λαϊκή εξουσία και οικονομία, γενόμενος ακόμα μια φορά ασπίδα για την Ελλάδα, πράγμα που μόνο αυτός επί αιώνες πράττει. ▲

Η οικονομική κρίση του καπιταλισμού και οι επιπτώσεις της στην Ελλάδα

Του ΤΡΥΦΩΝΑ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

Αναπληρωτή Καθηγητή Παντείου Πανεπιστημίου

1. Εισαγωγή

Η αστική πολιτική οικονομία θεωρούσε και εξακολουθεί να θεωρεί ότι η οικονομία της αγοράς με τους σιδερένιους νόμους της προσφοράς και της ζήτησης, όπου το κάθε έχει ωριστό άτομο ενεργεί με βάση το οικονομικό του συμφέρον, αυτό το «άριθμο χέρι» της αγοράς, όπως το αποκαλούσε ο Adam Smith, οδηγεί το σύστημα κάθε φορά σε κατάσταση οικονομικής ισορροπίας (equilibrium). Στο πλαίσιο αυτό, οι φιλελεύθεροι, οι κατ' εξοχήν απολογητές του καπιταλισμού, υποστηρίζουν την άποψη, ότι η οικονομία της αγοράς, λειτουργεί με βάση την αρχή του «laissez faire» και του κράτους «νυχτοφύλακα» με αποτέλεσμα το σύστημα του ελεύθερου ανταγωνισμού σε κάθε χρονική περίοδο να βρίσκεται σε πλήρη απασχόληση και κοινωνική ευημερία. Χρειάστηκε η μεγαλοφυΐα του Marx και το αξεπέραστο έργο του το Κεφάλαιο (Das Kapital) να αποδείξει ότι, οι οικονομικές κρίσεις αποτελούν συστατικό στοιχείο του καπιταλισμού από τις οποίες δεν έχει την δύναμη να απαλλαγεί.

2. Η δομική αδυναμία του καπιταλισμού να αποφύγει τις οικονομικές κρίσεις

Οι οικονομικές κρίσεις του κεφαλαιοκρατικού τρόπου κοινωνικής αναπαραγωγής κατά τον Μαρξ οφείλονται στην πτωτική τάση του ποσοστού κέρδους. Κάθε χωριστός επιχειρηματίας, αντικαθιστώντας ολοένα και περισσότερο τους εργάτες με μηχανές, κάνει φτηνότερη την παραγωγή, διευρύνει την πώληση των εμπορευμάτων του και επιτυγχάνει υπερκέρδη για τον εαυτό του. Όταν, όμως, οι τεχνικές επιτεύξεις των χωριστών επιχειρήσεων διαδίδονται πλατιά, ανεβαίνει η οργανική σύνθεση του κεφαλαίου (σταθερό/μεταβλητό) στις περισσότερες επιχειρήσεις, πράγμα που οδηγεί στη μείωση του γενικού ποσοστού του κέρδους. Οι καπιταλιστές, ανεβάζοντας την τεχνική, επιδιώκουν να βγάλουν όσο το δυνατόν περισσότερα κέρδη, το αποτέλεσμα, όμως,

αυτών των προσπαθειών τους είναι κάτι που κανένας δεν το θέλει. Η μείωση του ποσοστού του κέρδους. Και ο Μαρξ επισημαίνει: «Το μέσο — απεριόριστη ανάπτυξη των κοινωνικών παραγωγικών δυνάμεων της εργασίας — έρχεται σε διαρκή σύγκρουση με τον περιορισμένο σκοπό της αξιοποίησης του υπάρχοντος κεφαλαίου»,¹ ο οποίος δεν είναι άλλος από την μεγιστοποίηση του κέρδους.

Ο Μαρξ στο Κεφάλαιο περιγράφει με μένος αλλά αναλύει με ψυχρή λογική. Δεν διστάζει να γράψει ότι «το κεφάλαιο είναι πεθαμένη εργασία που ζωντανεύει μονάχα σαν το βρικόλακα ρουφώντας ζωντανή εργασία και ζει τόσο περισσότερο, όσο περισσότερη ζωντανή εργασία ρουφά»² και συμπληρώνει ότι το κεφάλαιο ήρθε στον κόσμο «στάζοντας αίμα και βρώμα από την κορυφή μέχρι τα νύχια και από κάθε πόρο». Το διαρκές κυνήγι του κέρδους μοιραία οδηγεί τον κάθε έχει ωριστό καπιταλιστή να αντικαθιστά τους ανθρώπους με μηχανές. Κέρδη όμως «μπορεί να εξασφαλίσει μόνο από τη ζωντανή εργασία που απασχολεί, μόνο από τις απλήρωτες ώρες υπερεργασίας. Άρα, όταν μειώνει τον αριθμό το ποσοστό των εργατών του, θυσίαζει την κότα που γεννά τα χρυσά αιβγά. Όμως ο δύντυχος το κάνει αυτό γιατί είναι αναγκασμένος ... Αν δεν το κάνει αυτός, θα το κάνει ο διπλανός του ... Μόνο αν βρεθεί ένα βήμα μπροστά από τους άλλους μπορεί να εξασφαλίσει κέρδη. Επειδή όμως όλοι κάνουν ακριβώς το ίδιο πράγμα, ο λόγος ζωντανής εργασίας (και άρα της υπεραξίας) προς τη συνολική παραγωγή μειώνεται συνεχώς. Το ποσοστό του κέρδους πέφτει όλο και πιο πολύ. Η καταστροφή βρίσκεται ένα βήμα μπροστά. Τα κέρδη περιορίζονται σε σημείο που η παραγωγή δεν είναι πλέον κερδοφόρα. Η κατανάλωση μειώνεται καθώς οι μηχανές αντικαθιστούν τους ανθρώπους και ο αριθμός των απασχολουμένων δεν επαρκεί για να απορροφήσει την παραγωγή. Ακολουθούν οι χρεοκοπίες. Οι επιχειρήσεις σπεύδουν να ξεφορτωθούν τα προϊόντα τους στην αγορά πουλώντας

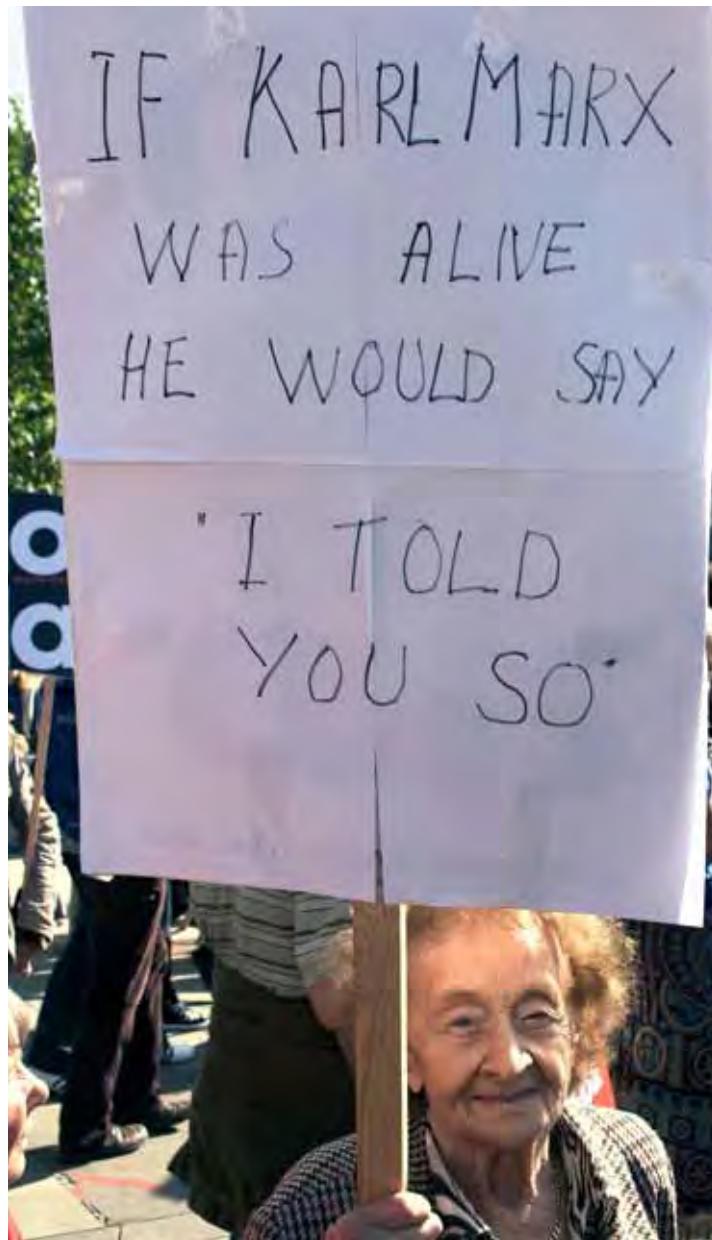

Πάνω: πορτραίτο του Καρλ Μαρξ. Με τη μεγαλοφυΐα του και το αξεπέραστο έργο του, το Κεφάλαιο (*Das Kapital*), απέδειξε ότι, οι οικονομικές κρίσεις αποτελούν συστατικό στοιχείο του καπιταλισμού από τις οποίες δεν έχει την δύναμη να απαλλαγεί.

Δεξιά: «Αν ζούσε ο Καρλ Μαρξ θα έλεγε: Σας τα είχα πει», γράφει το πανό της ηλικιωμένης κυρίας που διαμαρτύρεται με αυτό τον πρωτότυπο τρόπο, για την οικονομική κρίση.

τα όσο όσο, με αποτέλεσμα να αφανίζονται οι μικρότερες επιχειρήσεις. Ζούμε μια κρίση του καπιταλισμού. Μια κρίση όμως δεν σημαίνει το τέλος του παιχνιδιού».³

Στο πλαίσιο αυτό ο Μαρξ διατυπώνει και αντίρροπες τάσεις στην πτωτική τάση μείωσης του ποσοστού κέρδους, οι οποίες τείνουν να συγκρατούν την πτωτική πορεία των κερδών. Τέτοιες τάσεις είναι η αύξηση τόσο της σχετικής, όσο και της απόλυτης υπεραξίας.⁴ Η αναζήτηση νέων αγορών, οι εξαγορές ή συγχωνεύσεις των επιχειρήσεων κτλ. Ενώ δεν διστάζει ο καπιταλισμός να βρίσκει διέξοδο ακόμα και στον πόλεμο. Και ο Μαρξ καταλήγει: «Έτσι φάνηκε γενικά ότι οι ίδιες αιτίες που επιφέρουν την πτώση του γενικού ποσοστού του κέρδους,

προκαλούν αντιδράσεις, που αναχαιτίζουν, επιβραδύνουν και εν μέρει παραλύουν αυτήν την πτώση... Δεν αναιρούν το νόμο, αδυνατίζουν, όμως, την αποτελεσματικότητά του... Έτσι, ο νόμος επενεργεί μονάχα σαν τάση, η δε επενέργειά του προβάλλει χτυπτά μόνο κάτω από καθορισμένες συνθήκες και στην πορεία μακρόχρονων περιόδων»⁵. Με άλλα λόγια, η πτώση του ποσοστού του κέρδους δε σημαίνει μείωση της μάζας του κέρδους, δηλαδή όλου του όγκου της υπεραξίας που παράγει η εργατική τάξη. Αντίθετα, η μάζα του κέρδους μεγαλώνει τόσο, επειδή ανεβαίνει το ποσοστό της υπεραξίας, όσο και για το λόγο ότι αυξάνει ο συνολικός αριθμός των εργατών.

3. Η Ελλάδα στο μάτι του κυκλώνα της οικονομικής κρίσης του καπιταλισμού

Η κρίση του καπιταλισμού έσπασε στην ίδια τη μητρόπολη του καπιταλισμού (ΗΠΑ) με την κατάρρευση της Lehman Brothers, τέταρτης μεγαλύτερης επενδυτικής τράπεζας των ΗΠΑ, την 15η Σεπτεμβρίου 2008, σηματοδοτώντας τη μεγαλύτερη μεταπολεμική παγκόσμια οικονομική κρίση, θέτοντας επί τάππος το ίδιο το μέλλον του καπιταλισμού. Ο Άλαν Γκρίνσπαν ο οποίος υπήρξε επικεφαλής της Fed (Ομοσπονδιακή Τράπεζα των ΗΠΑ) από το 1987 μέχρι το 2006 επισήμανε ότι η παρούσα οικονομική κρίση μπορεί να θεωρηθεί η σοβαρότερη από το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.⁶ Και ο μεγαλοτραπεζίτης στο ίδιο άρθρο ομολογεί κυνικά. «Η κρίση αυτή θα αφήσει πίσω της μεγάλο αριθμό θυμάτων.»

«Θύμα» της πρόσφατης οικονομικής κρίσης έπεσε και η Ελλάδα. Η αστική τάξη της χώρας μας εντάσσοντας την Ελλάδα στους διεθνείς ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς (NATO, ΕΕ, ΔΝΤ κτλ) προσδοκούσε να αποκομίσει οφέλη για τον εαυτό της βελτιώνοντας τη θέσης της στον διεθνή καταμερισμό της ιμπεριαλιστικής λείας. Το έσπασμα όμως της οικονομικής κρίσης στο κέντρο του καπιταλισμού έχει ως συνέπεια οι μικρές ιμπεριαλιστικές πατρίδες να βρίσκονται στο μάτι του κυκλώνα και να μετατρέπονται στα συνήθη υποζύγια των ιμπεριαλιστών για το ξεπέρασμα της κρίσης. Οι συγκρούσεις ανάμεσα στους ιμπεριαλιστές είναι σφοδρές αφήνοντας πίσω τους, όπως το ομολογεί παραπάνω και ο ιμπεριαλιστής

«Η Πυραμίδα του Καπιταλισμού», αφίσα του 1911.

τραπεζίτης, ανθρώπινα ερείπια. Με άλλα λόγια και επί το λαϊκότερο, όταν στο βάλτο μαλώνουν τα βουβάλια συνήθως την πληρώνουν τα βατράχια. Οι συγκρούσεις ανάμεσα στα ιμπεριαλιστικά κέντρα δύνανται να προσομοιωθούν ως μια πατρίδα σκάκι. Οι στρατοί παρατάσσονται σε διάταξη μάχης. Οι ελληνικές κυβερνήσεις από καταβολής ελληνικού κράτους στις ενδοιμπεριαλιστικές συγκρούσεις πάντα μετατρέπονταν σε πιόνι στα χέρια των ιμπεριαλιστών.

Κάτι ανάλογο συμβαίνει με την Ελλάδα στην πρόσφατη οικονομική κρίση. Με τις εκλογές του Οκτωβρίου (2009) και την εναλλαγή του ΠΑΣΟΚ στην κυβέρνηση σταδιακά δημοσιοποίησε μια σειρά από δημοσιονομικά στοιχεία τα οποία εκτόξευσαν το έλλειμμα του προϋπολογισμού για το έτος 2009 στο 12,7% του ΑΕΠ και το δημόσιο χρέος στο 125% του ΑΕΠ ήτοι 300 δις ευρώ. Η ΝΔ ισχυρίζεται από την πλευρά της ότι το πραγματικό έλλειμμα που άφησε δεν θα ξεπερνούσε το 8,2% του ΑΕΠ. Στη ΝΔ, υποστηρίζουν μάλιστα ότι η σημερινή κυβέρνηση με μία σειρά ενεργειών ή παραλείψεων φούσκωσε το έλλειμμα του 2009 στο 12,7% προκειμένου να φανεί αποτελεσματική, περιορίζοντάς το κατά τέσσερις ποσοστιαίες μονάδες το 2010 μειώνοντάς το στο 8,7% του ΑΕΠ. Κάτι ανάλογο συνέβη και με τη ΝΔ το 2004 με την περίφημη απογραφή παρουσιάζοντας το έλλειμμα μετά την ολοκλήρωση της δημοσιονομικής απογραφής στο 6,6% του ΑΕΠ, έναντι 2,95% το οποίο ισχυρίζεται ότι άφησε το ΠΑΣΟΚ. Φαίνεται να αποτελεί παράδοση στην Ελλάδα με την αλλαγή κυβέρνησης πάντα η νέα κυβέρνηση παραλαμβάνει καμένη γη. Αυτό συνέβη το 1981, 1990, 1993, και το 2004 και φυσικά δεν μπορούσε να γίνει διαφορετικά το 2009.

Το δημόσιο χρέος στην Ελλάδα προσέλαβε τις σημερινές του διαστάσεις τη δεκαετία του '80. Από 26% του ΑΕΠ που ήταν το 1981, το 1990 ανήλθε στο 65% και το 1993, τελευταίο έτος της κυβέρνησης Μπασοτάκη ανήλθε για πρώτη φορά στο 99%. Προφανώς και Ελλάδα ακολουθεί την παγκόσμια οικονομική τάση αύξησης του χρέους αφού ενδεικτικά στην Ιαπωνία ανέρχεται στο 170%, στις ΗΠΑ 90% στην Ιταλία 113% και στην Πορτογαλία 86%. Η σύσφιξη όλο και περισσότερο κράτους και μονοπωλίων με την ταυτόχρονη αύξηση των δημοσίων δαπανών εξαναγκάζει τα κράτη να προχωρούν σε υπέρμετρο δανεισμό για να ζεσταίνουν τα ταμεία των πολυεθνικών. Τα κρατικά ταμεία και τα ταμεία των επιχειρήσεων λειτουργούν ως συγκοινωνούντα δοχεία, ενώ οι εργαζόμενοι καλούνται να τροφοδοτούν το σύστημα καταβάλλο-

ντας όλο και περισσότερα βάρον. Φαύλος κύκλος, μέχρι το σύστημα να εξαντλήσει τα όριά του και να οδηγηθεί στην κατάρρευση.

Το παγκόσμιο δημόσιο χρέος ανέρχεται περίπου στα 40 τρις δολάρια. Το ελληνικό δημόσιο χρέος αντιστοιχεί μόλις στο 1% του παγκόσμιου χρέος. Και εύλογα τίθεται το ερώτημα. Τόση φασαρία για το τίποτα; Τι συνέβη και όλες οι δυνάμεις του κακού έπεσαν πάνω στην μικρή Ελλάδα;;. Η απάντηση είναι απλή. Ο καπιταλισμός πνέει τα λοίσθια και πιάνεται από τα μαλλιά του. Πλούσιες και φτωχές χώρες εκόντες άκοντες βαδίζουν προς την οικονομική καταστροφή. Ο ιμπεριαλισμός καλεί όλους του υπηρέτες του σε γενικό προσκλητήριο για την σωτηρία του συστήματος. Πρέπει πάση θυσία να κρατηθεί υψηλά η κερδοφορία του κεφαλαίου.

Ακούμε τον πρωθυπουργό φωνή βοώντος εν τη ερήμω να δηλώνει πάμπολλες φορές: «Δεν ζητάμε βοήθεια. Ζητάμε να δανειζόμαστε όπως η Γερμανία. Ζητάμε την κοινοτική αλληλεγγύη», κηρύσσοντας πόλεμο κατά των κερδοσκόπων. Ξέχασε πρώτον ότι δεν είμαστε Γερμανία και δεύτερον τη ρήση του Μαρξ: «Όταν πρόκειται για χρήματα δεν υπάρχουν αισθήματα». Οι κερδοσκόποι έχουν όνομα. Είναι καπιταλιστές. Όταν πρόκειται για χρήματα δεν έχουν αισθήματα. Αναζητούν το κέρδος όπως ο Βρικόλακας που διψά για αίμα. Κατά ανάγκη δεν είναι κακοί άνθρωποι. Αυτή είναι η δουλειά τους. Και αν δεν την κάνουν καλά θα πέσουν έξω. Δεν καλοπιάνονται δεν μαλακώνουν με τίποτα. Μόνο στη μάχη μπορεί να πτηθούν. Απαιτείται σύγκρουση μαζί τους κάτι το οποίο δεν επιθυμεί ο πρωθυπουργός.

4. Συμπέρασμα

Η πρόσφατη παγκόσμια οικονομική κρίση δείχνει ανάγλυφα ότι, το καπιταλιστικό σύστημα είναι συνυφασμένο με την κρίση. Πίσω από την κρίση κρύβεται η αντίθεση ανάμεσα στη δυνατότητα της κοινωνίας να διευρύνει συνεχώς την παραγωγή και την επιδίωξη του κεφαλαίου να μην το επιτρέπει όταν δεν δεν κερδίζει. Ο νόμος της τάσης του ποσοστού κέρδους να πέφτει αποτελεί έναν από τους χτυπητούς δείκτες του ιστορικά περιορισμένου χαρακτήρα του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής. Οεύνει τις αντιθέσεις και δείχνει παραστατικά, πώς, σε μιαν ορισμένη βαθμίδα, το αστικό καθεστώς γίνεται εμπόδιο στην παραπέρα ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων.

Για χώρες όπως η Ελλάδα η οικονομική κρίση δείχνει ότι τίποτα δεν μπορεί να προσδοκά από την συμμετοχή της στους διεθνείς οργανισμούς. Αντίθετα οι μικρές χώρες γίνονται βορά στα χέρια των διεθνών τοκογλύφων. Δανειζόμενη η Ελλάδα με υψηλά επιτόκια στην ουσία

μεταφέρει κλεμμένη υπεραξία στα χρηματοκιβώτια των τοκογλύφων οι οποίοι έχουν τα ορμητήριά τους στα διεθνή οικονομικά κέντρα και μ' αυτή την έννοια βοηθούν τις δικές τους πατρίδες να ξεπεράσουν την κρίση τους.

Η ελληνική αστική τάξη προσδοκούσε οφέλη από την ένταξή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τώρα που την δέρνουν οι κοινοτικοί «εταίροι» το μόνο που κάνει είναι να σιωπά. Η αστική τάξη της Ελλάδας προφανώς συνδέει την τύχη της με την τύχη του ιμπεριαλισμού. Γι' αυτό όλα τα βάρον της κρίσης τα φορτώνει στο λαό δίδοντας η ίδια εξετάσεις στους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς, ελπίζοντας στο μέλλον κάνοντας καλά τη «δουλειά» της να ανταμειφθεί. Στην εργατική τάξη εναπόκειται να της χαλάσει τα σχέδια και γιατί όχι να την ανατρέψει.

Σημειώσεις:

1. K. Μαρξ: «Το Κεφάλαιο», τόμος 3, σελ. 316.
2. Καρλ Μαρξ «Το Κεφάλαιο» ο.π. τόμος 1ος, σελ. 244.
3. Robert Heilbroner, Οι φιλόσοφοι του οικονομικού κόσμου, εκδ. Κριτική, Αθήνα, 2000, σελ. 219-220.
4. Σχετική υπεραξία. Ονομάζεται η υπεραξία η οποία προέρχεται από τη μείωση του κοινωνικά αναγκαίου χρόνου εργασίας και την αντίστοιχη αύξηση του πρόσθετου χρόνου εργασίας, με σταθερό τον ημερήσιο εργάσιμο χρόνο. Βασική μέθοδος αύξησης της σχετικής υπεραξίας είναι η αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας. Δηλαδή η αντικατάσταση των εργατών με μηχανές.
5. Κ. Μαρξ: «Το Κεφάλαιο», τόμος 3, σελ. 301-302.
6. Financial Times 17/3/2008.

Έλληνες στρατιώτες εκτός συνόρων

Του ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΖΗΛΑΚΟΥ

Δημοσιογράφου

Πάνω από 2.100 Ελληνες στρατιωτικοί υπηρετούν στα ιμπεριαλιστικά μέτωπα και στις λεγόμενες «ειρηνευτικές αποστολές». Συνολικά 331 αξιωματικοί και 1.728 οπλίτες των ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων και πάνω από 35 παρατηρητές συμμετέχουν, στην παρούσα φάση, στις ιμπεριαλιστικές επιχειρήσεις του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε όλο τον κόσμο, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία του ελληνικού ΓΕΕΘΑ.

Σε ετήσια βάση, το κόστος της ελληνικής συμμετοχής μόνο στις ιμπεριαλιστικές αποστολές ξεπερνά ετησίως τα 300 εκατ. ευρώ χωρίς στο ποσόν αυτό να περιλαμβάνονται τα εξοπλιστικά συστήματα και η φθορά του υλικού. Με βάση τα στοιχεία αυτά, την τελευταία δεκαετία, που βρίσκονται σε εξέλιξη αυτές οι αποστολές, έχουν δαπανηθεί πάνω από 3 δισ. ευρώ! Τουλάχιστον επτά πολεμικά πλοία (φρεγάτες, υποβρύχια, τορπιλάκατοι κλπ) και αριθμός πολεμικών αεροσκαφών (αεροσκάφη ναυτικής συνεργασίας και μεταγωγικά) συμμετέχουν στις ανά τον κόσμο ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις.

Ο κατάλογος της ντροπής

Ενδεικτικά για την ελληνική στρατιωτική παρουσία ανά τον κόσμο είναι τα παρακάτω:

- Επιχείρηση «**ACTIVE ENDEAVOUR**» (ενεργός προσπάθεια), στα πλαίσια του «αντιτρομοκρατικού πολέμου», που κηρύχτηκε το 2001. Στην παρούσα περίοδο από ελληνικής πλευράς συμμετέχουν **Ι φρεγάτα, Ι τορπιλάκατος**, αριθμός εξόδων αεροσκαφών ναυτικής συνεργασίας, **Ι υποβρύχιο** (κατά περίπτωση), ενώ περιστασιακά διατίθεται ακόμα μία φρεγάτα και συνολικά έχει διατεθεί ο **Ναύσταθμος Κρήτης (Σούδα)** ως προκεχωρημένη βάση υποστήριξης των πλοίων που συμμετέχουν στην επιχείρηση. Αποστολή της δύναμης η εκτέλεση περιπολιών-νηοψιών σε όλη την έκταση της Μεσογείου από το Γιβραλτάρ μέχρι την Ανατολική Μεσόγειο. Ξεκίνησε ως επιχείρηση της μόνιμης δύναμης του NATO στη Μεσόγειο, στις 6/10/2001.
- Επιχείρηση «**ENDURING FREEDOM**» (διαρκής ελευθερία) το Ελληνικό Πολεμικό Ναυτικό συνεισφέρει δυνάμεις, στα πλαίσια της επιχείρησης αυτής των ΗΠΑ και των συμμάχων τους στην περιοχή της Κεντρικής Ασίας (Ερυθρά Θάλασσα, Αραβική Θάλασσα, Περσικός Κόλπος, Ινδικός Ωκεανός). Η Ελλάδα συμμετείχε κατά καιρούς με **Ι φρεγάτα**, ενώ ο Ναύσταθμος Σούδας συνεχίζει να διατίθεται για τις ανάγκες αυτής της επιχείρησης ως προκεχωρημένη βάση υποστήριξης και μάλιστα με αυξημένα μέτρα αντιαεροπορικής προστασίας. Επιπλέον, διατίθεται το **Ναυτικό Νοσοκομείο Αθηνών** καθώς 3 στελέχη στο στρατηγείο HQ USCENTCOM (Γενικό Επιτελείο Αμερικανικών Ενόπλων Δυνάμεων) στις ΗΠΑ, στην Τάμπα της Φλόριντα, με ευθύνη το σχεδιασμό και τη διοίκηση των επιχειρήσεων των λεγόμενων «ειδικών αντιτρομοκρατικών δυνάμεων» των ΗΠΑ και της Βρετανίας στο Αφγανιστάν.

- Επιχείρηση «**ATALANATA**» στη Σομαλία. Αποτελεί την πρώτη ναυτική επιχείρηση υπό την αιγίδα της ΕΕ με πρόσοχη την καταπολέμηση της πειρατείας ανοιχτά των ακτών της Σομαλίας. Αρχικά σχεδιάστηκε για ένα έτος (Δεκέμβρης 2008 - Δεκέμβρης 2009) και έχει ήδη ανανεωθεί για ένα ακόμα (Δεκέμβρης 2009 - Δεκέμβρης 2010). Η επιχείρηση διεξάγεται από μια ναυτική δύναμη («EU NAVFOR») 10-13 πλοίων από διάφορες χώρες της ΕΕ. Ως Επιχειρησιακό Στρατηγείο επιλέχθηκε το Βρετανικό στρατηγείο του Νόρθγουντ, ενώ έχει εγκατασταθεί βάση Διοικητικής Μέριμνας στο Τζιμπούτ. Η Ελλάδα ανέλαβε τη διοίκηση της δύναμης με την έναρξη της επιχείρησης, για το Α' τετράμηνο του 2009 και παρέδωσε τη διοί-

Έλληνας στρατιώτης στο Κοσσυφοπέδιο - KFOR.

κηση στην Ισπανία. Η χώρα μας λόγω και της ανάληψης της Διοίκησης συμμετείχε στην επιχείρηση το Α' τετράμηνο (Δεκ ο8 - Απρ ο9) με τα ακόλουθα μέσα και προσωπικό: **Ι Φρεγάτα (Φ/Γ) με οργανικό Ελικόπτερο (Ε/Π) (ΦΓ «ΨΑΡΑ»).** ιο Επιτελείς στο επιτελείο Διοικητή. 3 επιτελείς στο επιχειρησιακό στρατηγείο στην Αγγλία. 9 επιτελείς στη βάση Διοικητικής Μεριμνής. Μετά την παράδοση της διοίκησης, η Ελλάδα εξακολουθεί να συμμετέχει με **Ι Φρεγάτα (Φ/Γ) με οργανικό Ελικόπτερο (Ε/Π)**, αλλά έχει περιορίσει τον αριθμό των επιτελών σε 1 στο επιτελείο του Διοικητή, 1 στο επιχειρησιακό στρατηγείο και 1 στη βάση Διοικητικής Μέριμνας.

- Αποστολή του ΟΗΕ **UNIFIL ναυτικής επιτήρησης, στα ανοιχτά του Λιβάνου**. Αποτελείται από 19 Ελληνες αξιωματικούς και 144 οπλίτες. Είναι εξοπλισμένη με μια τορπιλάκατο ή κανονιοφόρο και ένα αρματαγωγό.
- **Ναυτική Επιχείρηση του NATO στη Σομαλία OCEAN SHIELD.** Η χώρα μας συμμετέχει με ένα πολεμικό πλοίο

Πάνω από 2.100 Ελληνες στρατιωτικοί υπηρετούν στα ιμπεριαλιστικά μέτωπα και στις λεγόμενες

«ειρηνευτικές αποστολές».

PHOTO: Sgt. JILL A. FISCHER

Έλληνες στρατιώτες παρακολουθούν τις ετοιμασίες για αναχώρηση ενός ελικοπτέρου UH-60 Black Hawk κατά τη διάρκεια της εκπαίδευσής τους στο στρατόπεδο «Ρήγας Φεραίος», κοντά στο Camp Bondsteel, στο Κόσοβο.

με πλήρωμα 30 αξιωματικών και 170 άλλων στελεχών. Πρόκειται για επιχείρηση που διεξάγεται παράλληλα με την αντίστοιχη επιχείρηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης «ΑΤΛΑΝΤΑ».

• **Δύναμη Αφγανιστάν (ΤΕΣΑΦ)** στα πλαίσια της κατοχικής στρατιωτικής δύναμης ISAF του NATO. Μετά τη συμφωνημένη αναβάθμιση της αποστολής θα συμμετέχουν συνολικά πάνω από 250 στελέχη των ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων. Συγκεκριμένα το ελληνικό Τάγμα Ειδικής Σύνθεσης Αφγανιστάν μετά τις τελευταίες ανακοινώσεις στη Βουλή του υπουργού Εθνικής Αμυνας Ευ.Βενιζέλου μετατρέπεται από τάγμα Μηχανικού σε **τάγμα εκπαίδευσης του αφγανικού στρατού**. Συγκροτούνται τρεις ομάδες εκπαίδευσης των 31, 17 και ιο αξιωματικών, η πρώτη μηχανικών κατασκευών, η δεύτερη μηχανικών μάχης και η τρίτη παροχής υπηρεσιών σε σχολή αξιωματικών του αφγανικού μηχανικού. Δηλαδή, συνολικά, 58 στελέχη των ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων θα αναλάβουν την εκπαίδευση αντίστοιχων τμημά-

των του αφγανικού στρατού και θα είναι ένα είδος «τεχνικών συμβούλων» που θα κατευθύνουν μάχιμες μονάδες του αφγανικού στρατού στα πολεμικά πεδία. Η δύναμη αυτή, με μία ακόμα μεγαλύτερη δύναμη υποστήριξή τους, θα είναι πλέον η νέα μορφή του ελληνικού τάγματος που θα αλλάξει πλήρως χαρακτήρα. Επίσης ανοιχτό είναι το ενδεχόμενο για την ανάλογη της εκπαίδευσης Αφγανών χειριστών αεροσκαφών μεταφορικών τύπου C-27, ενώ μέσα στο Μάρτη του 2010 έφθασαν στην Καμπούλ 56 στελέχη της Ελληνικής Πολεμικής Αεροπορίας για να αναλάβουν για τους επόμενους 6 μήνες τη διοίκηση του αεροδρομίου της Καμπούλ. Υπενθυμίζεται ότι το ελληνικό τάγμα ειδικής σύνθεσης, Βασικής δύναμης 122 στελεχών, βρίσκεται στο Αφγανιστάν από το 2002. Σύμφωνα με τις κυβερνητικές ανακοινώσεις, Νοέμβρης 2009, η ελληνική εμπλοκή ενισχύεται με την αποστολή ακόμα 22 Ελλήνων αξιωματικών («εμπειρογνώμονες - επιχειρησιακοί σύμβουλοι») ως εκπαίδευτές του αφγανικού στρατού, που θα διασπαρούν σε όλα τα πολεμικά μέτωπα. Ήδη, από αυτούς τρεις έχουν αναλάβει αποστολή, ενώ οι υπόλοιποι 19 έχουν εκπαιδευτεί και αναμένεται να πάρουν τις μεταθέσεις τους για τις μονάδες του αφγανικού στρατού. Επιπλέον έχουν διατεθεί δύο ομάδες των 8 στελεχών Υγειονομικού για τη στέλεχωση των πολεμικών νοσοκομείων των κατοχικών δυνάμεων. Επίσης, οι Ελληνες επιτελείς είναι εγκατεστημένοι στο Στρατηγείο των κατοχικών δυνάμεων της ISAF, αλλά και 2 επιτελείς μόνιμα στο αεροδρόμιο. Εχει ανακοινωθεί ακόμα η διαθεσιμότητα για εκπαίδευση στις ελληνικές στρατιωτικές σχολές αριθμού στελεχών του αφγανικού στρατού καθώς και η διάθεση επιπλέον 3 εκατ. ευρώ.

• **Πρώην Γιουγκοσλαβία - ECMM - EUMM.** Με κοινή δήλωση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας, στις 8 Ιουλίου 1991, αποφασίσθηκε η ανάπτυξη **Αποστολής Επιτήρησης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας** (European Community Monitoring Mission - ECMM). Αποστολή της ήταν η παρακολούθηση της εφαρμογής των Συμφωνιών κατάπauσης του πυρός. Η αρχική συμμετοχή της χώρας μας από Ιούλιο 1991 μέχρι τον Δεκέμβριο του 1993 ήταν 9 αξιωματικοί του ΣΕ. Από 1-1-94 μέχρι 30-6-94 (διάστημα Ελληνικής Προεδρίας στην Ε.Ε.) συμμετείχαμε με 92 στέλεχη και των τριών Κλάδων των ΕΔ. Από 1-7-94 η χώρα μας συμμετείχε με 24 στελέχη. Από 1 Γενάρη 2008, η χώρα μας δεν συμμετέχει πλέον με κανένα στέλεχος.

• **Βοσνία - Ερζεγοβίνη - Επιχείρηση "ALTHEA" Σεπ 2009.** Το NATO στη σύνοδο κορυφής της Κωνσταντινούπολης 28-29 Ιουνίου 2004 αποφάσισε τον τερματισμό της

επιχείρησης Stabilization Force (SFOR) και έτσι η Ευρωπαϊκή Ένωση, αποφάσισε να αναλάβει τη στρατιωτική επιχείρηση ως διάδοχη του NATO στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Πολιτικής Ασφάλειας και Αμυνας, με την Κωδική Ονομασία "ΑΛΘΑΙΑ". Στο Πολυεθνικό Συγκρότημα Βορείου Τομέα στο οποίο συμμετείχαν 14 χώρες (Αυστρία, Βέλγιο, Ελλάδα, Εσθονία, Ιρλανδία, Πολωνία, Πορτογαλία, Ρουμανία, Σλοβακία, Σλοβενία, Σουηδία, Τουρκία, Τσεχία, και Φιλανδία) η Ελλάδα ως Εθνος Πλαίσιο (Framework Nation) ασκούσε την Διοίκηση από 1 Δεκεμβρίου 2006 μέχρι και 27 Ιουνίου 2007. Την παρούσα περίοδο η χώρα μας συμμετέχει στην επιχείρηση με τις παρακάτω δυνάμεις: 2 Επιτελείς στο ΟΗQ της ΕΕ στις Βρυξέλλες. 1 Επιτελή στο JFC CE στη Νάπολη. 4 στελέχη στο στρατηγείο της EUFOR στο Σεράγεβο. 20 στελέχη στο Λόχο Πολυεθνικής Στρατονομίας ΕΕ. 4 στελέχη ως Εθνικό Στοιχείο Πληροφοριών (NIC). 16 στελέχη σε δύο ομάδες συνδέσμων-παραπροτών (LOTs). 1 στέλεχος στην Τούζλα ως σύνδεσμος των παραπροτών (LOTs).

• **Κοσυφοπέδιο - KFOR.** Η Ελλάδα στο πλαίσιο της προετοιμασίας για την εφαρμογή του σχεδίου "JOINT GUARDIAN" (Ανάπτυξη Ειρηνευτικής Πολυεθνικής Δύναμης στο Κοσυφοπέδιο) το οποίο και ενέκρινε το Βορειοατλαντικό Συμβούλιο στις 10 Ιουνίου 1999, με απόφαση του ΚΥΣΕΑ στις 11 Ιουνίου 1999 διέθεσε τη συμμετοχή Ελληνικής Δύναμης, επιπέδου Ταξιαρχίας, με την ονομασία Ελληνική Δύναμη Κοσυφοπεδίου (ΕΛΔΥΚΟ).

Ετσι στη δύναμη της KFOR διατέθηκε η 34 Μηχανοκίνητη Ταξιαρχία, συνολικής δύναμης 1.162 ατόμων. Επιπλέον διατέθηκε ένα μεταγωγικό αεροσκάφος C-130 με προσωπικό 10 άτομα, προσωπικό 30 αξιωματικών και οπλιτών για την επάνδρωση των συμμαχικών Επιτελείων των Στρατηγείων και των Διοικήσεων καθώς και προσωπικό εντός της Ελλάδας (157 αξιωματικοί και οπλίτες) για την παροχή υποστήριξης Φιλοξενούντος Εθνους.

Η Δύναμη συμπληρώνεται από ένα Λόχο Πεζικού με στοιχεία Μηχανικού που αποτελείται από 60 αξιωματικούς και οπλίτες και από ένα Τμήμα Υποστήριξης και ένα Τμήμα Εγκαταστάσεων συνολικής δύναμης 10 ατόμων, με έδρα την Communication Zone South στη Θεσσαλονίκη. Τον Απρίλιο του 2008 συγκροτήθηκαν από τη Συμμαχία (NATO) δύο επιπλέον τμήματα στην KFOR. Ενός τμήματος

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΛΑΟΣ πρέπει να πληροφορηθεί ότι:

- * Επικίρυτη Enduring Freedom Στρατηγική από Τέλος Επετείο Αμηρικανικών Τηλεοπτικών στας ΗΠΑ, USCENTCOM της ΕΕΔΥΕ παρακαλείται να παρακαλείται της αποτελεσματικής και της σταθερούς πολιτικής επιπλέοντος δυναμικών των ΗΠΑ και της ΕΕΔΥΕ στην πλάτη σημείο της γης.
- * Επικίρυτη ΕΛΔΑΦ (Αρμενοπόλης)

Το Κάλεσμα της ΕΕΔΥΕ προς τον ελληνικό λαό ώστε να ενημερωθούν όλοι για την πολιτική και στρατιωτική στήριξη που προσφέρει η κυβέρνηση στις επιχειρήσεις του ΝΑΤΟ, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των ΗΠΑ.

Πολιτικοστρατιωτικών Συμβούλων (Military Civilian Advisory Division-MCAD) και ενός Τμήματος Εκπαιδεύσεως (NATO Training Team - NTT). Η χώρα μας συμμετέχει στα ανωτέρω τμήματα με 2 επιτελείς στο MCAD, 1 επιτελούς στο NTT, 10 στελεχών στο NTT (2 ομάδες εκπαιδεύσεως, Training Team 2 & 3).

Την παρούσα περίοδο η Ελλάδα συμμετέχει στην Επιχείρηση με τις παρακάτω δυνάμεις, οι οποίες την κατατάσσουν στη 5η σε μέγεθος συνεισφοράς δυνάμεων Χώρα στο Κοσυφοπέδιο:

a. 12 στελέχη στο Στρατηγείο της KFOR (HQ/KFOR) στην "PRISTINA".

b. 1 Μηχανοκίνητο Τάγμα Πεζικού (M/K ΤΠ) δυνάμεως 250 ανδρών, στο Πολυεθνικό συγκρότημα Βορείου Τομέα υπό Γαλλική Δκση (MNTF-N), με έδρα την "MITROVICA"

Σε ετήσια βάση, το κόστος της ελληνικής

συμμετοχής μόνο στις ιμπεριαλιστικές αποστολές ξεπερνά ετησίως τα 300 εκατ. ευρώ.

(Στρ/δο "Μέγας Αλέξανδρος")

γ. Η Μηχανοκίνητο Τάγμα Πεζικού (M/K ΤΠ) δυνάμεως 300 ανδρών, στο Πολυεθνικό συγκρότημα Ανατολικού Τομέα υπό Αμερικανική Δικτύωση (MNTE-E), με έδρα το "UROCEVAC" (Στρ/δο "Ρήγας Φεραίος").

δ. Την Εθνική Τακτική Διοίκηση (ΕΤΔ) αποτελούμενη από 6 στελέχη (Στρ/δο "Ρήγας Φεραίος")

• **Αλβανία - NHQ.** Μετά την απόφαση 1101/1997 του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, της 28ης Μαρτίου 1997, αποφασίστηκε η δημιουργία μιας προσωρινής και περιορισμένης Πολυεθνικής Δύναμης Προστασίας (FMP - Multinational Protection Force) στην Αλβανία υπό τον ΟΑΣΕ με επικεφαλής την Ιταλία. Την 5η Απριλίου 1997, μετέβη στην Αλβανία, η πρώτη Ελληνική Δύναμη Αλβανίας (ΕΛΔΑΛ), συνολικής δύναμης 803 ανδρών με 224 οχημάτα, στα πλαίσια της επιχείρησης «ALBA». Η αποχώρησή της μερικώς ολοκληρώθηκε τον Αύγουστο 1997. Ακολούθησε διμερής συμφωνία μεταξύ Ελλάδας και Αλβανίας για την αποστολή Συνδέσμων - Συμβούλων και την παραμονή ενός αυξημένου Λόχου, δύναμης 205 ανδρών και παρέμεινε στην Αλβανία μέχρι την Αυγούστου 1999.

Στις 23 Οκτωβρίου 1999 υπογράφηκαν συμπληρωματικές Συμφωνίες, στην εφαρμογή πρωτοκόλλου Βούθειας, σύμφωνα με τις οποίες η Ελληνική Δύναμη μετονομάζεται σε Ελληνική Αποστολή Διοικητικής Μέριμνας στην Αλβανία (Ε.Α.Δ.Μ.Α.). Την 1η Αυγ. 2000 δημιουργήθηκε η νέα Ελληνική Δύναμη, στα πλαίσια της Νατοϊκής επιχείρησης «JOINT GUARDIAN» αποτελούνταν από ένα Λόχο Πεζικού, μία Διμοιρία Μηχανικού και Εθνικό Στοιχείο Υποστήριξης, συνολικής δύναμης 95 ανδρών και είχε στη διάθεσή του 33 οχήματα. Η Ελληνική Δύναμη Αλβανίας (ΕΛΔΑΛ - 3) είχε σαν αποστολή την εξασφάλιση της δυνατότητας ακώλυτης οδικής επικοινωνίας μεταξύ του πολιτικού αεροδρομίου RINAS και του λιμανιού του Δυρραχίου. Επιπλέον, συνεχίστηκε η παραμονή 4 Αξιωματικών Συνδέσμων - Συμβούλων οι οποίοι επαναπατρίστηκαν αρχές 2003.

Η Ελλάδα, στα πλαίσια της νέας κατανομής του ΝΑΤΟ στην περιοχή των Βαλκανίων, συμμετείχε με ένα Αερομεταφερόμενο Λόχο του Α/Μ ΤΠ, δύναμης 80 ανδρών, με αποστολή την εξασφάλιση των ανοικτών γραμμών επικοινωνιών και την απρόσκοπτη χρησιμοποίηση του αεροδρομίου των Τιράνων και του λιμένα του Δυρραχίου. Το Δεκ' 05, στην Αλβανία διατηρήθηκε το Νατοϊκό Στρατηγείο σε μικρότερη σύνθεση (28 στρατιωτικούς έναντι 50 του 2004-2005) και η Ομάδα των Στρατιωτικών Συμβούλων (NATO Advisory Team/NAT). Ετσι, αναχώρησε ο διατιθέμενος Ελληνικός Λόχος Υποστήριξης Στρατηγείου (NATO HQTirana) δυνάμεως 47 ανδρών στις 21 Δεκ' 05.

Από το Μαρ' 06 και για 2 έτη, η χώρα μας διέθετε έναν ανώτατο αξιωματικό (Ταξίαρχο) ως Senior Military Representative NATO στην Αλβανία, ο οποίος είναι Δικτης στο NATO HQ Tirana και 14 στελέχη (αξιούς, Υπέκους και από τους τρεις κλάδους των Ελληνικών ενόπλων δυνάμεων), για κάλυψη θέσεων στο Επιτελείο. Το Μάρτιο του 2008 η Ελλάδα παρέδωσε τη Διοίκηση του Στρατηγείου στη Βουλγαρία, με προγραμματισμό να αναληφθεί εκ νέου από τη χώρα μας το εντός του 2010. Το NHQ Tirana υπάγεται απευθείας στο JFC Naples. Την παρούσα περίοδο η Ελλάδα συμμετέχει στο υπόψη Στρατηγείο με 4 Επιτελείς, ένας εκ των οποίων είναι ο Υδκτης του Στρατηγείου.

• **Γεωργία (UNOMIG).** Η σύγκρουση στην Αμπαζάια κλιμακώθηκε το καλοκαίρι του 1992. Η αρχική δύναμη της αποστολής ανερχόταν σε 88 στρατιωτικούς παρατηρητές από Αίγυπτο, Αλβανία, Αυστρία, Γαλλία, Γερμανία, Δανία, Ελβετία, Ελλάδα, Ηνωμένες Πολιτείες, Ηνωμένο Βασίλειο, Ινδονησία, Ιορδανία, Κορέα, Μπαγκλαντές, Ουγγαρία, Ουκρανία, Ουρουγουάη, Πακιστάν, Πολωνία, Ρωσία, Σουηδία, Τουρκία, και Τσεχία. Η χώρα μας συμμετέχει από 5 Σεπτέμβρη 1994 με 5 στελέχη (2 του Σ.Ξ., 2 του Π.Ν. και 1 της Π.Α.). Την παρούσα περίοδο είναι σε εξέλιξη η Ευρωπαϊκή μη Στρατιωτική Επιχείρηση Επιτήρησης στη Γεωργία (EU MONITORING MISSION-EUMM). Μετά την κατάπausη των εχθροπραξιών στην Γεωργία-Ν. Οσετία δημιουργήθηκαν ιο Επιχειρησιακές Μονάδες Επιτήρησης (Operational Monitoring Units) των 20 ατόμων, σύνολο 200 παρατηρητές. Η συμμετοχή της χώρας μας αποφασίσθηκε να είναι 12 στελέχη (8 στελέχη των 2 Επιχειρησιακών Ομάδων Επιτήρησης, 2 στελέχη στην Υπηρεσία Υποδοχής (RSOM), στο λιμάνι του Πότι Γεωργίας, από 21 Σεπ 2008 και για χρονικό διάστημα 2 εβδομάδων περίπου. 2 στελέχη (Watch Keepers) στο Στρατηγείο της EUMM, στην Τυφλίδα, από 21 Σεπ 2008).

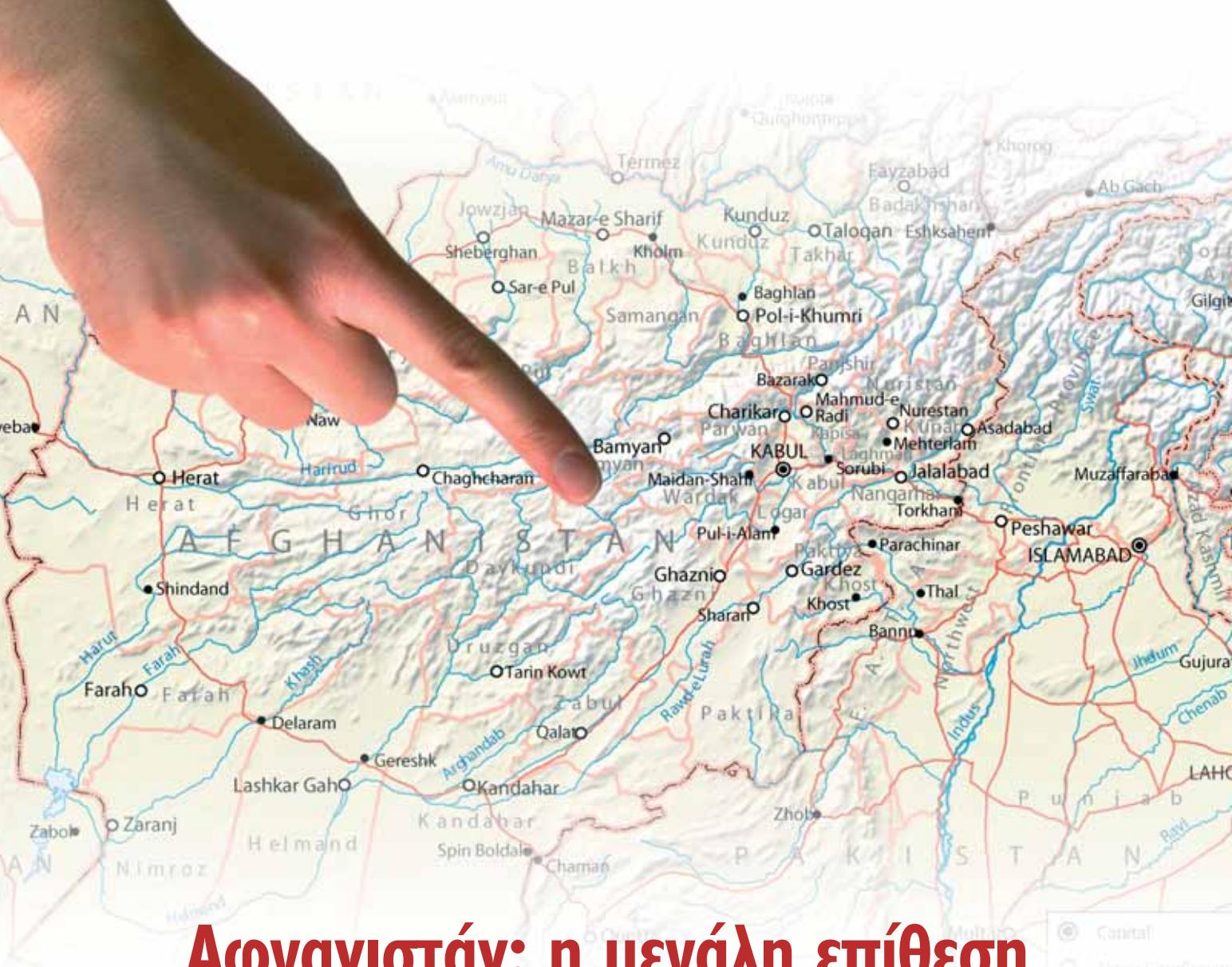
• **Ναγκόρνο - Καραμπάχ (HLPG).** Στα πλαίσια του ΟΑΣΕ (OSCE) έχει συγκροτηθεί επιτελείο, High Level Planning Group (HLPG), με έδρα τη Βιέννη, προκειμένου να μελετά τρόπους αποκλιμάκωσης της έντασης μεταξύ των αντιμαχομένων μερών (Αρμενίας και Αζερμπαϊτζάν), γύρω από την περιοχή του Ναγκόρνο - Καραμπάχ, καθώς επίσης και περιπτώσεις επέμβασης για ειρήνευση στην περιοχή. Η χώρα μας συμμετέχει με ένα στέλεχος του Σ.Ξ. στο τμήμα Επιχειρήσεων.

• **Τσάντ - Κεντροαφρικανική Δημοκρατία.** Με απόφαση του ΚΥΣΕΑ τον Δεκέμβρη του 2007 διατέθηκε ένα αεροσκάφος C-130, το οποίο συμμετείχε σε αποστολές και εκτέλεσε συνολικά 168 εξόδους που αντιστοιχούν σε 416,2 ώρες πτήσεως. Επίσης διατέθηκαν και 4 επιτελείς προς κάλυψη των θέσεων στα Αρχηγεία.

- **Δυτική Σαχάρα - MINURSOH.** Η αρχική δύναμη της αποστολής, το Σεπτέμβρη του 1991, αποτελούνταν από στρατιωτικό προσωπικό και παρατηρητές από Αίγυπτο, Αργεντινή, Αυστρία, Γαλλία, Γκάνα, Γουινέα, Ελλάδα, Ελ Σαλβαδόρ, Κένυα, Κίνα, Κορέα, Κροατία, Μπαγκλαντές, Ιρλανδία, Ιταλία, Μαλαισία, Μογγολία, Νιγηρία, Ονδούρα, Ουγγαρία, Ουρουγουάνη, Πακιστάν, Πολωνία, Ρωσία, Σρί Λάνκα. Η χώρα μας συμμετέχει με ένα στέλεχος.
- **Ερυθραία - ΑΙΓΑΙΟΝ (UNMEE).** Με την απόφαση ΙΣΙ2/2000 της 3ης Ιουνίου 2000 του ΣΑ/ΟΗΕ συγκροτήθηκε δύναμη παρατηρητών του ΟΗΕ, με την ονομασία UNMEE (UN Mission in Ethiopia and Eritrea), δύναμης 100 Στρατιωτικών Παρατηρητών και ανάλογου Πολιτικού Προσωπικού, στην κοινή μεθόριο Ερυθραίας Αιγαίου. Η χώρα μας συμμετέχει από 6 Μαρτίου 2001 με τρία (3) στελέχη, δύο (2) του Π.Ν και ένα (1) της Π.Α..
- **Σουδάν:** Η ειρηνευτική αποστολή για το Σουδάν AMIS, έχει αναπτυχθεί από τον Ιούνιο του 2004 στο Al Fasher (Darfur) με στρατιωτική δύναμη 1.056 ατόμων και 10 παρατηρητών ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η συνολική δύναμη της AMIS, που προέρχεται από τα κράτη της Αφρικανικής Ένωσης, ανέρχεται σε 10.130 στρατιωτικούς (750 παρατηρητές, 160 επιτελείς, 4.150 άτομα σε δυνάμεις προστασίας και 5.070 σε τμήματα υποστήριξης όπως μεταφορών, μηχανικού, υγειονομικού, κλπ.) καθώς και 755 αστυνομικούς. Η χώρα μας συμμετέχει στην εν λόγω επιχείρηση με το παρακάτω προσωπικό: Από ΓΕΣ Ι Στρατιωτικό Παρατηρητή και Ι Επιτελή. Από ΓΕΝ 2 Στρατιωτικούς Παρατηρητές. Από ΓΕΑ Ι Στρατιωτικό Παρατηρητή και Ι Επιτελή. Επίσης στο πλαίσιο της υποστήριξης της ΕΕ και του NATO στην επιχείρηση της AMIS, ένα ελληνικό αεροσκάφος C-130 μετέφερε υλικά και εξοπλισμό του Τάγματος της Σενεγάλης, από τη Σενεγάλη στο Σουδάν κατά το διάστημα από 17 έως 29 Αυγούστου 2005.
- **Μολδαβία και Ουκρανία: EUBAM Moldova - Ukraine.** Επιχείρηση επιτήρησης συνόρων.
- **Παλαιστίνη: Αστυνομική επιχείρηση EUPOLCOPPS:** Εκπαίδευση πολιτοφυλακής της Παλαιστινιακής Αρχής και EUBAM.
- **Ιράκ:** Επιχείρηση δικαστικής αρωγής και εκπαίδευσης EUJUST LEX. Εκπαίδευση αστυνομικών δυνάμεων.
- **Ινδονησία:** Αποστολή για την επίβλεψη της περιοχής του Ατσεχ, AMM. ▲

**Φωτογραφία άκρη αριστερά:
Έλληνες στρατιώτες στο
Κόσσοβο.
Αριστερά: Έλληνες στρατιώτες στο Αφγανιστάν.**

Αφγανιστάν: η μεγάλη επίθεση οι λαοί απέναντι στη φρίκη

Της ΙΩΑΝΝΑΣ ΖΑΡΚΑΔΟΥΛΑ
Μέλους της Γραμματείας της ΕΕΔΥΕ

The geographical position of Afghanistan, and the peculiar character of the people, invest the country with a political importance that can scarcely be over-estimated in the affairs of Central Asia.

(Η γεωγραφική θέση του Αφγανιστάν, και ο ιδιαίτερος χαρακτήρας του λαού, προσδίδουν στη χώρα μια πολιτική σημασία που δύσκολα μπορεί να υπερεκτιμηθεί για τις υποθέσεις της Κεντρικής Ασίας.)

Frederick Engels, *The New American Cyclopaedia*, Vol. I, 1858

Mε το πρόσχημα της άμυνας ενάντια στην τρομοκρατία, το NATO με επικεφαλής τις ΗΠΑ εισέβαλλε στο Αφγανιστάν. Μια τεράστια πολεμική μηχανή επιχειρεί για 9 και πλέον έτη να επιβληθεί στρατιωτικά στην περιοχή. Στα συντρίμμια που προκαλεί επεμβαίνει «ανθρωπιστικά» η ΕΕ, με πολιτικό και αστυνομικό προσωπικό (Europol Afghanistan κλπ), με σκοπό να ανασυγκροτήσει την κρατική κυριαρχία στο Αφγανιστάν. Ποίος να κυριαρχεί επί ποίου...

Οι κατοχικές δυνάμεις στο Αφγανιστάν

Η στρατιωτική επέμβαση του NATO ακολουθήθηκε στα τέλη του 2001 από την δημιουργία με απόφαση του Συμ-

Βουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ της ISAF (International Security Assistance Force - Διεθνής Δύναμη Βοήθειας για την Ασφάλεια), η οποία διοικείται από το NATO ήδη από το 2003. Η ISAF αποτελείται από **στρατεύματα 45 χωρών** (μελών και συμμάχων του NATO), συνολικού αριθμού **περίπου 65.000 στρατιωτών** ως το καλοκαίρι του 2009, εκ των οποίων 30.000 Αμερικανοί. Από την άλλη πλευρά όπως ομολόγησε σε συνέντευξή του ο Στρατηγός Gotz Gliemeroth, Διοικητής της Δύναμης ISAF, εκτός από τους Ταλιμπάν και την al-Qaeda που πρέπει να αντιμετωπίσουν «**υπάρχουν περίπου 100.000 μέλη διαφόρων αφγανικών πολιτοφυλακών**, πολλοί από τους οποίους είναι ακόμη οπλισμένοι. Είναι εξαιρετικά δύσκολο να προβλέψει κανείς τις προθέσεις και τις πολιτικές κινήσεις των συγκεκριμένων οπλαρχηγών που ελέγχουν τους ανθρώπους αυτούς και μια σειρά από βαρύ οπλισμό».

Οι κατοχικές δυνάμεις φαίνεται ότι οδηγήθηκαν σε αδιέξοδο μπροστά στη σθεναρή αντίσταση που συνάντησαν. Σύμφωνα με μελέτη που εκπόνησε ο αμερικανός στρατηγός ε.α. Μπάρι ΜακΚάφρεϊ, για το 2010, οι Αμερικανοί πρέπει να περιμένουν 300 έως 500 νεκρούς και τραυματίες κάθε μόνα και απώλειες 6.000 στρατιωτών. Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις του είναι αδύνατη η άμεση αποχώρηση και θα μεταβληθεί σε **στρατηγική 3 έως 10 ετών!** Από την άλλη οι επιθέσεις εναντίων των NATO-κών δυνάμεων κατοχής ανέρχονται σε **200 έως και πάνω από 400 επιθέσεις τη θεομάδα**.

Προβλήματα όμως αντιμετωπίζουν οι εισβολείς όχι μόνο στον στρατιωτικό αλλά και στον πολιτικό τομέα. Από το 2001 μέχρι το 2004 οι κατοχικές δυνάμεις διόρισαν, επί της ουσίας, μεταβατικές κυβερνήσεις με αρχηγό τον σημερινό Πρόεδρο Καρζάι με σκοπό να διεξαχθούν εκλογές όπου θα νομιμοποιηθεί η πολιτική τους κυριαρχία μέσω μιας κυβέρνησης μαριονέτας. Στις

Ο Ομπάμα, τον Δεκέμβρη του 2009 ανακοίνωσε ότι θα κλιμακωθεί η στρατιωτική εμπλοκή των ΗΠΑ με επιπλέον 30.000 στρατιώτες...

εκλογές του 2004 εκλέχθηκε πράγματι Πρόεδρος ο Καρζάι, ενώ στις εκλογές του 2009 σε κλίμα έντασης και εκτεταμένης νοθείας επανεκλέχθηκε. Χαρακτηριστική είναι η απόφαση του Υπουργού Εθνικής Άμυνας επί επίκαιρης ερώτησης του ΚΚΕ : «Και πρέπει να υπάρχει μια αφγανική κυβέρνηση, η οποία να μην είναι απλά νόμιμη τυπικά – γιατί είδαμε πως εξελίχθηκε η πρόσφατη διαδικασία εκλογής του Προέδρου Καρζάι – αλλά να είναι και **ουσιαστικά νομιμοποιημένη** στην αφγανική κοινωνία, αλλά και στα **μάτια της διεθνούς κοινότητας**». Την κυβέρνηση αυτή θέλουν να εξοπλίσουν με τις αναγκαίες υποδομές (εκπαίδευμένο στρατό, δυνάμεις τάξης, δικαιοσύνη, κρατικό μηχανισμό) προκειμένου να εξασφαλίσουν την συνέχιση της κυριαρχίας μετά την αποχώρησή τους – γεγονός που δεν φαίνεται πάντως κοντά στον ορίζοντα, αλλά αποτελεί κεντρικό άδονα της νέας τακτικής για το Αφγανιστάν.

Η νέα τακτική – μια μεγάλη επίθεση

Με δεκάδες χιλιάδες νεκρούς, ένα ατέλειωτο ποτάμι μεταναστών και μια χώρα κατακλυσμένη από νάρκες και ναρκωτικά, ο Αφγανικός λαός εξακολουθεί να αντιστέκεται. Το αδιέξοδο των κατοχικών δυνάμεων οδήγησε σε επεξεργασία **νέας τακτικής για το Αφγανιστάν**, μιας μεγάλης επίθεσης εξόντωσης κάθε αντίστασης με παράλληλη προετοιμασία των φιλικών στο NATO δυνάμεων του Αφγανιστάν για την εδραιώση της επικυριαρχίας. Η νέα τακτική ενίσχυσης των στρατευμάτων και κλιμάκωσης των επιθέσεων έχει ήδη αυξήσει με γεωμετρική πρόοδο των αριθμών νεκρών, κυρίως αμάχων, από τα χωρίς διάκριση χτυπήματα των συμμάχων.

Στα πλαίσια της νέας, σκληρότερης επίθεσης, ο Ομπάμα, τον Δεκέμβρη του 2009 ανακοίνωσε ότι **θα κλι-**

Κάι Έιντε: «Έλλειψη σεβασμού» επιδεικνύουν οι Δυτικοί προς τους Αφγανούς

Οι Δυτικοί επιδεικνύουν συχνά έλλειψη σεβασμού απέναντι στους Αφγανούς, σύμφωνα με τον ειδικό εκπρόσωπο του ΟΗΕ στο Αφγανιστάν.

Ο ειδικός εκπρόσωπος του ΟΗΕ στο Αφγανιστάν, ο Νορβηγός Κάι Έιντε δήλωσε ότι οι Δυτικοί δεν επιδεικνύουν συχνά σεβασμό απέναντι στους Αφγανούς και ότι αυτοί κρύβονται υπερβολικά εύκολα πίσω από τη διεθνή κοινότητα για να αποφύγουν να αναλάβουν τις ευθύνες τους.

«Υπήρξε κατά το παρελθόν μια τάση να λαμβάνονται αποφάσεις χωρίς τη συμμετοχή της αφγανικής κυβέρνησης και να γίνονται ενέργειες κατά τρόπο ασεβή και μερικές φορές ταπεινωτικό προς τους Αφγανούς», δήλωσε ο Κάι Έιντε, ο οποίος αποχώρησε έπειτα από δύο χρόνια επικεφαλής της αποστολής του ΟΗΕ στο Αφγανιστάν.

«Το Αφγανιστάν αντιμετωπίζεται συχνά ως πο man's land, όχι ως κυρίαρχο κράτος», δήλωσε ο αξιωματούχος του ΟΗΕ κατά τη διάρκεια συνέντευξης Τύπου στην Καμπούλ και πρόσθεσε: «Υπάρχει ακόμη σύμερα μια τάση (των αφγανικών αρχών) να αναθέσουν στη διεθνή κοινότητα την ευθύνη για δύσκολες αποφάσεις... Οι αφγανικές αρχές οφείλουν να αναλάβουν τις ευθύνες τους για να εκκαθαρίσουν τα του οίκου τους».

Ο Κάι Έιντε διορίσθηκε στο πόστο που εγκαταλείπει σήμερα πριν από δύο χρόνια, όταν άρχισε η κλιμάκωση της επίθεσης των Ταλιμπάν, και κατηγορήθηκε από τον αναπληρωτή του, τον Αμερικανό Πίτερ Γκάλμπρεϊθ, ο οποίος έκτοτε παύθηκε από τα καθήκοντά του, ότι επιχείρησε να αποκρύψει στοιχεία για νοθεία στις προεδρικές εκλογές του Αφγανιστάν. Αντικαταστάτηκε του Κάι Έιντε θα είναι ο Σουηδός Στάφαν ντα Μιστούρα, υποδιευθυντής του Παγκοσμίου Επισιτιστικού Προγράμματος. Μέχρι τον Ιούλιο ήταν ειδικός εκπρόσωπος του ΟΗΕ στο Ιράκ.

μακωθεί η στρατιωτική εμπλοκή των ΗΠΑ με επιπλέον 30.000 στρατιώτες σε χρονικό ορίζοντα 6 μηνών, με τον στόχο της σταδιακής απόσυρσης στρατευμάτων μετά 18 μηνες. Τις εξαγγελίες του περί αποχώρησης διαψεύδουν οι ίδιοι οι αξιωματούχοι του. Ο αμερικανός Υπουργός Άμυνας σε ερώτηση αν είναι πιθανό να μην αποσυρθούν στρατιώτες μέσα στο 2011 απάντησε ότι ο Πρόεδρος έχει πάντα τη δυνατότητα να προσαρμόσει τις αποφάσεις του και ο αμερικανός διοικητής στο Αφγανιστάν διευκρίνισε ότι οι χρονικές εκτιμήσεις είναι ευέλικτες και όχι απόλυτες, ενώ ζητά επιπλέον 10.000 στρατιώτες (δηλαδή συνολικά 40.000, ενώ αρχικά ζητούσε έως και 80.000). Επί της ουσίας, όσα στρατεύματα μετακινηθούν από το Ιράκ, που αποδείχθηκε κινούμενη άμμος κάτω από τα πόδια των Αμερικανών, αλλά και επιπλέον μονάδες, θα τοποθετηθούν στο Αφγανιστάν. Η ιμπεριαλιστική πολιτική στην Κεντρική Ασία παραμένει αμετάβλητη, αλλά τα πιόνια αναδιατάσσονται στη σκακιέρα.

Σε όλο αυτό το διάστημα οι ΗΠΑ δεν έπαψαν να απαιτούν την συνδρομή των συμμάχων τους στην κλιμάκωση της κατοχικής εισβολής. Ο Ομπάμα στην ομιλία του για την απονομή του Νόμπελ Ειρήνης επισήμανε ότι ο πόλεμος στο Αφγανιστάν διεξάγεται από 42 χώρες του NATO και διακήρυξε ότι «...η Αμερική δεν μπορεί να δρα μόνη της. Η Αμερική μόνη της δεν μπορεί να διασφαλίσει την ειρήνη. Αυτό είναι αλήθεια στο Αφγανιστάν... Και δυστυχώς θα συνεχίσει να είναι αλήθεια στις ασταθείς περιοχές για τα ερχόμενα χρόνια. ...». Λίγες ημέρες μετά την απόφαση ενίσχυσης των Αμερικανικών στρατευμάτων συνήλθε η Συνόδος των Υπουργών Εξωτερικών των χωρών του NATO στις Βρυξέλλες το Δεκέμβρη. Πριν από τη σύνοδο, ο ΓΓ του NATO, Ράσμουσεν, επεσήμανε ότι ο πόλεμος στο Αφγανιστάν δεν είναι αφορά μόνο τις ΗΠΑ: «Δεν πρόκειται μόνο για τον πόλεμο της Αμερικής. Αυτό που συμβαίνει στο Αφγανιστάν είναι μια πραγματική απειλή για όλους του πολίτες, όλων των χωρών, σε όλο τον κόσμο» και ο ίδιος περιμένει ακόμη 5.000 στρατιώτες από τους συμμάχους των ΗΠΑ. Στο επίκεντρο της νέας Συνόδου των Υπουργών Άμυνας στην Κωνσταντινούπολη στις αρχές Φεβρουαρίου όπου επιβεβαίωθηκε για ακόμη μία φορά η ενίσχυση των στρατευμάτων στο Αφγανιστάν, η επέκταση του πολέμου και η αύξηση της χρηματοδότησή του.

Την ενίσχυση της στρατιωτικής δύναμης με σκοπό δόθηκε την αποκλιμάκωση ριζικής και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Απόδειξη για τον προσχηματικό χαρακτήρα της σταδιακής δόθηκε από την αποχώρηση των Ευρωπαϊκών της Ευρωπαϊκής Ένωσης πριν από τη διεθνή διάσκεψη του Λονδίνου για το Αφγανιστάν δήλωσαν ότι

Σωματική έρευνα σε Αφγανούς ταξιδιώτες έξω από την πόλη Garmsir, στην προσπάθεια εντοπισμού μαχητών Ταλιμπάν.

δεν θα υπάρξει ταχεία έξοδος από τον πόλεμο στο Αφγανιστάν, ακόμη και μετά την εφαρμογή της νέας στρατηγικής της Δύσης.

Η νέα τακτική στο Αφγανιστάν επικυρώθηκε στη Διεθνή Διάσκεψη για το Αφγανιστάν που πραγματοποιήθηκε στο Λονδίνο στα τέλη Ιανουαρίου. Στην τελική διακήρυξη της διάσκεψης επιβεβαιώθηκε η παραμονή των στρατευμάτων στο Αφγανιστάν και η συνέχιση της «Βοήθειας» που παρέχεται από το 2001 και η έναρξη μιας νέας φάσης με έμφαση στην καταστολή κάθε αντίστασης και στην διαμόρφωση μιας ικανής εγκάθετης κυβέρνησης που θα λειτουργεί ως τοποτηρητής των ιμπεριαλιστικών συμφερόντων στην χώρα.

Η εφαρμογή της νέας αυτής τακτικής εκκαθάρισης έχει αυξήσει τον αριθμό των νεκρών Αφγανών με γεωμετρική πρόοδο. Μεταξύ των αριθμών περιλαμβάνεται τεράστιος αριθμός αμάχων, αλλά οι Ταλιμπάν και οι δυνάμεις πολιτοφυλακής προβάλλουν εντυπωσιακή αντίσταση. Χαρακτηριστικό παράδειγμα της κτηνωδίας που εκτυλίσσεται, αεροπορική επιδρομή του NATO στα τέλη Φλεβάρη κατά τριών μικρών λεωφορείων όπου επέβαιναν 42 άμαχοι. Ο τραγικός απολογισμός σύμφωνα με τους NATΟικούς: **21 νεκροί**. Ο διοικητής της ISAF προσπάθησε να ξεπλύνει το αίμα των αμάχων με ένα «**Σόρρου λάθος**», ενώ υπενθύμισε: «Έχω πει επανειλημένως προς τις δυνάμεις μας πως είμαστε εδώ για να προστατέψουμε τον λαό του Αφγανιστάν. Η απώλεια ή ο τραυματισμός αμάχων εξαιτίας λάθους, υπονομεύει την εμπιστοσύνη στην αποστολή μας». Εύλογη η υπενθύμιση, διότι εύκολα ξεχνούν οι κατοχικές δυνάμεις ότι βρίσκονται εκεί για να προστατεύσουν ένα λαό, που δεν θέλει

να προστατευθεί και που τελικά αμύνεται εναντίον τους. Όσο για τις συνέπειες του «λάθους», αυτές είναι απλώς επικοινωνιακές, διότι υπονομεύεται η εμπιστοσύνη. Όσο για τις χαμένες ζωές ... «Σόρρου λάθος».

Η περίπτωση της Ολλανδίας

Ο πόλεμος στο Αφγανιστάν έχει κοστίσει στους NATΟικούς όχι μόνο οικονομικά, αλλά και πολιτικά, διότι συναντούν όλο και μεγαλύτερη λαϊκή αντίδραση στην συνέχιση της πολεμικής επιχείρησης. Ο Ομπάμα στην ομιλία του για την παραλαβή του Νόμπελ Ειρήνης αναγκάστηκε να παραδεχτεί ότι η ιμπεριαλιστική αυτή πολιτική δεν βρίσκει έρεισμα στους λαούς των κρατών αυτών: «...Σε πολλές χώρες, υπάρχει μια αποσύνδεση ανάμεσα στις προσπάθειες αυτών που υπηρετούν και την αμφιθυμία του ευρύτερου κοινού».

Στα πλαίσια της νέας τακτικής μιας μεγάλης και συντριπτικής επίθεσης, οι σύμμαχοι συμφώνησαν την παραμονή και την αύξηση των στρατευμάτων που συμμετέχουν στον πόλεμο. Την απόφαση αυτή καλούνται τώρα να υλοποιήσουν στις χώρες τους, ενώ η λαϊκή πίεση για απεμπλοκή από τον άδικο πόλεμο στο Αφγανιστάν αυξάνεται. Η λαϊκή αποδοκιμασία της ιμπεριαλιστικής πολιτικής των κρατών εκφράζεται και ως πολιτική πίεση στα κυβερνητικά κόμματα.

Το πλέον πρόσφατο παράδειγμα έρχεται από την Ολλανδία. Στις 20 Φλεβάρη κατέρρευσε ο κυβερνητικός συνασπισμός μετά από διαφωνία του Εργατικού Κόμματος για την παράταση της παραμονής των στρατευμάτων της Ολλανδίας στο Αφγανιστάν όπως αιτείται το NATO. Η

Ολλανδία διατηρεί στράτευμα 7.000 στρατιωτών στην περιοχή από το 2006 με παράταση δύο ετών και μετρά ήδη 21 νεκρούς στρατιώτες. **Ο Ολλανδικός λαός σύμφωνα με δημοσκοπήσεις τίθεται κατά συντριπτική πλειοψηφία κατά της παραμονής του στρατού του στην αποστολή του NATO και ζητά την άμεση επιστροφή του.**

Η εμπλοκή της Ελλάδας στα ιμπεριαλιστικά παιχνίδια στο Αφγανιστάν

Η αποστολή ελληνικών δυνάμεων στο Αφγανιστάν έγινε για πρώτη φορά τον Ιανουάριο του 2002 με **αποστολή 175 ανδρών** (Ελληνικός Λόχος Μηχανικού Ειρηνευτικών Αποστολών, Τμήματα Υποστήριξης, 2 αεροσκάφη C-130, Τμήμα για την υποστήριξη της επιχείρησης στο Καράτοι, επιτελείς Αξιωματικοί). Το 2006 ενισχύθηκε και με επιπλέον ένα Τάγμα Ειδικής Συγκρότησης Αφγανιστάν με **120 στελέχη και 74 οχήματα-μηχανήματα, με επιπλέον 20 στελέχη στο Στρατηγείο της ISAF**, με επιπλέον πτήσεις αεροσκαφών C-130, με επιπλέον **28 στελέχη στο Στρατηγείο της SEEBRIG** (Προσωρινή διοίκηση Καμπούλ), με **εξάμπονο έλεγχο του διεθνούς αεροδρομίου, με επιπλέον Ιατρονοσπλευτική μονάδα 30 κλινών και δύναμης 47 στελεχών, ενώ διέθεσε στην Αφγανική κυβέρνηση 13 πλήρως εξοπλισμένα άρματα μάχης M-60, διάφορα υλικά αρμάτων και ελαφρύ οπλισμό**. Οι δυνάμεις αυτές λειτουργούν υποστηρικτικά των επιδρομών των κατοχικών δυνάμεων και αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της ιμπεριαλιστικής επέμβασης στο Αφγανιστάν.

Τον Νοέμβριο του 2009 το ΚΥΣΕΑ (Κυβερνητικό Συμβούλιο Εξωτερικών και Άμυνας) αποφάσισε σε εκτέλεση

των αποφάσεων του NATO την συνέχιση και ενίσχυση της παρουσίας της χώρας μας στο Αφγανιστάν. Όπως δήλωσε ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας απαντώντας σε επίκαιρη ερώτηση του ΚΚΕ: «**είμαστε διατεθειμένοι να αυξήσουμε τους εκπαιδευτές μας του αφγανικού στρατού προσθέτοντας δέκα εννέα εκπαιδευτές, να ενισχύσουμε τα στρατιωτικά νοσοκομεία με έως δύο ιατρικές μονάδες των οκτώ ατόμων και φυσικά να εκπληρώσουμε την αποστολή μας να λειτουργεί κατά το εξάμπον της δικής μας ευθύνης το αεροδρόμιο του Αφγανιστάν, όπως γίνεται με περιοδικότητα, με rotation, για όλες τις χώρες, για τις σαράντα πέντε που μετέχουν. Το έχουμε ξανακάνει». Στην πρόσφατη συνάντησή του με τον Ομπάμα ο Έλληνας πρωθυπουργός διαβεβαίωσε ότι η Ελλάδα θα ενισχύσει την παρουσία της στο Αφγανιστάν όπως έχει προαποφασιστεί ήδη από το Νοέμβριο του 2009 από το ΚΥΣΕΑ.**

Με την τελευταία απόφαση της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ αλλά και των κυβερνήσεων της ΝΔ που είχαν προηγηθεί βαθαίνει η εμπλοκή της χώρας μας σε ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς και πολέμους, μεταβάλλεται ο χαρακτήρας και ο προορισμός των ενόπλων δυνάμεων. Ο ελληνικός στρατός και η χώρα εμπλέκονται σε ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις που όχι μόνο δεν εξυπηρετούν τα γεωπολιτικά και άλλα συμφέροντα του ελληνικού λαού, αλλά και συγκρούονται προς το κοινό αίσθημα. Κυρίως όμως οδηγούν στην ενίσχυση της οργανικής σχέσης της Ελλάδας με τα ιμπεριαλιστικά σχέδια, εμπλέκεται η χώρα και ο ελληνικός λαός στην προάσπιση των συμφερόντων των διαφόρων μονοπωλίων ανά την υφήλιο. Σε τελική ανάλυση να υπενθυμίσουμε ότι η διατήρηση στρατευμάτων εκτός συνόρων **σε αποστολές του NATO καστίζει στον ελληνικό λαό πάνω από 300 εκατομμύρια ευρώ ετησίως**, πλέον των δαπανών για τους σχετικούς εξοπλισμούς. Την ώρα που τα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα του ελληνικού λαού δέχονται άγρια επίθεση στο όνομα της αντιμετώπισης του δημοσίου ελλείμματος, τεράστια ποσά δαπανώνται για εμπλοκή της χώρας σε ιμπεριαλιστικούς πολέμους.

Η παραμονή των ελληνικών στρατευμάτων, όποιο επιμέρους ρόλο και αν διαδραματίζουν, σε ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις πρέπει να τερματιστεί. Είναι άμεση και επιτακτική ανάγκη, η επιστροφή και του τελευταίου Έλληνα στρατιώτη που συμμετέχει σε αποστολές του NATO και της ΕΕ. Η απεμπλοκή και αποδέσμευση της χώρας από τους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς, τους σχεδιασμούς και τους πολέμους τους, εκφράζει τα συμφέροντα και τις ανάγκες του ελληνικού λαού, για εθνική ασφάλεια, ζωή με δικαιώματα και αξιοπρέπεια. ▲

Νέο μπλοκ συγκροτούν Λατινική Αμερική και Καραϊβική «διαγράφοντας» ΗΠΑ και Καναδά

Ο Κουβανός πρόεδρος Ραούλ Κάστρο χειροκρότησε την ανακοίνωση του Φελίπε Καλδερόν, χαιρετίζοντας μία ιστορική κίνηση «προς την ίδρυση ενός καθαρού περιφερειακού οργανισμού κρατών της Λατινικής Αμερικής και της Καραϊβικής».

των κρατών της περιοχής και η προώθηση των περιφερειακών προγραμμάτων σε διεθνές επίπεδο, ώστε να ενισχυθεί η θέση μας σε σημαντικά διεθνή γεγονότα» δήλωσε ο Μεξικανός πρόεδρος, Φελίπε Καλδερόν.

Ο Κουβανός πρόεδρος Ραούλ Κάστρο χειροκρότησε την ανακοίνωση του Φελίπε Καλδερόν, χαιρετίζοντας μία ιστορική κίνηση «προς την ίδρυση ενός καθαρού περιφερειακού οργανισμού κρατών της Λατινικής Αμερικής και της Καραϊβικής».

Η Αβάνα είχε αποβληθεί από τον Οργανισμό Αμερικανικών Κρατών το 1962 εξαιτίας του σοσιαλιστικού πολιτικού συστήματος. Το 2009 ο OAS ψήφισε υπέρ της επιστροφής της Κούβας στους κόλπους του οργανισμού, αλλά η χώρα αρνήθηκε να επανενταχθεί.

Τη στήριξή του στην πρόταση για τη συγκρότηση του νέου φόρουμ εξέφρασε ο πρόεδρος της Βενεζουέλας, Ούγκο Τσάβες, τονίζοντας ότι είναι μία κίνηση μακριά από την «αποικιοκρατική» συμπεριφορά των ΗΠΑ.

Ο Οργανισμός Αμερικανικών Κρατών μαστίζεται από τριβές μεταξύ χωρών της Λατινικής Αμερικής και των ΗΠΑ σχετικά με την οικονομική πολιτική και το εμπόριο. Το φόρουμ δέχεται επικρίσεις ότι προωθεί τα αμερικανικά συφμέροντα σε βάρος άλλων μελών, αναφέρει σχετικά το BBC.

Κούρσες εξοπλισμών και φτωχά κράτη πάνε μαζί...

Σε κούρσα εξοπλισμών επιδόθηκαν την τελευταία πενταετία πολλές φτωχές χώρες, όπου τα χρήματα που δόθηκαν για την αγορά όπλων (και κυρίως μαχητικών αεροσκαφών) θα μπορούσαν να έχουν χρησιμοποιηθεί για καλύτερους σκοπούς, υποστηρίζει το Διεθνές Ινστιτούτο Ερευνών για την Ειρήνη (SIPRI) που εδρεύει στη Στοκχόλμη.

Το SIPRI διαπίστωσε ότι σε διεθνές επίπεδο το εμπόριο συμβατικών όπλων αυξήθηκε κατά 22%, με τα μαχητικά αεροσκάφη να αντιπροσωπεύουν το 27% του συνόλου των όπλων που αγοράστηκαν. Στη N. Αμερική οι εισαγωγές όπλων αυξήθηκαν κατά 150% την τελευταία πενταετία, σε σχέση με την αρχή της χιλιετίας. Στη ΝΑ Ασία η Μαλαισία αύξησε τις εισαγωγές της κατά 722% σε σχέση με την προηγούμενη τετραετία, η Σιγκαπούρη κατά 146% και η Ινδονησία κατά 84%. Από την εποχή του πολέμου στο Βιετνάμ είχε μέλος του ASEAN να μπει στη λίστα των δέκα μεγαλύτερων εισαγωγέων όπλων και είναι η Σιγκαπούρη αυτή που τα... κατάφερε. Βρίσκεται στο νούμερο 7. Στο 9 ανέβηκε επικίνδυνα και μία ακόμα ασταθής χώρα: η Αλγερία.

«Οι παραγγελίες και οι παραδόσεις εν δυνάμει αποσταθεροποιητικών όπλων οδήγησαν σε κούρσα εξοπλισμών σε περιοχές όπου βασιλεύει η ένταση: στη Μέση Ανατολή, τη Βόρεια Αφρική, τη N. Αμερική, τη Νότια και ΝΑ Ασία», αναφέρει η έκθεση του SIPRI.

Διεθνή θέματα

ΗΠΑ-Ρωσία: Νέα στρατιωτικά δόγματα

Του ΝΙΚΟΥ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Αντισυνταγματάρχη ε.α.

Προέδρου Επιτροπής Ειρήνης Δάφνης

Νέο γύρο αντιπαραθέσεων και διενέξεων εγκαινίασε η ανακοίνωση τόσο απ' τις ΗΠΑ, όσο και απ' την Ρωσία, στις αρχές του Φλεβάρη του 2010, των νέων στρατιωτικών τους δογμάτων. Σαν έτοιμες από καιρό, οι μεγάλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις διαγκωνίσθηκαν στις ανακοινώσεις τους σχετικά με την αναγκαιότητα εκσυγχρονισμού των επιθετικών στρατιωτικών τους δογμάτων. Δόγματα, που αποτελούν κυρίως την έκφραση των προθέσεών τους για τις μελλοντικές στρατηγικές τους κινήσεις, στην παγκόσμια σκακιέρα, με έπαθλο την ισχύ που θα τους δώσει η απόκτηση, η διακίνηση, και κυρίως η διάθεση των πλουτοπαραγωγικών πόρων.

Κύρια και κοινή τους επιδίωξη όχι φυσικά το υποκριτικά προβαλλόμενο κι απ' τις δύο ιμπεριαλιστικές δυνάμεις επιχείρημα της επικράτησης της «παγκόσμιας ειρήνης και της εξάλειψης των εν δυνάμει εστιών ανάφλεξης». Οι λαοί έχουν πλέον την εμπειρία να αντιλαμβάνονται όταν ακούν απ' τους ιμπεριαλιστές για «παγκόσμια ειρήνη», ότι εννοούν την με κάθε θυσία, κατάκτηση ισχυρότερης θέσης μέσα στους ενδοιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς, ειδικά μετά την συνεχή όξυνση των αντιθέσεών τους τα τελευταία χρόνια.

Μια όξυνση η οποία μεγιστοποιείται ειδικά μετά τις ανατροπές στις σοσιαλιστικές χώρες και τη διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης, η οποία άλλαξε δραματικά τους συσχετισμούς των δυνάμεων.

Μια όξυνση που η αλλαγή του συσχετισμού δυνάμεων είναι καταλυτική σαν γενεσιοναργός αιτία του ανταγωνισμού. Δεν είναι όμως και η μόνη. Θα πρέπει να συνυπολογισθούν και ορισμένα επιπλέον βασικά δεδομένα, όπως:

- Η πρόβλεψη για την αυξητική τάση που θα παρουσιάσει η παγκόσμια κατανάλωση ενέργειας.
- Το δεδομένο ότι το πετρέλαιο και το φυσικό αέριο θα παραμείνουν βασικές ενεργειακές πηγές μέχρι το 2020.
- Η σημασία των ενεργειακών αποθεμάτων της περιοχής της Κασπίας που την αναδεικνύουν σε χώρο ιδιαίτερης γεωπολιτικής σημασίας.

- Η επιδίωξη ελέγχου των μεγάλων καταναλωτών ενέργειας (κρατικών οντοτήτων), ανταγωνιστών της Ρωσίας και των ΗΠΑ, στο γεωπολιτικό γίγνεσθαι (π.χ. Κίνα) ή άλλων κρατών μελών ευρύτερων συνασπισμών (B.R.I.C.).
- Η διαφαινόμενη, τεχνικά πλέον εφικτή, εκμετάλλευση των αρκτικών περιοχών.

Το στρατιωτικό δόγμα των ΗΠΑ

Στις ανακοινώσεις προηγόθηκαν οι ΗΠΑ με την κοινοποίηση του νέου δόγματος της κυβέρνησης Ομπάμα (2/2/2010). Ένα δόγμα που καταργεί τη μέχρι τώρα δυνατότητα διεξαγωγής μόνο δύο μεγάλων παράλληλων πολέμων (π.χ. Αφγανιστάν, Ιράκ, Πακιστάν), αλλά προβλέπει την διεξαγωγή πολλών και διαφορετικών συρράξεων αλλά και την αντιμετώπιση «ασύμμετρων απειλών» όπως η «τρομοκρατία», οι κυβερνοεπιθέσεις, η κατοχή ενεργειακών πηγών. Για πρώτη φορά στρατιωτικό δόγμα προβλέπει πως στο εγγύς μέλλον, είναι πολύ πιθανότερες οι συρράξεις λόγω της κλιματικής αλλαγής.

Οι αρχιτέκτονες του νέου ιμπεριαλιστικού δόγματος των πολλών και διαφορετικών συγκρούσεων προτείνουν αύξηση των ειδικών δυνάμεων του στρατού, πολλαπλασιασμό των μη επανδρωμένων βομβαρδιστικών και κατασκοπευτικών αεροπλάνων (UAV) καθώς και των ελικοπτέρων. Παράλληλα, προτείνουν και «εναλλακτικές» στρατηγικές για την εξαπόλυτη πολέμων με άλλα μέσα, όπως η αύξηση της χρηματοδότησης «πολιτικών για διπλωματία και ανάπτυξη», αλλά και η εφαρμογή «πράσινων τεχνολογιών» στις ένοπλες δυνάμεις όπως πλιακή ενέργεια και βιοκαύσιμα.

Το Ρωσικό στρατιωτικό δόγμα

Σχεδόν ταυτόχρονα (5/2/2010) η Ρωσία δημοσίευσε κι αυτή το νέο της «Στρατιωτικό Δόγμα» (New Russian Military Doctrine), που αποτελεί τον τρίτο στυλοβάτη της ήδη δημοσιοποιημένης ρωσικής πολιτικής ασφάλειας, μετά τη «στρατηγική» και την «εξωτερική πολιτική». Μαζί με το δόγμα ο Ρώσος πρόεδρος υπέγραψε επίσης το κείμενο, που δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη, που αναφέρεται «στις αρχές της ρωσικής πολιτικής για την προληπτική χρήση των πυρονικών όπλων έως το 2020».

Σύμφωνα με το νέο δόγμα, το ρωσικό κράτος έχει το δικαίωμα να υπερασπιστεί τον εαυτό του με όλα τα μέσα που διαθέτει.

Όπως δήλωσε ο γραμματέας του Συμβουλίου Ασφαλειας της Ρωσίας, Νικολάι Πατρουσέφ, πρόκειται για ένα εντελώς νέο κείμενο το οποίο ενσωματώνει την πείρα

Κύρια και κοινή τους επιδίωξη

η κατάκτηση ισχυρότερης θέσης μέσα

μέσα στους ενδοιμπεριαλιστικούς

ανταγωνισμούς

από την αναθεώρηση του στρατιωτικού δόγματος του 1993 και του 2000.

Σύμφωνα με τον συγκεκριμένο αξιωματούχο, «η Ρωσική Ομοσπονδία επιφυλάσσεται να χρησιμοποιήσει το πυρονικό της οπλοστάσιο ως απάντηση στη χρήση πυρονικών ή άλλων όπλων μαζικής καταστροφής κατά της Ρωσίας ή των συμμάχων της, καθώς και στην περίπτωση επίθεσης κατά της Ρωσίας με χρήση τακτικού όπλου, όταν αυτή απειλεί την ύπαρξη του κράτους». Όπως σημείωσε επίσης, «θα εφαρμόζουμε φιλειρηνική πολιτική, όμως την ίδια στιγμή θα υπερασπιστούμε τα εθνικά μας συμφέροντα με όλα τα μέσα που διαθέτουμε».

Η επίσημη στάση των ρωσικών αρχών είναι ότι αν και τα πυρονικά όπλα παραμένουν ο πυρήνας του συστήματος της στρατηγικής αποτροπής, δεν μπορεί να θεωρούνται πανάκεια για όλες τις απειλές και προκλήσεις. Ωστόσο είναι φανερό πως η Ρωσία, με το νέο στρατιωτικό δόγμα, όχι μόνον προτίθεται, εάν κρίνει σκόπιμο, να χρησιμοποιήσει πρώτη τα πυρονικά όπλα, αλλά και να το πράξει για να υπερασπιστεί τους συμμάχους της.

Είναι ενδεικτική η δήλωση του Νικολάι Μπορντιουζά, γενικού γραμματέα της Οργάνωσης του Συμφώνου Συλλογικής Ασφάλειας (ΟΣΣΑ), της πολιτικό-στρατιωτικής «συμμαχίας» που έχει συγκροτήσει η Ρωσία με Αρμενία, Καζακστάν, Κιργισία, Λευκορωσία, Τατζικιστάν και Ουζ-

...στο ρωσικό δόγμα εκφράζεται η εκθρική

σάση της Μόσχας στη διεύρυνση του

NATO προς ανατολάς, που χαρακτηρίζεται ως

ένας από τους μεγαλύτερους κινδύνους

για τη Ρωσία...

Για πρώτη φορά

στρατιωτικό δόγμα (των ΗΠΑ)

προβλέπει πως στο εγγύς μέλλον, είναι

πολύ πιθανότερες οι συρράξεις

λόγω της κλιματικής αλλαγής

μπεκιστάν, του αποκαλούμενου και «NATO της Ευρώσιας» ή «αντιNATO»: «Χαιρετίζουμε την εμφάνιση του στρατηγικού ντοκουμέντου, που αντανακλά τις νέες πραγματικότητες στον τομέα της εξασφάλισης της στρατιωτικής ασφάλειας. Για την (ΟΣΣΑ) είναι ιδιαίτερα σημαντικό το ότι η ενίσχυση του συστήματος της συλλογικής ασφάλειας στα πλαίσια της ΟΣΣΑ και η ανάπτυξη του δυναμικού της, εντάχθηκε στα βασικά καθήκοντα της Ρωσίας για τη συγκράτηση και αποτροπή των συγκρούσεων».

Ταυτόχρονα, στο δόγμα εκφράζεται η εχθρική στάση της Μόσχας στη διεύρυνση του NATO προς ανατολάς, που χαρακτηρίζεται ως ένας από τους μεγαλύτερους κινδύνους για τη Ρωσία. Η αντίδραση του NATO σχετικά με το νέο στρατηγικό δόγμα της Ρωσίας ήταν άμεση. Ο γενικός γραμματέας του NATO, Αντερς Φογκ Ράσμουσεν δήλωσε ότι το δόγμα δεν απεικονίζει την πραγματική κατάσταση που ισχύει και τάσσεται κατά των προσπαθειών για την προσέγγιση του NATO και της Μόσχας.

Απ' τις ανακοινώσεις φαίνεται επίσης ότι επιδιώκεται η υιοθέτηση «δυτικών» προτύπων στη χρήση των Ρωσικών αμυντικών δυνάμεων και φαίνεται ότι είναι πιθανόν το επόμενο χρονικό διάστημα, να καταβληθεί προσπάθεια προκειμένου οι ρωσικές ένοπλες δυνάμεις να μειωθούν σταδιακά, αλλά ταυτόχρονα να αυξήσουν την ευελιξία τους και την επιχειρησιακή τους δυνατότητα.

Δηλώνεται προβληματισμός από την πιθανή μελλοντική εισαγωγή της διεθνούς τρομοκρατίας εντός της επικράτειάς της.

Τέλος εκφράζεται μια ξεκάθαρη ανησυχία για την πιθανή δημιουργία της «αντιβαλλιστικής ασπίδας» της ανατολικής Ευρώπης, η οποία θα μπορούσε να ελέγχει την πτητική δραστηριότητα των ρωσικών μαχητικών αεροσκαφών και τις εκτοξεύσεις των βαλλιστικών βλούμάτων εδάφους-εδάφους (συμβατικών ή και πυρονι-

κών), παρότι η Ουάσιγκτον ισχυρίζοταν και συνεχίζει να ισχυρίζεται ότι σκοπός της ανάπτυξης του συστήματος είναι καθαρά αμυντικός και προσανατολισμένος στο μελλοντικό βαλλιστικό οπλοστάσιο του Ιράν.

Εδώ, θα πρέπει να σημειωθεί πως ενώ αυτή την περίοδο αναμένεται να ανακοινωθεί η συμφωνία μεταξύ της Ρωσίας και των ΗΠΑ για τον περιορισμό των πυρονικών όπλων, ο Ρώσος αντιπρόεδρος της κυβέρνησης, Σεργκέι Ιβανόφ, μιλώντας στη 46η συνδιάσκεψη του Μονάχου για ζητήματα ασφάλειας, υπογράμμισε πως η Ρωσία δυσκολεύεται να κάνει διαπραγματεύσεις για την ελάττωση του πυρονικού οπλοστασίου της τη στιγμή που οι ΗΠΑ προωθούν το δικό τους σύστημα αντιπυραυλικής άμυνας στην Ευρώπη.

Και είναι σημαντικό να αναφερθεί, ότι το νέο ρωσικό στρατιωτικό δόγμα δημοσιοποιήθηκε την επόμενη της ανακοίνωσης της κυβέρνησης της Ρουμανίας για την αποδοχή της πρότασης των ΗΠΑ για εγκατάσταση τμήματος της αντιπυραυλικής ασπίδας στο έδαφός της, μετά τις αλλαγές στον αρχικό σχεδιασμό που προέβλεπε εγκατάσταση του συστήματος στην Πολωνία και την Τσεχία και που αναμένεται να συμπεριλάβει σε πλήρη ανάπτυξη μέχρι το 2020, πολεμικά πλοία εξοπλισμένα με το Οπλικό Σύστημα Aegis, αναχαιτιστικούς πυραύλους SMT-3, για μικρού και μεσαίου βεληνεκούς βαλλιστικούς πυραύλους στη Μεσόγειο και τη Βόρεια Θάλασσα, καθώς και ισχυρά radar.

Η απάντηση στην υποκρισία

Είναι αναμενόμενα τα προσχήματα που χρησιμοποιούν οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, όπως, π.χ., την πυρονική απειλή του Ιράν, ή γενικότερα την παγκόσμια τρομοκρατία για να αναπτύξουν τη λοστρική στρατηγική τους. Είναι αναμενόμενες οι όποιες ανησυχίες εκφράζει η Ρωσία για την επιθετικότητα ΗΠΑ και NATO, ενώ κατά Βάθος φοβάται μη χάσει η ίδια την γεγονότα της στην περιοχή. Είναι αναμενόμενο και σίγουρο ότι ο ενδοϊμπεριαλιστικός ανταγωνισμός θα οδυνθεί περισσότερο.

Η λύση είναι μία. Η αμφισβήτηση της ιμπεριαλιστικής επιβολής, η σύγκρουση με την όποια εξουσία στηρίζει τους ιμπεριαλιστές.

Η μόνη απάντηση που ταιριάζει είναι η ένταση και η συνεχής δράση του φιλειρηνικού, αντιπολεμικού, αντι-ιμπεριαλιστικού κινήματος. Είναι η πάλη που θα βάζει συνεχώς φραγμό στα σχέδια των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων, που θα ανοίγει το δρόμο για την ανατροπή της νέας τάξης και θα βάζει τις βάσεις για έναν κόσμο δίκαιο και ειρηνικό». ▲

«Η πατρίδα σε κίνδυνο!»

Του ΝΙΚΟΥ ΤΖΟΒΛΑ

Απόστρατου Αξιωματικού ΠΝ

Μέλους της Κίνησης για την Εθνική Άμυνα

Στις ημέρες μας κυριαρχεί η αστική κραυγή: «Η πατρίδα σε κίνδυνο!». Έντεχνα μπαίνει το ψευτοδίλημμα ότι οι «πατριώτες» δέχονται να πληρώσουν τα χρέον που δημιούργησαν άλλοι... Οι πατριώτες υπερασπίστηκαν την πατρίδα από κάθε επίδοξο καταχτητή. Οι πατριώτες πιστεύουν και στηρίζουν την δημοκρατία και την ειρήνη.

Έτσι δεν είναι αλήθεια παρά «πατριωτικές αυταπάτες», η αλήθεια είναι ότι ο λαός είναι σε κίνδυνο από τις πολιτικές των κυβερνώντων.

Βαθιές αλλαγές έχουν συντελεστεί από τον καιρό της, υπεριαλιστικής παλινόρθωσης, οι ταξικές αντιθέσεις έχουν οξυνθεί, κι ο αγώνας ενάντια στην αντίδραση της νέο ταξικής πρακτικής πρέπει να συνενώσει ολόκληρο το κίνημα, τώρα... δεν μπορεί πια να συνδέει τα συμφέροντά του με τα συμφέροντα των άλλων, των εχθρικών του τάξεων. Η αστική τάξη έχει την ευθύνη για την εθνική ταπείνωση, και χρεοκοπία. Έργο του εργαζόμενου λαού είναι ν' αγωνιστεί για τη απελευθέρωση της εργασίας από το ζυγό της αστικής τάξης. Να διεκδικεί τα συμφέροντά του, την κοινωνική δικαιοσύνη και την ευημερία του. Σήμερα έχει αποκαλυφθεί πλήρως το αληθινό και βαθύτερο περιεχόμενο του αστικού «πατριωτισμού».

Δεν πρέπει να γίνουν άλλα λάθη. Οι εργαζόμενοι (εργάτες, υπάλληλοι, συνταξιούχοι, στρατιωτικοί, εργαζόμενοι του πνεύματος της εκπαίδευσης κ.α.) δεν πρέπει να σταματήσουν στην μέση του δρόμου των αγώνα τους. Να συνεχίσουν μέχρι τέλους την «απαλλοτρίωση των απαλλοτριωτέων».

Οι εργαζόμενοι έχουν πατρίδα και την υπερασπίζονται. Οι λαϊκές μάζες όλων των χώρων αγαπούν βαθιά την πατρίδα τους. Αυτή είναι μια φυσική, αληθινή αγάπη. Ο

πατριωτισμός του λαού δεν είναι ιδέα, αλλά γεγονός. Ο πολιτικός πατριωτισμός αγάπη του κράτους είναι η εκφυλισμένη, μέσω απατηλής αφαιρέσεως έκφραση αυτής της αγάπης, προς όφελος της εκμεταλλεύτριας μειοψηφίας. Η πατρίδα αντιπροσωπεύει το αδιαφιλονίκητο και ιερό δικαίωμα κάθε ανθρώπου, ομάδας ανθρώπων, ενώσεων, κοινοτήτων, περιοχών, να ζουν, να σκέφτονται, να θέλουν και να δρουν κατά τον τρόπο τους, που γεννήθηκε ως αποτέλεσμα της μακρόχρονης ιστορικής εξέλιξης.

Υποκλινόμαστε λοιπόν μπρος στην παράδοση και την ιστορία των λαών, γιατί είναι το αίμα και η σάρκα, η σκέψη και η θέληση κάθε λαού.
Γι αυτό, ειλικρινά, είμαστε πατριώτες!!!

*Δεν είναι δικά μου λόγια ...αλλά τούτα γράφτηκαν πριν 150 χρόνια από φιλοσόφους της εποχής εκείνης. Πόσο επίκαιρα είναι ακόμα και σήμερα;

Νίκος Νικηφορίδης (1928-1951)

Του ΣΤΡΑΤΗ ΚΟΥΝΙΑ

Αντιπροέδρου της Γραμματείας της ΕΕΔΥΕ

Στις 5 Μαρτίου 1951, στην κορύφωση του ψυχρού πολέμου και σε ένα μισαλλόδοξο μετεμφυλιακό καθεστώς, εκτελέστηκε στη Θεσσαλονίκη ο νεολαίος Νίκος Νικηφορίδης, διότι μάζευε υπογραφές για την απαγόρευση των πυρηνικών όπλων. Στην απολογία του, στο έκτατο στρατοδικείο, είπε: «Δεν δικάζετε εμένα αλλά την ιδεολογία μου, προσπαθείτε να τουφεκίσετε την ιερή υπόθεση της ειρήνης»

Στις 5 Μαρτίου 1951, στην κορύφωση του ψυχρού πολέμου και σε ένα μισαλλόδοξο μετεμφυλιακό καθεστώς, εκτελέστηκε στη Θεσσαλονίκη ο νεολαίος Νίκος Νικηφορίδης, διότι μάζευε υπογραφές για την απαγόρευση των πυρηνικών όπλων.

Ο Νίκος Νικηφορίδης γεννήθηκε το 1928 στα προσφυγικά του Βύρωνα, που βρίσκονταν πίσω από το σκοπευτήριο της Καισαριανής. Σε ηλικία 15 ετών οργανώθηκε στην ΕΠΟΝ Παγκρατίου, όπου αργότερα έγινε και γραμματέας της. Πήγαινε στο 7ο Γυμνάσιο Παγκρατίου και συνέχισε στο γυμνάσιο της Πλάκας, ήταν άριστος μαθητής. Όταν τον κάλεσαν να πάρει βραβείο για τις καλές του επιδόσεις στο γυμνάσιο της Πλάκας, το παρέλαβαν οι αδελφές του διότι ο Νίκος ήταν εξορία. Στην ΕΠΟΝ οργανώθηκαν και οι δύο αδελφές του Ζωή και Ολυμπία ή Όλια. Οι γονείς του Μενέλαος και Ευγενία ήταν βενιζελικοί και ο πατέρας του εργαζόταν στην Εταιρεία Υδάτων. Είχαν έλθει στην Ελλάδα το 1922 μετά τη μικρασιατική καταστροφή.

Την πρωτομαγιά 1944, όταν εκτελούσαν οι ναζί κατακτητές τους 200 κομμουνιστές, στο Σκοπευτήριο της Καισαριανής, η οικογένεια Νικηφορίδη και άλλοι κάτοικοι, από τον παρακείμενο λόφο, έβλεπαν τους κρατούμενους που τους εκτελούσαν ανά δεκάδες.

Αρχές 1946 ο Ν. Νικηφορίδης συλλαμβάνεται και βασανίζεται στο αστυνομικό τμήμα Βύρωνα. Το 1947, μαθητής ακόμα στο γυμνάσιο της Πλάκας, συλλαμβάνεται και στέλνεται εξορία στην Ικαρία, απολύεται

για λίγο διάστημα και πάλι στέλνεται στην Ικαρία. Το 1948 μεταφέρεται στη Μακρόνησο, όπου βρίσκονταν και βασανίζονταν χιλιάδες πολίτες για τα πολιτικά τους φρονήματα, βασανιστής του Νικηφορίδη ήταν, μεταξύ των άλλων, ο τότε λοχαγός και μετέπειτα πραξικοπηματίας της χούντας, Δημήτριος Ιωαννίδης. Είχαν σακατέψει εκατοντάδες εξόριστους, γίνονταν φρικτά βασανιστήρια. Όσοι δεν υπέγραφαν δήλωση μετανοίας, χωρίζονταν από τους «ανανήψαντες» και τα βασανιστήρια συνεχίζονταν. Ο Ν. Νικηφορίδης είχε χάσει το φως του (νευρολογική τύφλωση) από χτύπημα στο κεφάλι, δεν μπορούσε να περπατήσει, ούτε να μιλήσει, σερνόταν και υπέφερε από επιληπτικές κρίσεις. Μετέφεραν τους αμετανόπους σε μια χαράδρα που είχε ονομαστεί «τρελάδικο». Εκεί βρισκόταν ο Ν. Νικηφορίδης το χειμώνα 1949. Από εκεί πέρασαν οι νεολαίοι Γιάννης Δαμιανίδης, Βασίλης Κουτρουμάνος, Βαγγέλης Γκρόζος, ο Παναγιώτης Μακρής, αργότερα δήμαρχος Καισαριανής κ.ά.

Το Γενάρη 1950, σε πολύ κακή κατάσταση, ο Νίκος απολύεται από τη Μακρόνησο και επιστρέφει στην οικογένειά του, που φρόντισε για τη θεραπεία του. Ένα διάστημα έμεινε και στο ψυχιατρείο Δαφνί, του οποίου ήταν ηλεκτροσόκ και η υγεία του βελτιώθηκε.

Κινήματα ειρήνης

Στη διάρκεια του Ψυχρού Πολέμου, στις 6 Αυγούστου

1948 έγινε στο Βρότσλαβ της Πολωνίας Διεθνές Συνέδριο Διανοουμένων για την Ειρήνη, από ελληνικής πλευράς μετείχαν ο καθηγητής ιατρικής Πέτρος Κόκκαλης, ο συγγραφέας Έλλη Αλεξίου κ.ά.

Στις 20 Απριλίου 1949 πραγματοποιήθηκε το πρώτο Παγκόσμιο Συνέδριο Ειρήνης σε Παρίσι-Πράγα, αποφασίστηκε η δημιουργία του Παγκοσμίου Συμβούλιου Ειρήνης (ΠΣΕ). Μετείχε και ο Γάλλος Φρειδερίκος Ζολιό, που έγινε και ο πρώτος πρόεδρος του ΠΣΕ, με τη γυναίκα του Ειρήνη Ζολιό-Κιουρί είχαν πάρει το Βραβείο Νομπέλ Χημείας το 1935. Το ψυχροπολεμικό κλίμα δεν επέτρεψε στους αντιπροσώπους να συγκεντρωθούν σε μια πόλη και έτσι έγινε σε Παρίσι και Πράγα. Στις 15 Μαΐου 1950 συνήλθε στη Στοκχόλμη η Διεθνής Συνδιάσκεψη για την Ειρήνη, την παρακολούθησαν 700 σύνεδροι από 30 χώρες. Στη Συνδιάσκεψη ψηφίστηκε η «Έκκληση της Στοκχόλμης» που καλούσε τους ανθρώπους σε όλο τον κόσμο να βάλουν την υπογραφή τους κάτω από το κείμενο που έλεγε:

«Απαιτούμε την απαγόρευση του ατομικού όπλου φοβερής μαζικής εξόντωσης για τους λαούς.

Απαιτούμε τη δημιουργία ενός αποτελεσματικού διεθνούς ελέγχου, που θα εξασφάλιζε την εφαρμογή αυτού του μέτρου απαγόρευσης.

Πιστεύουμε πως η κυβέρνηση, που πρώτη θα χρησιμοποιούσε τα ατομικά όπλα ενάντια σε οποιαδήποτε χώρα θα διέπραττε ένα έγκλημα ενάντια στην ανθρωπότητα και γι' αυτό θα πρέπει να αντιμετωπιστεί ως εγκληματίας πολέμου.

Καλούμε όλους τους καλοπροαίρετους ανθρώπους, σε ολόκληρο τον κόσμο, να υπογράψουν αυτή την έκκληση.»

Σε ένα έτος είχαν συγκεντρωθεί πολλά εκατομμύρια υπογραφές σε όλο τον κόσμο, στις ΗΠΑ είχαν συγκεντρωθεί πάνω από 1 εκατομμύριο υπογραφές. Είχε γίνει στο ξενοδοχείο Waldorf-Astoria της Νέας Υόρκης Σύσκεψη για την Ειρήνη το Μάρτη 1949, σε μια εποχή που όποιος μιλούσε για ειρήνη και πολιτικά δικαιώματα στις ΗΠΑ θεωρούνταν ύποπτο και ανατρεπτικό στοιχείο.

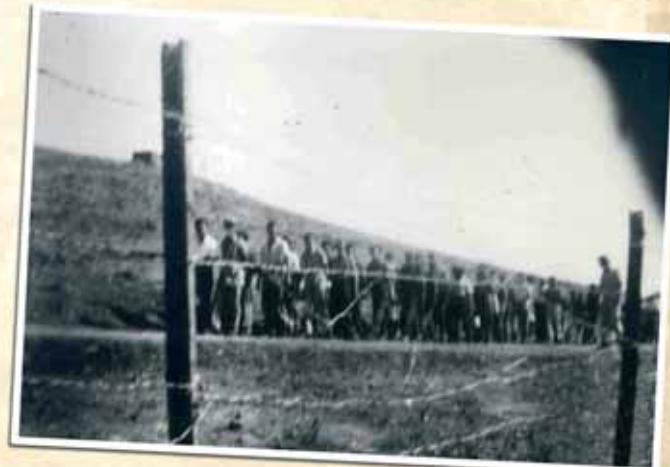
Στην Ελλάδα δημιουργήθηκε τότε η προσωρινή Επιτροπή Πρωτοβουλίας για την ειρήνη, από τους Κ. Βάρναλη, το μητροπολίτη Κοζάνης Ιωακείμ κ.ά., ουσιαστικά για να προωθήσουν τη συγκέντρωση υπο-

γραφών για την έκκληση της Στοκχόλμης.

Δημιουργήθηκε επίσης η Ενιαία Δημοκρατική Νεολαία Ελλάδος (ΕΔΝΕ), στην οποία εντάχθηκε ο Νίκος μετά τη θεραπεία του. Τον έστειλαν στη Θεσσαλονίκη να οργανώσει το κίνημα ειρήνης και να μαζέψει υπογραφές για την έκκληση της Στοκχόλμης. Στις 5 Νοεμβρίου 1950 έφτασε στη Θεσσαλονίκη, στο σταθμό τον παρέλαβε ο δημοσιογράφος και συνεξόριστος στη Μακρόνησο Χρήστος Ταμουρίδης, που τον φιλοξένησε για λίγες μέρες και μετά ο Νίκος νοίκιασε δωμάτιο. Στη Θεσσαλονίκη υπήρχε ακόμη η μαθητική ΕΠΟΝ, δέκα περίπου μαθητές, με γραμματέα το Λεωνίδα Δούκα, του οποίου ο πατέρας είχε πνιγεί όταν μεταφερόταν με χειροπέδες στην εξορία με το πλοίο Χειμάρα, που ναυάγησε. Η ομάδα αυτή έβγαζε και τη χειρόγραφη μαθητική εφημερίδα «Φοίβος».

Ο Νίκος με το Λεωνίδα οργάνωσαν τη συλλογή υπογραφών για την έκκληση της Στοκχόλμης, είχε ετοιμάσει ο Νίκος 50 χειρόγραφα που στο ένα μέρος έγραφε την έκκληση της Στοκχόλμης και στο άλλο έμπαιναν οι υπογραφές, που τις μάζευαν οι μαθητές. Τη φιλειρηνική αυτή οργάνωση την ονόμασαν «Δημοκρατικό Φιλειρηνικό Μέτωπο Νέων». Σε ένα μήνα είχαν συγκεντρώσει περίπου 1000 υπογραφές.

Οι πληφοριοδότες εννημέρωσαν την ασφάλεια Θεσσαλονίκης, που είχε αποκτήσει και ένα αντίγραφο της έκκλησης. Άρχισαν οι συλλήψεις στις 31/12/50, 1/1/1951 και 2/1/1951, συνέλαβαν τους Ν. Νικηφορίδη, Λεωνίδα Δούκα, Γιάννη Δαμιανίδη, Θανάση Κάκαρη, Νίκο Μαραγκό, Κώστα Δαμασκηνίδη και 9 άτομα που είχαν υπογράψει την έκκληση. Επίσης συνέλαβαν τον Μιχ. Βουτυρά ο οποίος ήταν παράλυτος από πολυομυελίτιδα, αφού θασανίστηκε αφέθηκε ελεύθερος και πέθανε σε λίγες μέρες. Οι συλλήψεις ανακοινώθηκαν 18 Ιανουαρίου 1951.

Μακρόνησος 1950. Μεταφορά απομονωμένων στη θάλασσα. Εκεί βρισκόταν ο Νικηφορίδης κατά την περίοδο 1949 έως τις αρχές του 1950.

Η ηθοποιός Τιτίκα Σαριγκούλη θυμάται: «Με το Νίκο Νικηφορίδην γνωριστήκαμε το 1950, ανήκα στη φιλελέυθερη αριστερή νεολαία (ΦΑΝ) του Χατζήμπεη, είχαμε κάνει μια συγκέντρωση στα γραφεία μας Σοφοκλέους 48, όπου ήλθε ο Νικηφορίδης και μας ενημέρωσε για τη συλλογή υπογραφών για την έκκληση της Στοκχόλμης. Δεν πήραμε απόφαση διότι ο Φύλιππας Χατζήμπεης θεώρησε ότι θα θέσουν την οργάνωσή μας εκτός νόμου. Εγώ συζήτησα μετά με το Νικηφορίδην και άρχισα να μαζεύω υπογραφές. Δεν είχα το κείμενο αλλά ενημέρωνα προφορικά όσους πλησίαζα, όσοι συμφωνούσαν έβαζαν μια μονογραφή σε ένα χαρτί από τσιγάρα που το έκρυβα μέσα σε στη μαθητική μου τσάντα, είχα μαζέψει 17 μονογραφές. Αργότερα μάθαμε ότι καταδικάστηκε σε θάνατο και εκτελέστηκε ο Νικηφορίδης στη Θεσσαλονίκη, ποτέ δεν με συνέλαβαν.»

Το πολιτικό κλίμα και η δίκη

Ο Νικόλαος Πλαστήρας, αρχηγός της ΕΠΕΚ, ήταν πρωθυπουργός μιας κεντρώας κυβέρνησης για τέσσερις μήνες, 15 Απριλίου 1950-21 Αυγούστου 1950, μετείχαν 8 υπουργοί από το κόμμα του Σοφοκλή Βενιζέλου και ο Γεώργιος Παπανδρέου. Στο πρόγραμμα του Πλαστήρα ήταν τα μέτρα ειρήνευσης και επιείκειας (κατάργηση εκτελέσων, κλείσιμο Μακρονήσου, αναθεώρηση δικών). Οι Γ. Παπανδρέου και Σ. Βενιζέλος τον υπονόμευσαν διότι έκανε παραχωρήσεις στους κομμουνιστές με απολύσεις κρατουμένων κλπ.. Ακολούθησε κυβέρνηση με πρωθυπουργό το Σ. Βενιζέλο, 21 Αυγούστου 1950-9 Σεπτεμβρίου 1951, με αντιπρόεδρο της κυβέρνησης τον Γ. Παπανδρέου, ο οποία επανεφέρει μερικά άρθρα του Γ. Ψηφίσματος που είχε καταργήσει η κυβέρνηση Πλαστήρα (αντικομμουνιστικούς νόμους). Επικρατεί ένα πνεύμα τρομοκρατίας με κατασκοπολογία, ετοιμασία τρίτου γύρου, μυστική κάθοδο Ζαχαριάδη κ.ά.

Ο Πρωθυπουργός Σ. Βενιζέλος είχε ενημερωθεί για τις συλλήψεις και επισκέπτεται τη Θεσσαλονίκη στις 8/1/1951 για θέματα ασφάλειας Βορείου Ελλάδος, όπως είπαν, ακολούθησαν συσκέψεις για το θέμα των συλλογισμάτων.

Η δίκη στο έκτατο στρατοδικείο άρχισε στις 21 Φλεβάρη 1951, διάρκησε 4 μέρες, η μπέρα του Νικηφορίδη ήταν παρούσα. Η κατηγορία για παράνομες κομμουνιστικές οργανώσεις δεν στηριζόταν στα γεγονότα, η συλλογή υπογραφών για την ειρήνη δεν μπορούσε να θεωρηθεί παράνομη διότι ακόμη και στις ΗΠΑ είχαν συγκεντρωθεί ι εκατομμύριο υπογραφές.

Ο Ν.Νικηφορίδης είχε καταλάβει ότι θα τον δικάσουν

σε θάνατο, ήταν ψύχραιμος, στην απολογία του είπε «Δεν δικάζετε εμένα αλλά την ιδεολογία μου, προσπαθείτε να τουφεκίσετε την ιερή υπόθεση της ειρήνης» και απαντώντας σε ερώτηση του προέδρου του δικαστηρίου είπε «Είμαι κομμουνιστής, δεν αποκηρύσσω τις ιδέες μου». Η απόφαση ήταν παμφηφεί σε θάνατο ο Ν.Νικηφορίδης, σε θάνατο 3 προς 2 οι Λ. Δούκας και Γιάννης Δαμιανίδης, οι υπόλοιποι έλαβαν από 2-15 χρόνια φυλακή.

Σε ένα διάλειμμα της δίκης η μπέρα του είπε στο Νίκο «Παδί μου, βάλε μια υπογραφή να γλυτώσεις τη ζωή σου» και της απάντησε: «Βρε μάνα δεν είναι η υπογραφή που θα βάλω να γλυτώσω τη ζωή μου, αυτοί θέλουν να προδώσω».

Η μπέρα του, με παρότρυνση ενός στρατοδίκη, επισκέφθηκε τα ανάκτορα και έκανε αίτηση χάριτος στην τότε βασίλισσα Φρειδερίκη. Ο πατέρας του επισκέφθηκε τον Πλαστήρα στο σπίτι του και μετά πήγε στον πρωθυπουργό Σ. Βενιζέλο που του είπε «Δεν γίνονται τώρα εκτελέσεις, δεν θα σκοτώσουν το παιδί σου».

Η Φρειδερίκη έδωσε χάρη, αλλά σύμφωνα με την πρακτική της, η χάρη έφτασε στους αρμόδιους μετά την εκτέλεση. Υπήρχαν και διεθνείς αντιδράσεις με επιστολές προς την ελληνική κυβέρνηση κορυφαίων διανοούμενων, όπως του φιλόσοφου Μπέρτραντ Ράσελ, του διάσημου φυσικού Άλμπερτ Αϊνστάιν, του Φρειδερίκου Ζολιό και της μαντάμ Κιουρί κατόχων βραβείου Νομπέλ και ενός πλήθους προσωπικοτήτων της πολιτικής, των γραμμάτων και των τεχνών, της επιστήμης και του αθλητισμού.

Ο Ν. Νικηφορίδης εκτελέστηκε τα ξημερώματα της 5ης Μαρτίου 1951, εις τον συνήθη τόπο των εκτελέσεων, πίσω από τις φυλακές Γεντί Κουλέ, ήταν 23 ετών.

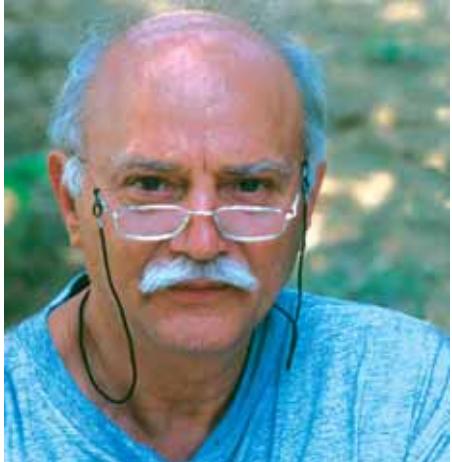
Μαζί με το Ν. Νικηφορίδη εκτελέστηκαν άλλοι 6 μαχητές του Δημοκρατικού Στρατού, Θόδωρος Θ. Ορφανίδης, Μόσχος Χ. Στογιάννης, Κώστας Χ. Σπρίντζος, Κώστας Δ. Μήτσου, Χαράλαμπος Ε. Παπαδόπουλος και ο Ρήγας Παραθυράς, αδελφός του γνωστού γιατρού της Θεσσαλονίκης Χρήστου Παραθυρά.

Ποιήματα για το Ν. Νικηφορίδη είχαν γράψει ο Κύπριος ποιητής Θ. Πιερίδης, ο Γιώργος Σιδέρης κ.ά. Μνημείο Ν. Νικηφορίδη υπάρχει στις Συκιές Θεσσαλονίκης, στο πάρκο ειρήνης, στην οδό Α. Παπαναστασίου.

Αναφορές:

- (1) Σπύρου Κουζινόπουλου, *Η εκτέλεση της Ειρήνης-Υπόθεση Νικηφορίδη*, Θεσσαλονίκη 1988.
- (2) Προσωπικές μαρτυρίες.

Αντ. Κακαρά: Αλιώρι, το κονάκι των χοίρων Εκδόσεις Παπαζήση, 2009

Κυκλοφόρησε το Βιβλίο Αλιώρι, το κονάκι των χοίρων, του Αντ. Κακαρά από τις εκδόσεις Παπαζήση. Μία μάλλον ευχάριστη έκπληξη από την πλευρά του συγγραφέα, αφού μας έρχεται την ίδια χρονιά με το Off Shore αγάπη μου. Η έκπληξη οφείλεται επίσης και στο τελείως διαφορετικό είδος γραφής που χρησιμοποιεί τώρα. Θυμίζουμε πως το προηγούμενο ήταν ένα σοθαρό, άκρως αναλυτικό «Ιστόρημα Μύθου με Υλικά από Κατεδάφιση, ήτοι, Οικονομικοκοινωνικό Αφήγημα Έργων και Συνεπειών του Επάρατου Καπιταλισμού». Δηλαδή, μια τομή στης μεγαλοαστικής τάξης και τις κομπίνες της μέσω των υπεράκτιων εταιριών. Ένας ευχάριστος οδηγός να μαθαίνουμε πώς χτίζονται οι πλουτοκράτες, και να συντηρούμε την οργή δίκαιη, ερμηνεύσιμη και γιατί όχι φλογοβόλα.

Τούτο όμως το Αλιώρι είναι μια έκρηκη συναισθημάτων και καθόλου καλυπτόμενου θυμού. Κατά τον συγγραφέα είναι «Μύθος Ηδονικός, Ονειρικός, Μοβόρος». Για να κλείσουμε τη σύγκριση των Βιβλίων του, ερχόμαστε

όχι πολύ πίσω, στο πρώτο του αυτής της σειράς, που εκδόθηκε αρχές του '08, δηλαδή πρόπερα! Εκείνο το χαρακτηρίζει ως «Αφήγημα Μνήμης Λίθης, Άμα και Νοσταλγίας, Μύθων, Λόγου και Πράξεων». Με έντονο το ερωτικό αλλά και ιστορικό στοιχείο. Είναι, λέει ο ίδιος, μια τομή στη γενιά του και μεις βλέπουμε πράγματι, εκείνα που έζησαν όσοι γεννήθηκαν τη δεκαετία του '40 στα χωριά μας και πήραν μετά το δρόμο για την ανθρωποβόρα πόλη. Και κείνο είναι επίσης εκρηκτικό, όλο συναισθηματικό και πάθος, ένας χείμαρρος που τον διαβαίνεις με μιαν ανάσα.

Ο άνθρωπος μοιάζει να βιάζεται να πει κάποια πράγματα. Και τα λέει έξω απ' τα δόντια, αβίαστα, όχι αστόχαστα, όχι πολύ προσεκτικά, όπως τα λέμε στον εαυτό μας, στο φίλο μας, όπως όταν βρίζουμε ή εξομολογούμαστε τον έρωτά μας, ήτοι όπως πολλοί τα σκέφτονται βαθειά μέσα τους. Και αυτή είναι η επιτυχία. Ο Κακαράς γράφει αυτά που πολλοί βιώνουμε, κάμποσα που σκεφτόμαστε και θέλουμε να συμβούν, μα δε γίνονται. Ειδικά στο τελευταίο του, που είναι και η αφορμή αυτού του σημειώματος. Και συμπληρώνουμε για το Αλιώρι.

Μια ομάδα εκτελεστών συγκροτείται και αποφασίζει να τιμωρήσει εγκληματίες, που μένουν στο απιρόβληπτο. Αυτά συμβαίνουν στη φαντασία πολλών, όταν ο καθένας οργίζεται, σαν βλέπει το ανήθικο να γίνεται νομότυπο και τον εμπαίζουν με μαχαίρια, που θα φτάσουν στο κόκαλο. Έτσι προκύπτουν οι ρίμες στη λαϊκή αγορά, τα συνθήματα στο γήπεδο, και οι σοφές αναλύσεις στο καφενείο. Από κοντά έρχονται οι ομάδες αυτοδικίας, ξενερίζουν οι λαϊκοί εκδικητές των μυθιστορημάτων, και εμφανίζονται οι Ρομπέν των Δασών που μας λείψανε. Όλοι θέλουν μύχια να γίνουν «Ρυθμιστές», να εκκαθαρίσουν, να εφαρμόσουν το δίκιο μοβόρικα και χαμογελώντας. Να 'χαμε, λέει, τη ρομφαία, να 'ταν τα μάτια μας στιλέτα, να 'ταν και η οργή μας μαγνήτης και καταβόθρα για το κακό και το άδικο! Μα...αλλού είναι η λύση, το ξέρουμε όλοι, το ξέρει κι αυτός. Οι κοινωνικοί αγώνες, οι συλλογικοί, οι ταξικοί αγώνες δεν υποκαθίστανται με τίποτε.

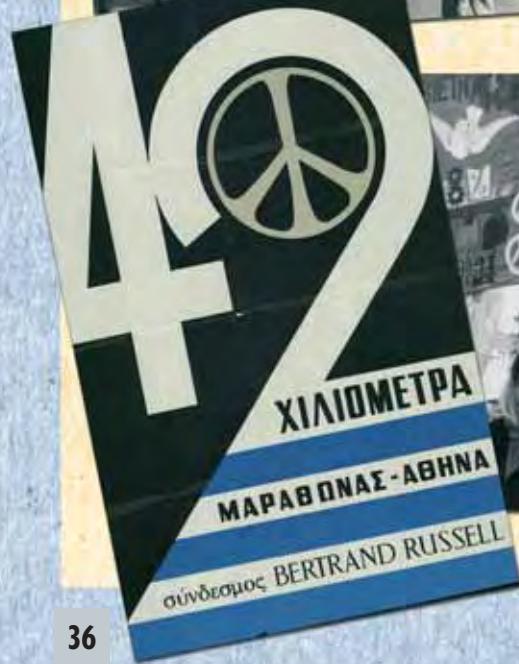
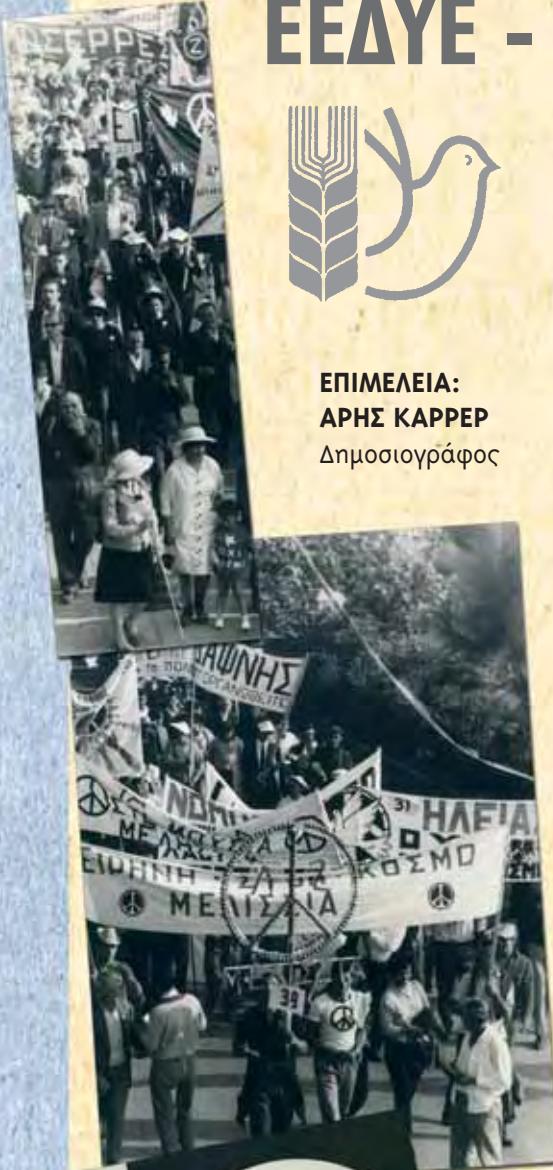
Ο συγγραφέας ικανοποιεί το περί δικαίου αίσθημα και την οργή με όπλο το απίθανο και προσεγγίζοντας το θέμα με μαύρο χιούμορ. Αποδυναμώνει έτσι το κείμενο από το αποτρόπαιο, απομακρύνει το υλοποιήσιμο. Λύση δεν προτείνει, τουλάχιστον όχι άμεσα, γιατί αφήνει να διαφανεί καθαρά πως δε συμφωνεί με τις μεθόδους που περιγράφει με βάση το θυμικό, εξάλλου η γοντεία της αυτοδικίας προσκρούει στο παράνομο, το εφαρμόσιμο στην υπερβολή. Τελικά ξενερίζει η ουτοπία της τρομοκρατίας, εμφανίζεται εκείνο το Μουσείο Δακρύων και μέσα απ' αυτό πρέπει να φανεί η λύση, όπως τη φαντάζεται ο συνειδητοποιημένος αναγνώστης.

Μέχρι τότε όμως, το Αλιώρι -που δεν είναι παρά ο χοιροκουμάς, δηλαδή το γουρνοστάσι της κοινωνίας μας εδώ, το πιο ακάθαρτο κομμάτι της - εξακολουθεί να ζει, να βασιλεύει και να βρωμίζει. Τα αποτελέσματα εξάλλου τα βιώνουμε στις μέρες μας.

ΕΕΔΥΕ - Ελληνική Επιτροπή για

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:
ΑΡΗΣ ΚΑΡΡΕΡ
Δημοσιογράφος

Του ΑΝΤΩΝΗ ΚΑΚΑΡΑ

Αρχιπλοιάρχου Πολεμικού Ναυτικού ε.α.
Μέλους της Κ.Ε.Θ.Α.

Kαι τι είναι Ειρήνη; ρώτησε η εγγονή τον παππού της. Ειρήνη καρδούλα μου έχουμε τότε, που δε φεύγουν από τους τόπους τους οι άνθρωποι μετανάστες να βρουν δουλειά και ψωμί σ' άλλες χώρες, τότε που δε σκάβουν χαρακώματα μεταξύ τους οι γείτονες, αλλά στήνουν γέφυρες, να βοηθούν ο ένας τον άλλον στον τρύγο, το όργωμα και το χτίσιμο, έχουμε Ειρήνη όταν χορτάνουν όλοι το ψωμί και περισσεύει λίγο και για τα περιστέρια, στην Ειρήνη δεν αποζητά ο ένας το διάφορο του άλλου, δεν οπλίζεται να του αρπάξει το έχει του, έχει όμως το νου του να προσέχει το δικό του και να υπερασπίζεται τα δικαιώματά του, Ειρήνη ψυχή μου είναι το χαμόγελο των παιδιών όλης της γης την Άνοιξη και το Χειμώνα, κι όταν πάνε στο σχολείο τους αντί για τα γιαπιά και τις φάμπρικες, Ειρήνη έχουμε σαν ανθίζει ανέμελος ο έρωτας στις γειτονιές κι η ελπίδα για καλύτερο αύριο, όταν υπάρχει γλύκα κι όχι απελπισία στο βλέμμα των γερόντων, έχουμε Ειρήνη όταν κανείς δεν εκμεταλλεύεται ούτε απειλεί κανέναν...

Μαζεύονταν και κατέβαιναν απ' τις γειτονιές, νέοι και νέες, μεγάλοι που 'ξεραν τι πάει να πει πόλεμος, που 'χαν ζήσει τη φρίκη του, τη σκλαβιά, το θάνατο των δικών τους, μαζεύονταν και σμίγοντας όλοι μαζί φώναζαν τα συνθήματα που βγαίνανε απ' την καρδιά τους, με τη απελπισία και την οργή να φουντώνει μέσα τους, Όχι στον πόλεμο, Όχι στα πυρηνικά, Έξω οι βάσεις του θανάτου, Έξω το NATO, κραύγαζαν μικροί και μεγάλοι σ' όλες τις χώρες του κόσμου,

τη Διεθνή Ύφεση και Ειρήνη

Φωτογραφίες από τις πρώτες Πορείες Ειρήνης που διοργανώθηκαν (περίοδος 1963-1966).

παντού ό, που ήξεραν πως πυρονικά σημαίνει όλεθρος, πόλεμος σημαίνει δυστυχία για τους πολλούς, χρήμα ματωμένο για τους λίγους. Χιλιάδες οι μπόμπες οι πυρονικές, ατέλειωτα τα αεροπλάνα που τις κουβαλούσαν, άλλα τόσα τα πλοία τα πολεμικά, τη φρίκη του όλεθρου την είχαν δει, την είχαν ακούσει και μάθει για τότε στο τέλειωμα του μεγάλου πολέμου, όλοι πια ήξεραν πως έτσι και άρχιζε τέτοιος πόλεμος θα γύρναγε πίσω η ανθρωπότητα και ο πολιτισμός, θα πέθαιναν εκατομμύρια άνθρωποι, και κατέβαιναν οι αγωνιστές της ειρήνης να διαδηλώσουν να φωνάξουν, Όχι στον πόλεμο, Όχι στα πυρονικά.

Και πιο πολύ διαδήλωνε και φώναζε ο λαός τούτης της χώρας της δικής μας γιατί δέκα χρόνια πολέμαγαν και τους βομβάρδιζαν και τα δέκα και μετά τους μάντρωσαν να δουλεύουν για ξένα συμφέροντα να τους εκμεταλλεύονται. Κάποιοι δεχώριζαν και πρωτοστατούσαν σ' αυτό το κίνημα που το είπαν της Ειρήνης, και Αντιπολεμικό, κάποιοι τρέχανε και πήραν στον ώμο τους την ευθύνη να συντονίζουν, να σχεδιάζουν τις κινητοποιήσεις, να ξεσκώνουν, να προειδοποιούν. Έτσι ξεπίδησε και η Ελληνική Επιτροπή για τη Διεθνή Ύφεση και Ειρήνη Και πέτυχαν αυτό που κορόιδευαν μερικοί, οι λίγοι από κείνους που είχαν συμφέροντα από τους εξοπλισμούς, συμφέροντα από τους πολέμους, από τη συντήρηση των αντιθέσεων μεταξύ κρατών, μα και

Αφίσα που κυκλοφόρησε στην Ιταλία την προδικτατορική περίοδο με χαρακτικό της Βάσως Κατράκη και θέμα την είδηση της εγκατάστασης πυραύλων στην Ελλάδα.

κάποιοι χωρίς μυαλό που συμφωνούσαν σ' αυτά παρασυρμένοι από την προπαγάνδα τους.

Ακόμα και μέσα στην πηγή του άκρατου καπιταλισμού, τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, το κίνημα της Ειρήνης πήρε πρωτοφανείς διαστάσεις για σταμάτημα κυρίως της επέμβασης και του πολέμου στο Βιετνάμ, απ' όπου τελικά αποσύρθηκαν ντροπιασμένοι και νικημένοι οι επεμβασίες. Πέτυχαν οι αγωνιστές της Ειρήνης και υποχώρησε ο ψυχρός πόλεμος, η ύφεση επιβλήθηκε από τις παγκόσμιες κινητοποιήσεις, υπογράφτηκαν συμφωνίες για την αποστρατικοποίηση του διαστήματος, για τον περιορισμό των πυρονικών, για τη διακοπή των δοκιμών των ατομικών όπλων ακόμα και για τον περιορισμό στους ανεξέλεγκτους εξοπλισμούς των συμβατικών όπλων. Ανάπνευσαν οι λαοί του κόσμου, όσο και αν ο ιμπεριαλισμός δεν κατέθεσε τα όπλα και συνέχιζε τις επεμβάσεις του με δικτατορίες, με πραξικοπήματα, με αποκλεισμούς κρατών, με την καταλήστευση του πλούτου μεγάλων περιοχών του πλανήτη και την εκμετάλλευση των εργαζομένων, με καταπάτηση των ελευθεριών, μέχρι που κατάφερε να ανατρέψει τα κομμουνιστικά καθεστώτα σε μια σειρά από κράτη.

Και τότε όρμησε πάλι με αφόρητη ορμή να ολοκληρώσει την υποδούλωση και την ποδηγέτηση των λαών. Βγήκαν πάλι στην επιφάνεια οι απειλές του πυρονικού ολέθρου, νέοι πόλεμοι και επεμβάσεις ζεκίνησαν στη Γιουγκοσλαβία, το Ιράκ, τη Σομαλία, το Αφγανιστάν, την Ονδούρα, και μια σειρά άλλων κρατών κυρίως του Τρίτου αποκαλούμενου κόσμου αλλά και των τέως κομουνιστικών με την ανατροπή κυβερνήσεων και επιβολή ενδοτικών συνεργάσιμων με το NATO με τις ΗΠΑ, με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Σε ύφεση βρέθηκε το παγκόσμιο φιλειρηνικό κίνημα αυτά τα χρόνια, αντέδρασε όμως στους πολέμους που αναφέρθηκαν, ξεσπο-

Κάτω: Φωτογραφίες από την πρώτη Μαραθώνια Πορεία Ειρήνης. Μαζικότητα και ενθουσιασμός αλλά και τρομοκρατία, αστυνόμευση και επεισόδια...

κώθηκαν και διαδήλωσαν οι λαοί ακόμα και ευρωπαϊκών χωρών, όπου ο καπιταλισμός έχει προχωρήσει με απογείωση της πλουτοκρατίας πάντα σε βάρος των λαών και κύρια του τρίτου κόσμου.

Δεν έχει σήμερα το κίνημα Ειρήνης τη δυναμική μέχρι και τη δεκαετία του ογδόντα με τις εκπληκτικές επιτυχίες. Δε χάνονται όμως οι ελπίδες, έστω και με αργούς ρυθμούς βελτιώνονται τα πράγματα, όλο και περισσότεροι άνθρωποι βγαίνουν στους δρόμους διαδηλώνοντας, ειδικά στη Λατινική Αμερική απ' όπου τα μηνύματα έρχονται ενθαρρυντικά. Στη χώρα μας χρειάζεται ακόμα προσπάθεια για βελτίωση των μεθόδων, για ξύπνημα των συνειδήσεων. Πρέπει να πεισθούν όλοι πως αν δε φωνάξουν, αν δεν κραυγάσουν κατά του πολέμου, κατά των αλόγιστων και αντεθνικών εξοπλισμών, κατά των επεμβάσεων και της συμμετοχής μας σ' αυτές, τότε όλο και περισσότερος ίδρωτας θα κυλάει για τα συμφέροντα των λίγων, όλο και περισσότεροι νέοι μας θα ενισχύουν τις επεμβάσεις και τους πολέμους των ιμπεριαλιστών, όλο και περισσότερο θα αποδυναμώνεται η εθνική μας ισχύς και η αποτρεπτική μας δυνατότητα να προστατεύουμε τα κυριαρχικά, τα ανθρώπινα και τα πολιτικά μας δικαιώματα, την πατρίδα μας...

Η Ελληνική Επιτροπή για τη Διεθνή Ύφεση και Ειρήνη έχει αποδείξει πως μπορεί. Έχει πίσω της μια σειρά από αγώνες αναγνωρισμένους, δυνατούς, αποτελεσματικούς, έχει τους ασπρομάλληδες νέους που διδάσκουν μπροστάρηδες ακόμα στις πορείες, στις συγκεντρώσεις, δείχνουν το δρόμο στα παιδιά και τα εγγόνια τους, είναι το βλέμμα τους καθαρό και οργισμένο, ελπίζουν και αγωνίζονται, όπως οφείλουμε να κάνουμε όλοι, γιατί τα σκυλιά του πολέμου αλυχτούν.

Η παράδοση συνεχίζεται. 28η Μαραθώνια Πορεία Ειρήνης, 2007.

Μνημόσυνο Λαμπράκη, 1964.

Μικρό ιστορικό

• Η πρώτη προσπάθεια για τη δημιουργία μιας Προσωρινής Επιτροπής Ειρήνης έγινε το 1950 από τους Κ.Βάρναλη, το μπτροπολίτη Κοζάνης Ιωακείμ και μερικούς άλλους διανοούμενους, όμως δεν περπάτησε διότι υπήρχε άγρια τρομοκρατία. Αφορμή για τη δημιουργία αυτής της επιτροπής ήταν η συλλογή υπογραφών για την έκκληση της Στοκχόλμης που αναφερόταν στην κατάργηση των πυρονικών όπλων. Ακολούθησε η κίνηση με το όνομα «Ενιαία Δημοκρατική Νεολαία Ελλάδας», (ΕΔΝΕ), από τους Βασίλη Εφραίμη, Παναγιώτη Κατερίνη, Αντώνη Μπριλάκη, Πότη Παρασκευόπουλο, Χρήστο Τεγόπουλο, Γιάννη Φιλίνη και Γιάννη Χαρατσίδη. Η ΕΔΝΕ έβγαζε και το εβδομαδιαίο περιοδικό «Φρουροί της Ειρήνης». Η κίνηση αυτή και το περιοδικό θα απαγορευτούν το Γενάρη 1952, πρωθυπουργός ήταν ο Ν. Πλαστήρας.

Το 1955 δημιουργήθηκε η Ελληνική Επιτροπή για τη Διεθνή Ύφεση και Ειρήνη (ΕΕΔΥΕ), με πρώτο πρόεδρο τον πρώην υπουργό Ανδρέα Ζάκκα, αντιπρόεδρο τον υφυπουργό Ιατρικής, Βαλκανιονίκη και Βουλευτή Γρηγόρη Λαμπράκη και τη συμμετοχή διανοούμενων και καλλιτεχνών.

Η ίδρυση της ΕΕΔΥΕ κάλυπτε μια ιστορική αναγκαιότητα να μπει το μαζικό αυτό κίνημα σε οργανωμένο δημοκρατικό, αντιμπεριαλιστικό προσαντολισμό. Η ΕΕΔΥΕ με τη δημιουργία των τοπικών επιτροπών ειρήνης σε όλη τη χώρα έπαιξε ρόλο ενυμερωτικό και καθοδηγητικό. Σε περιόδους αιχμής όπως στην περίπτωση της εγκατάστασης των πυραύλων Πέρσιν και Κρουζ, στην παραγωγή της Βόμβας Νετρονίου, στον πόλεμο του κόλπου, της Γιουγκοσλαβίας, του Αφγανιστάν, αναπτύχθηκε στην Ελλάδα ένα από τα πιο ρωμαλέα κινήματα ειρήνης σε όλο τον κόσμο. Ήταν και αυτός ένας λόγος που η ελληνική κυβέρνηση δεν τόλμησε να στείλει στρατό στη Γιουγκοσλαβία και στο Ιράκ.

• Υπάρχουν διαφόρων αποχρώσεων κινήματα ειρήνης, αυτό είναι ευδιάκριτο στις δυτικές κοινωνίες, ιδιαίτερα Μεγάλη Βρετανία, ΗΠΑ. Στην ιστοσελίδα της ΕΕΔΥΕ (<http://www.eedye.gr/>) υπάρχουν σύνδεσμοι (links) όπου μπορούμε να παρακολουθήσουμε τις δραστηριότητες μερικών από αυτές τις οργανώσεις. Υπάρχουν και οι πασιφιστές που έχουν στάση ζωής την ειρήνη αλλά δεν μετέχουν σε εκδηλώσεις και κινητοποιήσεις.

Του ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΜΑΧΑΙΡΑ, Προέδρου της ΕΕΔΥΕ

• Όταν οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις και τα οργανωμένα συμφέροντα μεταχειρίζονται κάθε μέσο για να επιτύχουν τους σκοπούς τους και αν δεν τα καταφέρνουν με άλλα μέσα καταφεύγουν στον πόλεμο, είναι αναπόφευκτο να αναπτύσσονται οργανωμένα κινήματα ειρήνης με αντι-ιμπεριαλιστικό προσανατολισμό.

Βασικό στοιχείο της αποτελεσματικότητας αυτών των κινημάτων είναι η αποδοχή, ανοχή και υποστήριξη πλατιών λαϊκών στρωμάτων. Προϋπόθεση είναι η δημοκρατική λειτουργία και συμμετοχή των τοπικών επιτροπών στις αποφάσεις και η διαρκής ενημέρωση για να εξασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα, χωρίς αυτές τις προϋποθέσεις το κίνημα ειρήνης είναι ένας γίγαντας με πήλινα πόδια.

• Η ΕΕΔΥΕ εκδίδει το τριμηνιαίο περιοδικό «Δρόμοι της Ειρήνης» που διανέμεται στους φίλους και συμπαθούντες από τις τοπικές επιτροπές Ειρήνης, επίσης εκδίδει ανακοινώσεις σε καίρια θέματα που αφορούν την ειρήνη και κάνει μαζικές εκδηλώσεις, όταν οι περιστάσεις το απαιτούν. Τέλος, η ΕΕΔΥΕ διοργανώνει, σε συνεργασία με τις τοπικές επιτροπές, στις μεγάλες πόλεις, την ετήσια πορεία ειρήνης, εκδίδει μπροσούρες, ημερολόγια και κάνει εκδόσεις σε θέματα που αφορούν την ειρήνη. Η ΕΕΔΥΕ έχει συμβάλει στην ανάπτυξη του ισχυρού αντι-ιμπεριαλιστικού ρεύματος που υπάρχει στη χώρα μας.

• Χρειάζεται ακόμη μεγάλη προσπάθεια για να είναι πιο αποτελεσματικό το κίνημα ειρήνης, διότι οι κυβερνήσεις διαχρονικά δεν προβάλλουν αντιστάσεις και υποχωρούν στις πιέσεις των ιμπεριαλιστών. Χωρίς αποφάσεις του ΟΗΕ ή ακόμη του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, έγινε ο διαμελισμός της Γιουγκοσλαβίας και η επέμβαση στο Ιράκ. Η χώρα μας συμμετέχει με στρατιωτικές αποστολές σε διάφορες χώρες στο όνομα της τρομοκρατίας και είναι ο καλύτερος πελάτης των πολεμικών βιομηχανιών, κυρίως σε Γαλλία, Γερμανία, Μεγάλη Βρετανία, ΗΠΑ, σε Βάρος της εθνικής οικονομίας. Υπάρχει ακόμη η ετεροδικία, που είναι χαρακτηριστικό των προτεκτοράτων, με πρόσφατο παράδειγμα τον εμπροσμό της συναγωγής στα Χανιά με τη συμμετοχή στρατιώτων των ΗΠΑ από τη Βάση της Σούδας που δεν δικάστηκε στην Ελλάδα.

Λίβανος

Σκέψεις και ερωτήματα για τον πόλεμο με αφορμή μια ταινία

Της ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΧΑΤΖΗΣΤΕΛΙΟΥ

Γιατί γίνονται οι πόλεμοι; Ένα ερώτημα βασανιστικό, αγωνιώδες είναι τόσο παλαιό όσο και σύγχρονο που ο άνθρωπος καλείται να απαντήσει σταν η συνείδησή του πάλλεται και το ανασύρει από τα βάθη της ασυνείδητης σκέψης και των υπαρξιακών αναζητήσεων, αφού τα γεγονότα την προκαλούν να το κάνει. Είναι ο πόλεμος ένα κοινωνικό συμβάν αναπόφευκτο να γίνει κάποια χρονική στιγμή γιατί η φύση του ανθρώπου είναι φιλοπόλεμη; Ή είναι ένα συμβάν που έχει προκληθεί από συμφέροντα; Και ποια είναι τα συμφέροντα αυτά; Ποιοι ωφελούνται από έναν πόλεμο και ποιοι χάνουν; Υπαρξιακά ερωτήματα, φιλοσοφικά, αλλά και κοινωνικά για τη φύση του πολέμου έχουν τεθεί κατά καιρούς και πάλι τίθενται διότι είναι ο πόλεμος κάτι που δε σταμάτησε στους ιστορικούς χρόνους να συμβαίνει. Και ακόμη τίθενται και ερωτήματα άλλου τύπου π.χ. ιδεολογικού γιατί πρέπει να απαντηθεί και το ερώτημα αν ο πόλεμος είναι

ουδέτερος ή αν χαρακτηρίζει μία ιδεολογία ή αν μπορεί να χαρακτηριστεί ταξικός και τελικά αν ο τελευταίος πόλεμος είναι διαφορετικός του άλλου πολέμου ή αν τελικά σχετίζεται ο ταξικός πόλεμος με τον πόλεμο στο πεδίο της μάχης.

Οι παραπάνω σκέψεις και τα ερωτήματα, προέκυψαν μετά τον προβληματισμό που προκάλεσε στη γράφουσα η προβολή μιας ταινίας με τον τίτλο «Λιβανος». Πρόκειται για ταινία που ευαισθητοποιεί τη ματιά του θεατή και τον προκαλεί να αναζητήσει απαντήσεις στο γιατί γίνονται οι πόλεμοι. Η ταινία έχει βραβευτεί με αρκετά βραβεία και μέσα σε αυτά και για τη φωτογραφία.

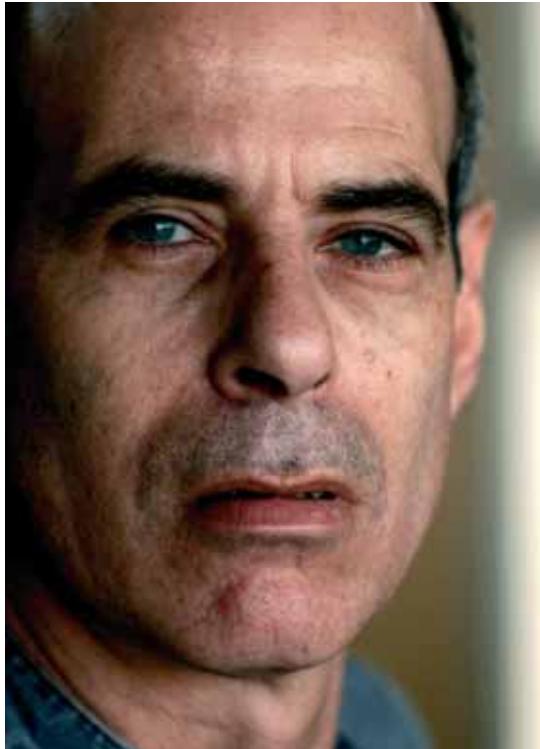
Πράγματι εντυπωσάζει το θεατή από την αρχή. Όταν κάποιος βρεθεί μπροστά σ' ένα ανθισμένο χωράφι με πλιοτρόπια μια φωτεινή και ηλιόλουστη μέρα μάλλον θα ευχαριστηθεί από το θέαμα αφού τα λουλούδια αυτά που ονομάζουμε Ήλιους μοιάζουν με

μεγάλες ανθισμένες μαργαρίτες που κοιτάνε περήφανα και ίσα μπροστά ή προς τον ουρανό λες και ευχαριστούν με αυτό τον τρόπο το σύμπαν για την ύπαρξή τους. Το συναίσθημα αυτό διαφοροποιείται αμέσως όταν τα ηλιοτρόπια κοιτάνε όλα μαζί τη γη σκυφτά, σκυθρωπά και η πλιόλουστη μέρα δε τα επηρεάζει αλλά τα μαραίνει σα να πρόκειται για έναν ήλιο που δεν ευεργετεί για κάποιο λόγο τη φύση πιά. Με αυτό τον παράδοξο τρόπο ξεκινάει η ταινία «Λίβανος», του Ισραηλινού σκηνοθέτη Samuel Maoz. Μια ταινία ντοκυμαντέρ, μιας και έχει ειδωθεί μέσα από την προσωπική εμπειρία του σκηνοθέτη στον πρώτο πόλεμο του Λιβάνου το 1982.

Η ταινία εκτυλίσσεται μέσα σ' ένα άρμα μάχης. Τέσσερα νέα παιδιά, εν πρώτης άπειρα από πόλεμο καλούνται να οδηγήσουν το άρμα τους με τη συνοδεία αλεξιπτωτιστών σε μία πόλη την οποία έχουν καταλάβει Ισραηλινοί αλλά πρέπει να γίνει εκκαθάριση. Εκεί οι στρατιώτες θα έρθουν αντιμέτωποι με την πραγματικότητα του πολέμου. Μια πραγματικότητα σκληρή που θα τους προξενήσει αντιφατικά συναισθήματα και συγκρούσεις, που θα τους φέρει αντιμέτωπους με την ανθρωπιά τους και με τον τρόμο της επιβίωσης, μέχρι το σημείο της τρέλας. Την πραγματικότητα αυτή θα βιώσουν μέσα από το περισκόπιο του τανκ που οδηγούν και θα δουν τον

κατακερματισμό της ανθρώπινης ζωής, τη βαρβαρότητα του πολέμου, τον όλεθρο, την καταστροφή, θα βιώσουν τον εξευτελισμό της αιχμαλωσίας μέσα από τον σπαραγμό του αιχμαλώτου που μεταφέρουν μαζί τους αλλά και τη προδοσία αφού θα αποσταλούν χωρίς επιστροφή σε μία παγίδα θανάτου. Τελικά η ταινία μεταφέρει και πάλι το θεατή τελειώνοντας μέσα στο χωράφι με τα θλιμμένα ηλιοτρόπια και στο μέσο αυτού δείχνει το άρμα της μάχης που διέψυγε της καταδίωξής του, με το στρατιώτη που απέμεινε ζωντανός για να μας αφηγηθεί τη φρίκη του πολέμου. Ενός πολέμου ανελέποντο που στη σύγχρονη εποχή δε σέβεται το Δίκαιο του πολέμου και χρονιμοποιεί αλλάζοντάς τους όνομα βλήματα και σφαίρες φωσφόρου. Ο θεατής σίγουρα όταν σηκωθεί από τη θέση του στον κινηματογράφο θα αναρωτηθεί για ποιον γίνονται οι πόλεμοι ; ποιον τελικά συμφέρουν; Για την ταινία έχει γίνει αναφορά στο Φεστιβάλ Βενετίας το 2009, έχει βραβεύσει Αξίες, στο φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, Βραβεία: καλύτερης καλλιτεχνικής διεύθυνσης, καλύτερης φωτογραφίας, καλύτερου ήχου, και καλύτερων β' ρόλων. Από την Ισραηλινή Ακαδημία και άλλα. Το καλύτερο βραβείο εκ των οποίων είναι αυτό που σίγουρα θα δώσει ο θεατής που αγαπάει τον καλό κινηματογράφο. ▲

**Ο σκηνοθέτης
Samuel Maoz και
η αφίσα
της βραβευμένης
ταινίας.**

Δημήτρη Καλτσώνη «Ελληνική Συνταγματική Ιστορία» (τ. II: 1941-2001) Εκδόσεις Ξιφαράς, 2010

Tο έργο αποτελείται από δύο τόμους (ο τόμος I ήδη κυκλοφορεί) και παρουσιάζει τη συνταγματική ιστορία της Ελλάδας από την επανάσταση του 1821 έως τις μέρες μας.

Ο τόμος II, που μόλις κυκλοφόρησε, αναφέρεται στις συνταγματικές εξελίξεις από τη ναζιστική εισβολή στην Ελλάδα (1941) μέχρι και τη συνταγματική αναθεώρηση του 2001.

Καταβλήθηκε προσπάθεια ώστε στο εγχειρίδιο να καταγραφούν, ευσύνοπτα και διακριτά, όλες οι βασικές συνταγματικές εξελίξεις στη χώρα μας, όλα τα θεμελιώδη ζητήματα που χαρακτήρισαν τις διακρητικές αλλά κυρίως τη λειτουργία των συνταγματικών και πολιτικών θεσμών στη νεότερη Ελλάδα.

Πρόθεση του συγγραφέα είναι να αναδειχθεί ευκρινέστερα η συμμετοχή του λαϊκού παράγοντα στη διαμόρφωση των συνταγματικών εξελίξεων. Να καταδειχθεί, δηλαδή, η επίδραση των προσδοκιών, της αγωνίας και των αγώνων του καθημερινού ανθρώπου, αυτού του πραγματικού, ανώνυμου πρωταγωνιστή της ιστορίας γενικά, και της συνταγματικής ιστορίας ειδικότερα, στα ελληνικά συνταγματικά πράγματα.

Το βιβλίο απευθύνεται σε φοιτητές που πραγματοποιούν νομικές, πολιτικές και ιστορικές σπουδές, σε νομικούς, πολιτικούς επιστήμονες και ιστορικούς, αλλά και σε κάθε αναγνώστη που ενδιαφέρεται να γνωρίσει την εξέλιξη των συνταγματικών και πολιτικών θεσμών στη χώρα μας. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει ο συγγραφέας, «μια τέτοια γνώση είναι σημαντική, πολλές φορές πολύτιμη για την κατανόηση όσων σήμερα συμβαίνουν σε πολιτικό επίπεδο». Γι' αυτό, άλλωστε, το βιβλίο είναι απαλλαγμένο από βιβλιογραφικές και άλλες αναφορές, ακριβώς για να διευκολύνει τον αναγνώστη στην πρώτη προσέγγισή του με τα θέματα της ιστορίας των συνταγματικών θεσμών.

Δυο λόγια για τον συγγραφέα

Ο Δημήτρης Καλτσώνης γεννήθηκε το 1967 στον Πειραιά. Είναι λέκτορας στο Γενικό Τμήμα Δικαίου του Πανεπιστημίου και διδάσκει στο Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης και Ιστορίας καθώς και στο πρόγραμμα μεταπτυχιακών σπουδών του ίδιου Πανεπιστημίου. Τα επιστημονικά και ερευνητικά του ενδιαφέροντα στρέφονται γύρω από ζητήματα κράτους και Δικαίου. Έχει δημοσιεύσει μονογραφίες και άρθρα νομικού και πολιτικού περιεχομένου.

Η δανειστική βιβλιοθήκη της ΕΕΔΥΕ

Αγαπητοί φίλοι της Ειρίνης, στην έδρα της ΕΕΔΥΕ (Θεμιστοκλέους 48), λειτουργεί δανειστική βιβλιοθήκη με μεγάλη ποικιλία τίτλων (λογοτεχνία, ποίηση, δοκίμια, ιστορικά κ.ά.) για τους φίλους της ειρίνης που αγαπούν το καλό βιβλίο.

Η βιβλιοθήκη μας εμπλουτίζεται συνεχώς με νέα βιβλία. Αν και εσείς επιθυμείτε να συνεισφέρετε στον εμπλουτισμό της, θα περιμένουμε με μεγάλη χαρά την προσφορά σας!

ΕΚΔΗΛΩΣΙΣ

Εκδήλωση στην Ελευσίνα

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 10 Ιανουαρίου 2010 η κοπή πίτας που έγινε από κοινού, από το Σύλλογο Γυναικών Ελευσίνας και την Επιτροπή Ειρήνης Ελευσίνας στο καφέ «ΜΟΝΟΠΩΛΙΟ».

Στον κατάμεστο χώρο μίλησαν, από το Σύλλογο Γυναικών Ελευσίνας ο πρόεδρος **Βιβήν Γκίκα** που στάθηκε στα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι γυναίκες και ιδιαίτερα οι νέες στην εποχή μας και από την Επιτροπή Ειρήνης Ελευσίνας ο πρόεδρος **Αντώνης Αλεξανδρόπουλος** ο οποίος αναφέρθηκε στα ζητήματα της Ειρήνης στη χώρα μας αλλά και παγκόσμια.

Και οι δύο τόνισαν τις δυσκολίες στην ανάπτυξη του κινήματος, αλλά και στις δυνατότητες που υπάρχουν όταν οι λαοί αφυπνίζονται και στην πρόθεση των μελών τους να δώσουν τον καλύτερο εαυτό τους για την ανάπτυξη των αγώνων. Στη συνέχεια μετά την κοπή της πίτας ανάλαβαν δράση, μέλη και φίλοι του μουσικού συλλόγου Ασπροπύργου «ΣΥΓΧΟΡΔΙΑ» οι οποίοι κράτησαν το κέφι των παραβρισκόμενων ζωντανό μέχρι αργά το βράδυ με έντεχνο και λαϊκό τραγούδι.

Εκδήλωση στη Γούβα

22/3/2010

Το στίγμα της εκδήλωσης ήταν η απάντηση στην ξενοφοβία και στον ρατσισμό, με αφορμή και την προχτεινόντη **Παγκόσμια Μέρα κατά του Ρατσισμού**, η ανάγκη Ελλήνες και μετανάστες εργάτες να απαντήσουν ενιαία στην αντεργατική λαίλαπα. Διοργανωτές της εκδήλωσης ήταν η **Επιτροπή Ειρήνης Γούβας**, το **Συνδικάτο Οικοδόμων Αθήνας**, η **Ένωση Γονέων συν Διαμερίσματος Δήμου Αθήνας**, οι **Σύλλογοι Γονέων και Κηδεμόνων Ιζου Λυκείου, Ι23ου και 9ιου Δημοτικών Σχολείων** και ο **Σύλλογος Δημοκρατικών Γυναικών Γούβας**.

Εκδήλωση στα Πατήσια

Οι Επιτροπές Ειρήνης Κυψέλης και Πατησίων-Ριζούπολης διοργάνωσαν στις 22 Μάρτη, εκδήλωση-συζήτηση στο «ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΣΤΕΚΙ ΠΑΤΗΣΙΩΝ» με θέμα:

«Εξοπλισμοί και οικονομική κρίση»

Ομιλητές στην εκδήλωση ήταν η δημοσιογράφος **Άννα Μπαλή** και ο **Αντώνης Κακαράς**, αρχιπλοίαρχος ε.α., μέλος της ΚΕΘΑ.

«Αιγαίο-Ελληνοτουρκικά»

Η Επιτροπή Ειρήνης Αλίμου και το Τοπικό Παράρτημα της ΠΕΑΕΑ πραγματοποίησαν στις 31 Γενάρη 2010 εκδήλωση με θέμα: «Αιγαίο-Ελληνοτουρκικά» στο Πολιτιστικό Κέντρο του Δήμου Αλίμου. Στην εκδήλωση παρευρέθηκε και μήλος το μέλος της Γραμματείας της ΕΕΔΥΕ, **Δημήτρης Καλτσώνης**.

Ακολούθησε η κοπή της Πρωτοχρονιάτικης Πίτας και η εκδήλωση έκλεισε με τη Χορωδία του Δήμου. Η συμμετοχή του κόσμου ήταν πολύ ικανοποιητική και υπολογίζεται ότι έφτασε τα 200 περίπου άτομα.

Εκδήλωση της ΕΔΥΕΘ

Η Επιτροπή για τη Διεθνή Ύφεση και Ειρήνη Θεσσαλονίκης συγκέντρωσε τους φίλους της ειρήνης στη Θεσσαλονίκη την Πέμπτη, 18 Φλεβάρη 2010, στον κινηματογράφο «ΑΛΕΞΑΝΔΡΟ» (επί της οδού Εθνικής Άμυνας έναντι του Κρατικού Θεάτρου) στην εκδήλωση - διάλεξη με θέμα:

«Οι ΝΑΤΟϊκές στρατιωτικές δαπάνες της χώρας στις συνθήκες της οικονομικής κρίσης»

Ομιλητής ήταν ο **Αντώνης Κακαράς** αρχιπλοίαρχος ε.α., μέλος της Κίνησης για την Εθνική Άμυνα (Κ.Ε.Θ.Α.), διδάσκων του Πανεπιστημίου Αιγαίου.

Εκδήλωση για την Κούβα στην Ηλιούπολη

Η Επιτροπή Ειρήνης Ηλιούπολης στις 20/1/2010, στην καθιερωμένη Πρωτοχρονιάτικη εκδήλωσή της, σε μια κατάμεστη αίθουσα (περίπου 170 άτομα), γιόρτασε τα 51 χρόνια της Κουβανικής επανάστασης και τα 83 χρόνια του πγέτη της Φιντέλ Κάστρο.

Την εκδήλωση άνοιξε ο πρόεδρος της επιτροπής, κ. **Μιχάλης Σοφικίτης**, ο οποίος αφού εξέφρασε την αλληλεγγύη και τη συμπαράσταση όλων στον κουβανικό λαό, που σε συνθήκες δύσκολες οικοδομεί το σοσιαλισμό. Καταδίκασε στη συνέχεια τον οικονομικό αποκλεισμό του νησιού 50 χρόνια τώρα καθώς και την «κοινή θέση» της ΕΕ με τις ΗΠΑ έναντι του σοσιαλιστικού συστήματος της Κούβας. Απαίτησε τέλος την άμεση απελευθέρωση των 5 Κουβανών πατριωτών που καταδικάστηκαν χωρίς αποδεικτικά στοιχεία και κρατούνται παράνομα στις ΗΠΑ εδώ και 11 χρόνια, επειδή διέπραξαν το «έγκλημα» της υπεράσπισης της χώρας τους από την αντικουβανική μαφία του Μαϊάμι.

Ο πρέσβης της Κούβας στην Αθήνα κ. **Έρμες Ερνάντες Ερέρα** (στη φωτογραφία με το μεταφραστή του) εξέφρασε τις ευχαριστίες του για τη βοήθεια και την υποστήριξη της πατρίδας του από άλλες χώρες και ιδιαίτερα από τον ελληνικό λαό. Ανέφερε ότι ο λαός της Κούβας είναι ένας εργατικός λαός και το μόνο που θέλει είναι να μοιράζεται με τους άλλους λαούς το παρόν και το μέλλον του ειρηνικά και ελεύθερα. Τόνισε ότι η Κούβα αποτελεί παράδειγμα μιας επαναστατικής κοινωνίας κάτω από την καθοδήγηση του ΚΚ Κούβας» Πρόκειται για μια επανάσταση που γίνεται κάθε μέρα, σε μια κοινωνία ανοιχτή, με ένα λαό οπλισμένο, οργανωμένο κι ενυμερωμένο. Τέλος, καταδίκασε τις αντιδράσεις των ΗΠΑ που διεξάγουν δολιοφθορές, επιθέσεις, δολοφονίες και αποκλεισμούς.

Χαιρετισμό απούθυνε και ο Γραμματέας του Ελληνοκουβανικού Συνδέσμου Φιλίας και Αλληλεγγύης, κ. **Τουμασάτος Κωνσταντίνος**. Παραβρέθηκε και ο Α' Γραμματέας της Πρεσβείας κ. **Χοσέ Κάλα**.

Με παρεμβάσεις τους οι φορείς της πόλης τάχθηκαν αλληλέγγυοι στο δίκαιο αγώνα του Κουβανικού λαού. Η ιδιαίτερη αυτή εκδήλωση έκλεισε με μια μικρή δεξίωση και πρόγραμμα από την πλούσια μουσική και πολιτιστική παράδοση του νησιού της επανάστασης.

Εκδήλωση της Επιτροπής Ειρήνης Δάφνης

Στη γεμάτη από κόσμο αίθουσα του Α' ΚΑΠΗ του Δήμου Δάφνης, η τοπική Επιτροπή Ειρήνης στις 10/1/2010 διοργάνωσε εκδήλωση-κοπή Πρωτοχρονιάτικης πίτας, η οποία αφιερώθηκε στους μετανάστες και στα παιδιά τους. Η εκδήλωση πλαισιώθηκε από καλλιτεχνικό πρόγραμμα, από τη χορωδία της Τζιας και δημιούργησε τόσο μια ευχάριστη αίσθηση στους παρευρισκομένους, όσο και θετική παρακαταθήκη για τη συνέχεια στη δράση της Επιτροπής Ειρήνης Δάφνης.

Λίγες μέρες πριν είχε συντελεστεί μια ακόμα σημαντική κίνηση, με το να μοιραστεί εκ μέρους της Επιτροπής Ειρήνης σε όλους τους παιδικούς σταθμούς της πόλης μια σειρά παιδαγωγικών παιχνιδιών, ενέργεια που θρήκε ανταπόκριση και δημιούργησε την ελπιδοφόρα θέληση από το σύνολο των διευθυντών των παιδικών σταθμών για συνεργασία με την Επιτροπή Ειρήνης Δάφνης πάνω σε φιλειρηνικά ζητήματα και στον τρόπο που αυτά θα διοχετευτούν στο μέλλον της χώρας μας στα μικρά παιδιά. Στο προσεχές διάστημα θα ανακοινωθούν κι άλλες εκδηλώσεις και κινήσεις της Επιτροπής μας.

Θεατρική παράσταση στο Χαλάνδρι

Η Επιτροπή Ειρήνης Χαλανδρίου διοργάνωσε την Κυριακή 14 Μαρτίου, εκδήλωση-παράσταση στο Πολιτιστικό Κέντρο Χαλανδρίου με τον Εταιρικό Θίασο «Για γέλια και για κλάματα», που παρουσίασε το έργο του Ντάριο Φο: «Δεν πληρώνω, δεν πληρώνω». Ομιλητής ήταν ο Μπαλωμένος Τριαντάφυλλος, μέλος της Γραμματείας της ΠΕΔΥΕ.

Εκθεση στη Ναυπηγεσπικευαστική Ζώνη Περάματος

Μια πολύ ενδιαφέρουσα έκθεση ζωγραφικής, γλυπτικής, φωτογραφίας, video και κατασκευών με πολλές παράλληλες εκδηλώσεις (όπως συναυλίες, θέατρο, εικαστικά για παιδιά και ομιλίες-συζητήσεις) θα λειτουργεί στη Ναυπηγεσπικευαστική Ζώνη Περάματος από 23 Απρίλη έως 2 Μάη. Είναι μία συνδιοργάνωση των Σωματείων της Ναυπηγεσπικευαστικής Ζώνης με την Κίνηση Εικαστικών Καλλιτεχνών. Μην τη χάσετε!

Πρόσκληση

Το βιβλιοπωλείο ΙΑΝΟΣ
και οι ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΞΙΦΑΡΑΣ
σας προσκαλούν στην παρουσίαση των βιβλίων του
Δημήτρη Καλτσώνη

Ελληνική Συνταγματική Ιστορία (1821-2001)
&
**Το δίλημμα της μπολιβαριανής δημοκρατίας:
Κράτος και Δίκαιο στη Βενεζουέλα του Ούγκο Τσάβες**

την **Τετάρτη 21 Απριλίου 2010, στις 6 το απόγευμα**
στο βιβλιοπωλείο ΙΑΝΟΣ (Σταδίου 24, Αθήνα, τηλ. 210.3217917)

Θα μιλήσουν για τα βιβλία οι:

Γιώργος Κατρούγκαλος

αν. καθηγητής Συνταγματικού Δικαίου του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης

Πηνελόπη Φουντεδάκη

αν. καθηγήτρια Συνταγματικού Δικαίου του Παντείου Πανεπιστημίου.

Χαιρετισμό θα απευθύνει

o Jose Cala

καθηγητής Διεθνούς Δικαίου του Πανεπιστημίου της Αβάνας,

γραμματέας της πρεσβείας της Κούβας στην Αθήνα

δρόμοι της ειρήνης

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΥΦΕΣΗ & ΕΙΡΗΝΗ

ΤΕΥΧΟΣ № 48
ΓΕΝΑΡΗΣ-ΜΑΡΤΗΣ 2010

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 48 - 106 81 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. (210) 38 44 853,
FAX: (210) 38 44 879
e-mail: eedye@otenet.gr

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ:
ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:

ΑΝΝΑ ΜΠΑΛΛΗ

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ:

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΥΝΙΑΣ
ΑΓΑΠΙΟΣ ΠΑΠΑΝΕΟΦΥΤΟΥ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΦΡΑΓΚΕΑΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΛΤΣΩΝΗΣ
ΙΩΑΝΝΑ ΖΑΡΚΑΔΟΥΛΑ

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ:

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΖΗΛΑΚΟΣ
ΕΛΕΝΗ ΜΑΥΡΟΥΛΗ
ΚΑΛΛΙΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: **ΕΕΔΥΕ**

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ:
Ε. ΒΑΡΒΑΚΗΣ & ΣΙΑ Ο.Ε.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ:

ΕΤΗΣΙΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
(4 ΤΕΥΧΗ) 16 €
ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ:
(4 ΤΕΥΧΗ) 18 €

Οι φίλοι της ΕΕΔΥΕ
που διαθέτουν υπολογιστή
μπορούν να πληροφορούνται
για τις δραστηριότητές μας και
μέσω internet στην ιστοσελίδα:
www.eedye.gr

ΕΝΙΣΧΥΣΤΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

Ελληνική Επιτροπή για τη Διεθνή Ύφεση και Ειρήνη

✓ Καταθέστε την προσφορά σας στην **ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ**
αριθ. Λογ/σμού **42602434**

✓ Γραφτείτε συνδρομητές στο περιοδικό

δρόμοι της ειρήνης

με ετήσια συνδρομή εσωτερικού 16 ευρώ και εξωτερικού 18 ευρώ

Βοηθάτε την υπόθεση της Ειρήνης

ΚΑΡΤΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΠΩΝΥΜΟ:

ΟΝΟΜΑ:

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:

ΤΑΧ. ΚΩΔ.: ΤΗΛ.:

Συμπληρώστε το και στείλτε το στη διεύθυνση:

**ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ
Θεμιστοκλέους 48
106 81 ΑΘΗΝΑ**

μαζί με το αντίτυπο της συνδρομής σε επιταγή

**ΟΛΟΙ ΣΤΙΣ 16 ΜΑΗ
ΣΤΗ ΜΑΡΑΘΩΝΙΑ ΠΟΡΕΙΑ ΕΙΡΗΝΗΣ**

**ΚΑΤΩ ΤΟ ΝΑΤΟ ΚΑΙ Ο ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ!
ΖΗΤΩ Η ΕΙΡΗΝΗ ΚΑΙ Η ΦΙΛΙΑ ΤΩΝ ΛΑΩΝ!**